பொருளியல் நோக்கு

ஜூன் / ஜூலை 1999

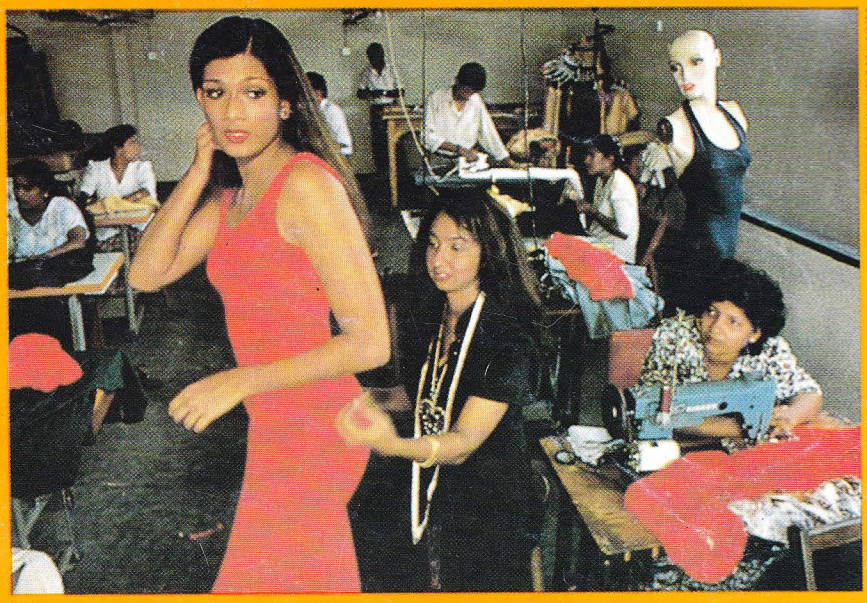

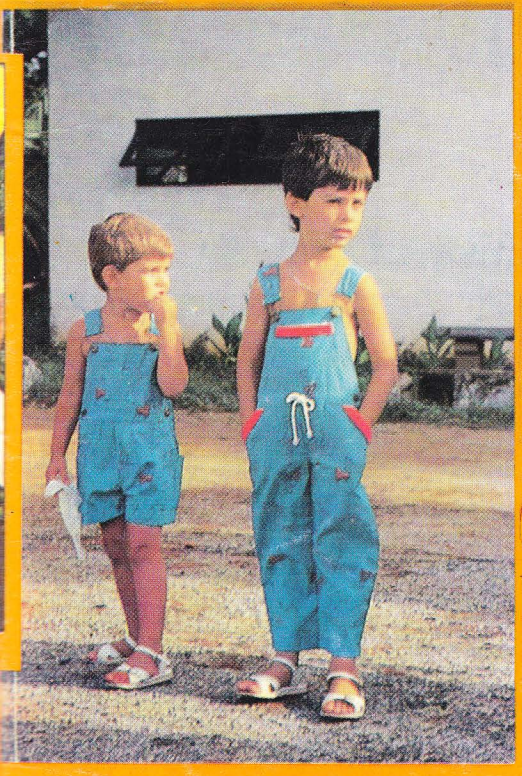

ஆடைக் கைத்தொழில்

முன்னோட்டம்

இலங்கையின் தயார் செய்யப்பட்ட ஆடைகளின் ஏற்றுமதிகளில் பிந்திய 1970 களில் ஏற்பட்ட வியப்பூட்டும் முன்னேற்றம் நாட்டின் கைத்தொழில் வளர்ச்சியில் இதுவரையில் நிகழ்ந்திராத ஓர் அற்புதமாகும். இத்துறை நாட்டின் மிகப் பெரிய ஏற்றுமதி வருமான மூலமாகவும், கைத்தொழில் துறையில் ஆகக்கூடிய அளவில் தொழில் வாய்ப்புக்களை வழங்கும் தனியொரு பிரிவாகவும் இப்பொழுது எழுச்சி கண்டுள்ளது. 1998 இல் மொத்த ஆடை ஏற்றுமதிகளின் பெறுமதி 1368 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களாக இருந்து வந்ததுடன், இத்துறையில் இயங்கி வந்த 600 க்கும் மேற்பட்ட தொழிற்சாலைகள் சுமார் 275,000 பேருக்கு நேரடி வேலை வாய்ப்புக்களை வழங்கியிருந்தன. இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் இக்கைத்தொழில்துறை பாரிய பாய்ச்சல் ஒன்றை மேற்கொள்வதற்கான ஆரம்ப அடையாளங்களைக் காட்டிய வேளையில், ஆடைக் கைத்தொழில் துறையின் உள்ளார்ந்த வாய்ப்பு மற்றும் புதிய பிரச்சினைகள் என்பவற்றை கலந்துரையாடுவதற்கென பொருளியல் நோக்கு இதழ் ஒன்றில் (ஆகஸ்ட் 1980) ஒரு முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது.

அதற்கு சுமார் ஒரு தசாப்த காலத்தின் பின்னர் பொருளியல் நோக்கு சஞ்சிகையின் மற்றொரு இதழ் (ஏப்ரல் 1989) அந்நியச் செலாவணிச் சம்பாத்தியம் மற்றும் வேலை வாய்ப்புக்களின் உருவாக்கம் என்பவற்றின் பின்னணியில் தயார் செய்யப்பட்ட ஆடைக் கைத்தொழில் துறையின் எழுச்சி கண்டுவரும் முக்கியத்துவத்தைப் பகுப்பாய்வு செய்திருந்தது. அக்கால கட்டத்தில் இக்கைத்தொழில் துறையின் எதிர்காலத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லக்கூடிய விதத்தில் மிகவும் உறுதியான ஓர் அத்திவாரம் உருவாக்கப்பட்டிருந்தது.

எனினும், அடுத்துவரும் வருடங்களில் ஏற்படவிருக்கும் மிகவும் கடுமையான போட்டி நிலைமையை எதிர்கொள்வதற்கெனப் பல பணிகள் நிறைவு செய்யப்பட வேண்டியிருந்தன மேலும், இத்தொழில்துறை எதிர்கொண்டுவரும் சவாலை அலிக்கத்தக்க மற்றொரு அம்சத்தையும் - அதாவது, இலங்கையின் தயார் செய்யப்பட்ட ஆடை ஏற்றுமதிகளில் கணிசமான அளவு (65% - 70%) தனியொரு சந்தையில் (ஐக்கிய அமெரிக்கா) தங்கியிருந்து வருவதனையும் - நாங்கள் சுட்டிக் காட்டியிருந்தோம்.

இன்று தயார் செய்யப்பட்ட ஆடை கைத்தொழில் முக்கியமான ஒரு வரலாற்றுக் கட்டத்தில் வந்து நிற்கிறது. புடவைகள் மற்றும் ஆடைகள் என்பவற்றிலான தட்டுப்படுத்தப்பட்ட வர்த்தக முறையைக் கொண்ட உலகளாவிய அமைப்பான பல்நார் ஒப்பந்தம் கடைசி கட்டமாக ஒழிக்கப்பட்டு, 2005 இல் முற்றாக நீக்கப்பட்டுவிடும். இந்த ஒப்பந்தம் 1974 தொடக்கம் செயற்பட்டு வந்திருப்பதுடன், அதன் கீழ் ஆடை ஏற்றுமதி நாடுகளுக்கு வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளின் சந்தைகளில் கோட்டா பங்குகள் வழங்கப்பட்டிருந்தன. எனவே, 2005 இல் இக் கோட்டா முறை முற்றிலும் நீக்கப்பட்ட பின்னர் தோன்றக்கூடிய பின் விளைவுகளை கவனத்தில் எடுப்பது இக்கட்டத்தில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் எம்முன் இருக்கும் தெரிவுகள் குறித்து நாங்கள் ஆழமாக சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

உலக வர்த்தக நிறுவனத்தின் ஸ்தாபிதத்தின் பின்னர் மிகவும் தீவிரமாக மாற்றமடைந்து வரும் உலகளாவிய பின்புலத்தில், இலங்கை எனைய வளர்முக நாடுகளைப் போலவே கைத்தொழில் துறையில் மிகவும் கடுமையான சவால்களை எதிர்கொண்டுள்ளது. உலக பயன்பாட்டுக்கு நீக்கப்போக்கு, அதிகரித்த தொழில்நுட்பத்துடன் இணைந்து பாரம்பரியத் துறைகளில் தங்கியிருக்கும் நாடுகளின் பொருளாதாரங்களுக்கு கடும் அச்சுறுத்தலை முன்வைத்து வருகின்றது. மிகவும் சிக்கலான, எதிர்கூறமுடியாத உலகளாவிய நிலைமை ஒன்றில் நிலைத்து நிற்பதற்கும், பொருளாதார செழிப்பு நிலையை எட்டுவதற்கும் எம் முடைய ஒரு சில தெரிவுகளே தயார் செய்யப்பட்ட ஆடைகளைப் பொருத்தவரையில் இன்றைய வாடிக்கையாளர்கள் புதிய வடிவமைப்புக்கள், வண்ணங்கள் மற்றும் கச்சிதம் என்பவற்றைப் பெருமளவுக்கு நாடுகிறார்கள். உலகச் சந்தையில் எமது பிரதான போட்டி நாடுகளான இந்தியா மற்றும் இந்தோனேசியா என்பன இத்தகைய கேள்விகளை நிறைவு செய்து வைப்பதற்கென ஏற்கனவே அதி நவீன புடவை/ ஆடைத் தொழிற்சாலைகளை நிறுவியுள்ளன. இன்றைய நிர்ணயகரமான வரலாற்றுக் கட்டத்தில் இலங்கை அதன் கைத்தொழில் துறையை அபிவிருத்தி செய்வதில் இரு விதமான சவால்களை எதிர்கொண்டுள்ளது: ஒரு புறத்தில், 2005 இற்கும் அப்பால் இத்துறையை பொருளாதார ரீதியில் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய ஒரு துறையாக ஆக்கிக் கொள்வதற்கென அதனை உடனடியாக நவீன மயமாக்கிக் கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் அது உள்ளது. மறு புறத்தில், சம்பாதிக்கப்படும் அந்நியச் செலாவணியில் பெரும் பகுதியை உள்ளீடுகளின் இறக்குமதிகளின் வடிவில் தானே உறிஞ்சிக் கொள்ளும் எளிதில் மறுபடத்தக்க, உயர் அளவிலான அபாய ஏதுக்களைக் கொண்ட ஒரு கைத்தொழில் துறையில் மிதமிஞ்சிய அளவில் தங்கியிருக்கும் நிலையைக் குறைத்துக் கொள்ளும் பொருட்டு அது எமது கைத்தொழில் அடித்தளத்தை பன்முகப்படுத்திக் கொள்வதற்கான பயனுள்ள வழிமுறைகளை உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

இந்த இதழின் ஆரம்பக் கட்டுரை இலங்கையின் பொருளாதாரத்தில் ஆடைக்கைத்தொழில் பெற்றிருக்கும் முக்கியத்துவத்தைச் சுட்டிக் காட்டுவதுடன், ஏற்றுமதி அடிப்படையிலான கைத்தொழிலகளின் இட அமைவைப் பொறுத்தவரையில் இப்பிராந்தியத்தில் இலங்கை பெற்றிருக்கும் ஒப்பீட்டு ரீதியான அனுகூலங்களையும் எடுத்து விளக்குகின்றது. புடவை மற்றும் ஆடைக் கைத்தொழில் தற்பொழுது ஒரு புதிய சவால்களின் தொகுதியை எதிர்கொண்டு வருவதாகவும், அது இத்தத் துறையின் மீது வெளிச் சக்திகளினால் திணிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் குறிப்பிடும் ரஞ்சித் தென்னகோன் அத்தகைய சவால்களின் பொதுவான குணாம்சங்களையும் தனது கட்டுரையில் எடுத்து விளக்குகிறார். கடந்த ஒரு தசாப்த காலங்களில் ஆடைக் கைத்தொழிலில் இடம்பெற்று வந்த வியத்தகு வளர்ச்சியின் விளைவாக நாட்டின் ஏற்றுமதிப் பொருளாதாரம் ஆடை ஏற்றுமதிகளில் பெருமளவுக்கு தங்கியிருக்கும் ஒரு நிலையில் இருந்து வருவதாகவும் அவர் குறிப்பிடுகிறார். இக் கைத்தொழில் துறை நாட்டின் மொத்த ஏற்றுமதிகளுக்கு 1999 இல் ஜனவரி - மே மாதக் காலப் பகுதியின் போது 47 சதவீதமான பங்களிப்பினை வழங்கி வந்துள்ளது.

இக் கைத்தொழில் துறை ஏற்கனவே மிகக் கடுமையான போட்டியின் சூட்டினை உணர்ந்து வருவதாக குறிப்பிடும் அவர், 2005 இல் கோட்டா முறை ஒழிக்கப்பட்ட பின்னர் உண்மையில் எத்தகைய ஒரு நிலைமை தோன்றும் என்பதனை எவராலும் முன்னுணர்ந்து கூற முடியாதுள்ளது என்பதனையும் வலியுறுத்துகிறார். கோட்டா முறையை அடிப்படையாக கொண்ட பல்நார் உடன்படிக்கை உலக வர்த்தக நிறுவன விதிமுறைகளுடன் ஒருங்கிணைவதானது இலங்கையின் ஆடைக் கைத்தொழிலின் அத்திவாரங்களுக்கே சவால் விடக் கூடிய விடயமாக உள்ளது.

பாரம்பரிய முன்னணி ஏற்றுமதிக் கைத்தொழிலாக இருந்து வந்திருக்கும் தேயிலைத் துறையை பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டு இப்பொழுது ஏற்றுமதி மூலமான அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டும் நாட்டின் முதன்மையான துறையாக முன்னணிக்கு வந்திருக்கும் புடவை மற்றும் ஆடைக் கைத்தொழிலின் ஒரு பொதுவான சித்திரத்தை நிமல் கருணாதிலக இங்கு முன்வைக்கிறார். எமது ஆடை ஏற்றுமதிகளில் தொடர்ச்சியான ஓர் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டு வந்துள்ள போதிலும் அவை இன்னமும் மொத்த உலக ஏற்றுமதிகளில் 2 சதவீதம் அளவில் மட்டுமே இருந்து வருவதாகவும் அவர் குறிப்பிடுகிறார். இத்துறையின் பிரதான குறைபாடுகளாக (1) வீழ்ச்சியடைந்து செல்லும் உற்பத்தித் திறன், (2) பெரு மளவுக்கு கோட்டா வகைகளில் தங்கியிருத்தல், (3) ஒரு சில சந்தைகளை மட்டும் மிதமிஞ்சிய அளவில் நம்பியிருத்தல், (4) பிரதான கொள்வனவாளர்களுடன் நேரடித் தொடர்பு இன்மை மற்றும் இறக்குமதி உள்ளீடுகளில் அதிக அளவில் தங்கியிருத்தல் முதலியவற்றைச் சுட்டிக்காட்டும் அவர் இந்நிலைமைகளை சமாளிப்பதற்கான சில கொள்கை பரிந்துரைகளையும் முன்வைக்கின்றார்.

கலாநிதி காமினி பொன்னாண்டோ

பொருளியல் நோக்கு

மலர் 25 இதழ் 3/4 ஜூன் / ஜூலை 1999

சிறப்புக் கட்டுரை

மானவர் பொருளியல் — இலங்கையின் கைத்தொழில் மயமாக்கல்

வெளியீடு: ஆராயச்சிப் பகுதி
மக்கள் வங்கி, தலைமையகம்,
சேர் சிற்றம்பலம் ஏ. கார்டினர் மாவத்தை
கொழும்பு 2
இலங்கை.

பிரதம ஆசிரியர் பீட
ஆலோசகர்:

கலாநிதி சாமினி பொன்சேகா
பீ. ஏ. சிறப்பு (இலங்கை)
எம். ஏ. (இலங்கை)
எம். எஸ். லி (USA), பி. எச். டி. (UK)
தலைவர், மக்கள் வங்கி

பிரதம ஆசிரியர்:
கலாநிதி எஸ். எஸ். ஏ. எஸ். சிரிவாதன
ஆராயச்சிப் பணிப்பாளர்

நிர்வாக ஆசிரியர்:
டப். ஜீ. எஸ். வைத்தியநாத

ஆசிரியர்: (சிங்களப் பதிப்பு –
ஆர்திக விமசும)
ஈ. டி. சி. புஷ்பகுமார

ஆசிரியர்: (தமிழ் பதிப்பு –
பொருளியல் நோக்கு)
எம். எஸ். எம். மன்சூர்

பொருளில் நோக்கு கருத்துக்களையும் அறிக்கைகளையும் புள்ளி விவரத்தாவு களையும் உரையாடலகளையும் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து அளிப்பதன முலம் பொருளாதாரத்திலும் பொருளாதார அபி விருத்தியிலும் ஆவத்தினைத் தூண்டி அறிவினை வளர்ப்பதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்ட இதழாகும்.

பொருளியல் நோக்கு வெளியீடு மக்கள் வங்கியின் ஒரு சமுகப்பணித் திட்ட மாகும். எனினும், அதன் பொருளடக்கம் பல்வேறு ஆசிரியர்களால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளைக் கொண்டதாயிருக்கும். அவை வங்கியின் கொள்கைகளையோ உத்தியோகபூர்வமான கருத்துகளையோ பிரதிபலிப்பவையல்ல. எழுத்தாளரின் பெயருடன் பிரசுரிக்கப்படும் சிறப்புக் கட்டுரைகள் அவ்வாசிரியர்களின் சொந்தக் கருத்துக்களாகும். அவை அவர்கள் சார்ந்துள்ள நிறுவனங்களைப் பிரதிபலிப்பன்வு மாகா. இத்தகைய கட்டுரைகளும் குறிப்புக் களும் வரவேற்கப்படுகின்றன.

பொருளியல் நோக்கு மாதந்தோறும் வெளி யிடப்படும். அதனை சந்தா செலுத்தியோ அல்லது விற்பனை நிலையங்களிலிருந்தோ பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

விசேஷ அறிக்கை

ஆடைக் கைத்தொழில் துறை

டப். ஜீ. எஸ். வைத்தியநாத	02	சவால்களுக்கு மத்தியில்: இலங்கையின் ஆடைக் கைத்தொழில்
ரஞ்சித் தென்னக்கோன்	08	ஆடைக் கைத்தொழில்: எதிர்காலத் தோற்றப்பாடு
ஏ. ஜீ. என். கருணாதிலக	11	உலக வர்த்தக நிறுவனமும் இலங்கையின் புடவை மற்றும் ஆடைக் கைத்தொழிலும்
ஏ. எச். எச். சஹீட்	16	ஆடை உற்பத்திகளுக்கான சந்தை – 2005 க்கு அப்பால்
ஜகத் வெல்லவத்த	18	ஆடைக் கைத்தொழில் துறை தொழிலாளர் – ஒரு புதிய வாழ்க்கை மாதிரி

அட்டைப் படம் அனுசரணை: இலங்கை முதலீட்டுச் சபை

அடுத்த இதழில்:
தென்னாசிய சுதந்திர வர்த்தக பிரதேசம் (SAPTA)

சவால்களுக்கு மத்தியில் இலங்கையின் ஆடைக் கைத்தொழில்

டப். ஜீ. எஸ். வைத்தியநாத
(ஆராய்ச்சிப் பிரிவு, மக்கள் வங்கி)

இலங்கையில் ஆடைக் கைத்தொழில் மூலம் ஆற்றப்படும் பங்களிப்பு பல்வேறு வகைகளில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். இக்கைத்தொழிலானது, வெளி நாட்டுச் செலாவணி சம்பாத்தியங்கள், தொழில் வாய்ப்பு உருவாக்கம் என்ப வற்றுக்கு வழங்கும் பங்களிப்பு அவற் றில் மிக முக்கியமானதாகும்.

உற்பத்திச் செலவு குறைவாக இருக்கும் நாடுகளை நோக்கி நகரும் "சுதந்திரமான" ஒரு கைத்தொழிலாக பொதுவாக ஆடைக் கைத்தொழில் குறிப் பிடப்படுகின்றது. ஐரோப்பிய மற்றும் ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளில் அதிக எண்ணிக்கையான ஆடைத் தொழிற் சாலைகள் மூடப்பட்டபோது, அபி விருத்தியடைந்து வரும் நாடுகள் குறைந்த செலவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட ஆடை களின் ஏற்றுமதியை ஆரம்பித்ததிலிருந்து இது புலனாகிறது. இங்கு ஊழியச் செலவு குறைவாக இருந்தமையால் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் தொழிற் சாலை களை நடாத்திக் கொண்டிருந்த உற் பத்தியாளர்கள் தமது தொழிற்சாலை களை இந்நாடுகளுக்கு எடுத்து வந்தனர். தற்போது, இலங்கையிலும் சர்வதேச ரீதியாகப் புகழ்பெற்ற அத்தகைய பல ஐரோப்பிய வணிக தொழிற் சின்னம் கொண்ட ஆடைத் தொழிற்சாலைகள் காணப்படுவது யாவரும் அறிந்ததே.

ஆடை உற்பத்தியானது ஓர் ஊழி யச் செறிவான உற்பத்தியாக இருப் பதோடு, அது அதிக மூலதன முதலீட்டி னையோ அல்லது தொழிலில் வசதியை நிறுவி, பயிற்றுவிப்பதற்கு நீண்ட நெடுங் காலங்களையோ சார்ந்திருக்கும் ஒரு துறையல்ல. உற்பத்தியினை ஆரம்பிப் பதற்கு நீண்ட ஓர் உற்பத்தி செயன்முறை காலப் பிரிவும் தேவைப்படுவதில்லை. இக்கைத்தொழிலில் உபயோகிக்கப்படும் தனியான மிகப் பெரும் உள்விடு நெய்யப் பட்ட துணிகள் அல்லது ஆடை களாகவே இருக்கின்றன. இவை நீறை வற்ற உற்பத்திகளில் 60-70 வீதம் வரை இருப்பதோடு போட்டி மிக்க விலை களில் உலகளாவிய ரீதியில் எந்நேரத் திலும் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாகவு முள்ளன. ஆதலால், சந்தையில் உற்பத்தி வெளியீடுகளின் போட்டியானது பிர தானமாக ஊழியச்செலவு மற்றும் மேந்தலைச் செலவு என்பவற்றிலேயே தங்கியுள்ளது. கைத்தொழில் அமைவின் ஒப்பீட்டு அனுகூலமானது போட்டி மனப்பான்மையுடன் சந்தையில் பிர வேசிப்பதற்குரிய மற்றுமொரு முக்கிய மான காரணியாகும். எவ்வாறாயினும், முடிவுப் பொருட்களின் தரமானது, அவை ஐக்கிய அமெரிக்க, ஐரோப்பிய, ஜப்பான் போன்ற அபிவிருத்தியடைந்த சந்தை களில் சந்தைப்படுத்தப்படும்போது மிக முக்கியமான ஒரு காரணியாக கருத் திற்கொள்ளப்பட வேண்டியுள்ளது.

தொழில்நுட்பத்தைப் பொறுத்த வரையில் வேறு கைத்தொழில்களில் ஊழியத்தை குறைப்பதற்கும் புதிய தொழில்நுட்பத்தின் பிரயோகத்திற்கும் வாய்ப்பெல்லை காணப்படுகிறது. ஆடைக் கைத்தொழிலானது பெருவாரி யாக ஊழியச் செறிவானதும், பெரும்மனித ஊழியத்தை வேண்டி நிற்கும் ஒன்றாக வும் உள்ளது. ஆடைக் கைத்தொழில், உயர் தொழில்நுட்பம் கொண்ட, மூல தனச் செறிவான கைத்தொழிலாக இருக்கக்கூடிய வாய்ப்பு குறைவாகும் எனினும், சில ஊழியச் செறிவான, தன்னியக்க முறைகள் ஏற்கனவே ஒரள வுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஊழியச் செலவு குறைவானதாக இருக்கும் வரை எந்தவொரு நாடும், இக்கைத்தொழிலை இலாபம் உழைக்கக் கூடிய முயற்சியொன்றாக நடத்திச் செல்ல முடியும். இதனாலேயே இக் கைத்தொழில் இலங்கைக்கு முக்கியமான ஒன்றாக காணப்படுகிறது. சுதந்திரத் திற்கு பிற்பட்ட கடந்த 50 ஆண்டுகளில் பல்வேறு பாரிய கைத்தொழில்களைப் போலவே நடுத்தர கைத்தொழில்களும் இலங்கையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. ஆனால், பொருளாதாரத்தின் படிப்படியான தாராளமயமாக்கலுடன் அலை எதிர் கொண்ட அதிகரித்த போட்டி காரண மாக அக் கைத்தொழில்களின் உற் பத்திகள் சந்தையிலிருந்து புறந்தள்ளப் பட்டதோடு, மற்றும் பல கைத்தொழில் கள் இலாபமின்மை காரணமாக மூடப் பட்டன. ஏனையவை நாட்டுக்கு சுமை களாக மாறின. சந்தையில் போட்டியிடும் பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு தேவையான நவீன தொழில்நுட்பத்தை பெற்றுக் கொள்ளும் ஆற்றலின்மையே அவற்றின் தோல்விக்கு முக்கிய காரண மாக அமைந்தது.

ஒப்பீட்டு ரீதியில் கடந்த தசாப்தங் களில் இலங்கையில் மிக வேகமாக வளர்ந்து வந்த ஒரு துறையாக ஆடைக் கைத்தொழில் இருந்து வந்துள்ளது. இவ்வளர்ச்சியானது பெருமளவு நிறுவப் பட்ட திறன், செயலாற்றல், உயர் மட்ட தொழில்நுட்ப மற்றும் முகாமைத்துவ ஆற்றல் என்பவற்றினால் துரிதப்படுத்தப் பட்டது. எவ்வாறாயினும், உயர் சந்தை வாய்ப்புக் கொண்ட, சிறந்த தரத்தின், மற்றும் நன்றாக வடிவமைக்கப்பட்ட ஆடைகளின் உற்பத்தியில் உலகம் பூராக வும் உள்ள விருத்தியடைந்த சந்தை களின் தேவைக்கு முகம் கொடுப்பதற்கு சிறந்த பல முதலீட்டு வாய்ப்புக்கள் இன்று காணப்படுகின்றன. 2005 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு எதிர்ப்பார்க்கப் படும் பிரச்சினைகளால் இது பாதிக்கப் படமாட்டாது. நவீன உற்பத்தி திறன்கள் மற்றும் விவேக மிக்க, பயிற்றப்பட்ட, உற்சாகமுள்ள ஊழியர் படையைக் கொண்ட இலங்கைக்கு இச்சந்தைகளுக்கு வழங்குவதற்குரிய செயல்திறன் ஒரு பிரச்சினையாக இருக்கமாட்டாது என் மையில், இலங்கை இந்த பகுதியில் கைத்தொழிலாளர்களுக்கு கட்டுபடி யாகக் கூடிய கூலி மட்டத்தில் தரமான ஊழியர் படையை கொண்டிருக்கின்றது.

இக்கைத்தொழிலின் விருத்திக்கு ஊக்கமளிக்கும் மற்றுமொரு காரணியாதெனில் உட்கட்டமைப்பு வசதிகளாகும். இது ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதுபோல இக்கைத்தொழிலின் விரிவாக்கத்திற்கு தேவையான மற்றுமொரு முக்கிய விடயமாகும். தெற்காசியாவில் சிறந்த உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் கொண்ட நாடுகளில் இலங்கையும் ஒன்றாகும். அதிக கொள்ளவு கொண்ட கொள்கலன்களை கையாளக்கூடிய வசதிகளையும், சரக்குகளை கப்பலிருந்து கப்பலுக்கு மாற்றக்கூடிய வசதிகளையும் கொண்ட ஒரு முக்கிய கப்பல் போக்குவரத்து வலயமாக கொழும்புத் துறைமுகம் அமைந்திருக்கின்றது.

நவீன தொழிநுட்பத்துடன் கூடிய தொலைத் தொடர்பு வசதிகள், நீர்மின், அனல் மின் வசதிகள் மூலமான தடங்கலற்ற வலு உருவாக்கம் மற்றும் தொற்காசியப் பிராந்தியத்தில் இலங்கையின் கேந்திர அமைவிடம் என்பன இது தொடர்பான பிரதான அனுகூலமிக்க காரணிகளாகும். எவ்வாறாயினும், இந்த சகல ஊக்குவிப்புக் காரணிகளும் தன்னிகரற்ற முயற்சி, அர்ப்பணிப்பு என்பவற்றின் மூலம் மட்டும் கைத்தொழிலின் அபிவிருத்தியின் பால் பயன்படுத்தப்பட முடியும். போலி அல்லது பொய்யான ஆவணங்களை உபயோகித்து ஆடைகளின் ஏற்றுமதி, தரம் குறைந்த ஆடைகளின் ஏற்றுமதி என்பன போன்ற அண்மையில் பதிவு செய்யப்பட்ட விடயங்கள் கைத்தொழிலுக்கு கீர்த்தியைப் பெற்றுக் கொடுக்காது.

ஆடை பங்கீட்டுச் சபை, இலங்கையில் ஆடை ஏற்றுமதிகளின் ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்கான இறக்குமதி குறிகாட்டிகள், இலங்கைச் சுங்கத் திணைக்களத்தினால் மேலேப்பட்ட ஏற்றுமதி குறிகாட்டிகளைவிடவும் மிகவும் அதிகமாக இருந்தபோதே இந்த மோசடி கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இது சம்பந்தமாக கைத்தொழில் அபிவிருத்தி அமைச்சர் திரு. சி. வி. குணரத்ன உடனடி நடவடிக்கையை மேற்கொண்டு இம் மோசடியில் ஈடுபட்ட குழுவை ஒரு "மாபியா" வாக அடையாளப்படுத்தினார். அமெரிக்காவுக்கு மோசடியான முறையில் ஏற்றுமதிகளை மேற்கொண்டதாக சந்தேகிக்கப்பட்ட சுமார் 71 போலி ஏற்றுமதியாளர்கள் இருப்பதாக தகவல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அதிஷ்டவசமாக, ஐக்கிய அமெரிக்க அரசாங்கம் பொருளாதாரத் தடையொன்றை விதித்தல் போன்ற உடனடி நடவடிக்கையில் ஈடுபடவில்லை. ஏனெனில், இலங்கை இன்னும் அதனுடைய ஆடை ஏற்றுமதிகளை பங்கீட்டு முறைக்குள் வைத்துக் கொண்டுள்ளது. வருடம் முடிவதற்கு முன் பங்கீட்டு அலகு பூரணமடைந்திருக்குமாயின் பொருளாதாரத் தடையொன்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். இது உண்மையான ஏற்றுமதியாளர்களுக்கும் ஒரு பெரும் பிரச்சினையாக அமைந்திருக்கும். சுமார் 800 பதிவு செய்யப்பட்ட ஏற்றுமதியாளர்களுக்கிடையில், 32 ஆடை வகைகளுக்கான அரசாங்க பங்கீட்டு ஒதுக்கானது கோட்டா சபை, கைத்தொழில் அபிவிருத்தி அமைச்சு, மூதலீட்டுச் சபை, ஏற்றுமதி அபிவிருத்தி சபை மற்றும் கைத்தொழில் துறை பிரதி நிதிகள் போன்ற பொருத்தமான அரசாங்க அதிகார சபைகளின் உத்தியோகத்தர்கள் மூலம் ஒரு தெளிவான முறையில் செய்யப்பட்டது.

வெளிநாட்டு செலாவணி சம்பாத்தியங்கள்

மரபு ரீதியற்ற ஏற்றுமதிகள் முன்னணி வெளிநாட்டுச் செலாவணி உழைப்பு மூலமாக மாறும் வரை, வெளிநாட்டு செலாவணிச் சம்பாத்தியங்களுக்காக இலங்கை எண்பதுகளின் ஆரம்பம் வரை மரபுரீதியான ஏற்றுமதிகளான தேயிலை, இறப்பர், தெங்கு போன்றவற்றின் மீது பெருவாரியாக தங்கியிருந்தது. மரபு ரீதியற்ற துறையின் இவ்வுயர் வளர்ச்சிக்கான காரணம் இத்துறைக்கு ஆடைத் துறை மூலம் ஆற்றப்பட்ட உயர் பங்களிப்பேயாகும். 1975ல் அனைத்து கைத்தொழில் பொருட்களின் மொத்த ஏற்றுமதிப் பெறுமதியில் ஆடை ஏற்றுமதிகள் 4.9 வீதத்தினை மட்டுமே எட்டியிருந்து, 1976 மற்றும் 1977 களில் ஏற்றுமதிகள் முறையே 9.6 வீதமாகவும், 10.6 வீதமாகவும் உயர்ந்தன. இது 1978, 79 களில் முறையே 20 முதல் 30 வீதமாக காணப்பட்டது. இதன்படி இக் காலப்பிரிவில் இது ஆகக்குறைந்த 36 வீதத்திற்கும் ஆகக்கூடிய 150 வீதத்திற்கும் இடைப்பட்ட ஒரு வளர்ச்சி விகிதத்தைப் பதிவு செய்திருந்தது. புதிய புள்ளி விபரங்கள் இக் கைத்தொழிலானது, மொத்த கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகளில் 69.4 வீதத்திற்கும் மேற்பட்ட அவரைக்கு பொறுப்பாகவிருக்கின்றது என்பதைக் காட்டி நிற்கின்றன.

1977 முதல் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட தாராளமயமாக்கல் கொள்கை மூலம் வழங்கப்பட்ட பிருந்த ஊக்குவிப்புகள் ஆடை உற்பத்திக் கைத்தொழில் ஏற்றுமதி துரிதமாக விரிவடைவதற்கு உதவின. சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தின் ஆரம்பம், 1988ல் 200 ஆடைத் தொழிற்சாலைகளின் செயலாக்கம், 1987 ல் 50 ஆடைத் தொழிற் சாலை திட்டம் என்பன இத்துறையின் அபிவிருத்தியின் முக்கிய மைல் கற்களாக இனங் காணப்படக்கூடியவையாகும்.

அட்டவணை 1

புடவை, ஆடை ஏற்றுமதிகள் (1994-98)
(ரூபா மில்லியன்களில்)

வகை	1994	1995(அ)	1996	1997	1998(ஆ)
புடவைகள், ஆடைகள்	76,685	94,946	105,341	134,455	159,303
நெய்யப்பட்ட ஆடைகள்	146	379	402	587	1,112
நூல்	1,694	2,283	2,347	2,447	2,184
ஆடைகள்	68,945	84,806	93,813	121,083	142,332
ஏனைய அலங்கார ஆடைகள்	2,208	3,334	3,948	3,989	6,552
பிற	1,614	1,880	1,966	2,334	2,457
மொத்த உற்பத்தி	118,543	147,094	166,545	203,114	229,437

அட்டவணை 2 கைத்தொழில் உற்பத்திகளின் பெறுமதி
(மில்லியன் ரூபாவில்)

	விகிதாசார மாற்றம்				
	1996	1997	1998	97 அதிகம் '96	'98 அதிகம் '97
மொத்தம்	154,937	170,818	183,598	10.2	7.5
புடவை ஆடைகள் மற்றும் தோல் உற்பத்திகள்	58,332	69,269	72,391	18.7	4.5
ஆடை	49,292	54,280	62,050	20.3	4.7
புடவை	6,299	6,926	7,226	10.0	4.3
தோல்	2,741	3,063	3,115	11.7	1.7

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி ஆண்டறிக்கை - 1998

அட்டவணை 3
ஆடை ஏற்றுமதிகளில் நாடுகள் ரீதியான பகுப்பு

நாடு	பெறுமதி (ரூ. மி.)		மொத்தப் பெறுமதியில் %		விகிதாசார மாற்றம்	
	1997	1998 (அ)	1997	1998 (அ)	1997	1998 (அ)
ஐரோப்பிய ஒன்றியம்	41,094	44,759	33.9	31.4	24.7	8.9
ஐ. அ. நாடுகள்	74,355	91,361	61.4	64.2	29.1	22.9
மொத்தம்	121,083	142,332	100.0	100.0	29.1	17.5

(அ) தற்காலிகம்
மூலம்: இலங்கை சுங்கம்

புடவையிலான உலக வர்த்தகத்தின் பங்கு சுமார் 133 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர் என மதிப்பிடப்பட்டிருப்பதோடு இதில் இலங்கையின் பங்கு வெறுமனே ஒரு சதவீதமாகும். இவ்வகையில் உலக ஆடை வர்த்தகத்தில் இலங்கைக்கான வாய்ப்புகளும், சந்தர்ப்பங்களும் பாரியவையாகும்.

1997 ஆம் ஆண்டில் கைத்தொழில் வெளியீட்டு வளர்ச்சி 10.2 வீதமாக இருந்ததுடன், 1998 இல் 7.5 வீதமாக வீழ்ச்சியடைந்தது. இதேபோல் ஆடைக் கைத்தொழிலின் ஏற்றுமதிகள் உலகளாவிய போட்டி நிலவிய போதிலும் தொடர்ந்து விரிவடைந்ததுடன், வருட இறுதியில் வீழ்ச்சியடையும் போக்கை காட்டியது. எவ்வாறாயினும், கிழக்காசிய நிதி நெருக்கடி, அதன் விளைவாக பல்வேறு அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகள் மற்றும் ஜப்பான், ரஷ்யா, தென், மத்திய அமெரிக்கா போன்ற நாடுகள் உள்ளிட்ட அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் ஏற்பட்ட பொருளாதார/நிதி பிரச்சினைகள் என்பவற்றைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட சீர்குலைந்த உலக வர்த்தக சூழ்நிலை பிரதானமாக இந்த நிலைமை உலகளாவிய ரீதியில் குறிப்பிடத்தக்க தொன்றாக மாறுவதற்கு காரணமாக அமைந்தது.

2005 ஆம் ஆண்டளவில் கோட்டா முறை முற்றாக நீக்கப்படும் போது சர்வதேச போட்டி மும்மரமடைவதை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த வருங்கால சவால்களை வெற்றிகரமாக எதிர்கொள்வதற்கு புதிய தொழில்நுட்பம், விலைவுப் பெருக்கத்தை அதிகரிக்கும் பொருட்டு அதன் ஆற்றல்களை மேம்படுத்தல் என்பவற்றில் முதலீடு செய்ய வேண்டி உள்ளது. இத்தொழில் துறை மாறி வரும் சந்தை நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப குறிப்பாக தெரிவுகள் மற்றும் வடிவங்கள் என்பவற்றில் ஏற்படும் மாற்றங்களை கைத்தொழில் துரிதமாக அறிந்து செயல்படுவதற்கு விருத்தியடைந்த தகவல் முறைமை உதவி செய்யும்.

கைத்தொழில் உற்பத்தியின் பெறுமதிக்கு பங்களிப்புச் செய்கின்றவற்றில் புடவை, ஆடை மற்றும் தோல் உற்பத்தி துறையில் 1998 ல் பெரும் பின்னடைவு பதிவு செய்யப்பட்டது. ஆடைத் துறையினால் மொத்த கைத்தொழில் உற்பத்தியின் பெறுமதிக்கு செய்யப்பட்ட பங்களிப்பு 1997ல் 18.7% ஆக இருந்து 1998ல் 4.5% வரையான கணிசமான வீழ்ச்சியொன்றைப் பதிவு செய்துள்ளது. இலங்கை ரூபாவின் மதிப்பிறக்கம் அமெரிக்க டொலருக்கு எதிராக சீர்செய்யப்பட்டால் இப்பெறுமதி மேலும் வீழ்ச்சியடையலாம்.

1998 ஆம் ஆண்டு வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஊக்குவிப்புகளிலிருந்து புடவை மற்றும் ஆடை துறை நன்மையடைந்தது. இது கைத்தொழிலில் உபயோகிக்கப்பட்ட அனைத்து இடைநிலை மற்றும் மூலதனப் பொருட்களுக்கு தீர்வையை இல்லாமல் செய்தது. புடவை - ஆடை ஏற்றுமதிகள் முதன்மை ஏற்றுமதி உபபிரிவாக தொடர்ந்தும் இருந்ததுடன், அது 1998ல் மொத்த கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகளுக்கு 69% வீதத்தை பங்களிப்புச் செய்தது.

கடந்த 1998 வருட காலப் பிரிவில் முதலிட்டு சபை 4.6% புடவை, ஆடை தொழில் முயற்சிகள் வெளியிட்டு வளர்ச்சி வீதத்தைப் பதிவு செய்திருந்தன. கோட்டாக்களின் தொகை 1997ல் 73.6% வீதத்திலிருந்து 1998ல் 74.1% ஆக அதிகரித்தது.

ஆடை ஏற்றுமதியும் பங்கீடு உபயோகமும்

1995ல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட செயலாற்றுகையின் அடிப்படையில் அமைந்த பங்கீட்டு முறை 1998 இலும் தொடர்ந்து காணப்பட்டது. பங்கீட்டு வகைகளின் கீழ் உற்பத்திகளின் சப்பற்சரக்கேற்றுமானது புதிய பங்கீடு ஒதுக்கத்தில், ஊழியர் சேமலாப நிதியம், மற்றும் ஊழியர் நம்பிக்கை நிதியம் என்பவற்றுக்கான பங்களிப்புகளின் கொடுப்பனவு சான்றிதழ் இருந்தால்

ஆடை உற்பத்தியாளர்களின் பார்வையில் கைத்தொழிலின் மறுபக்கம்

சுதந்திரத்திற்கு முற்பட்ட தசாப்தத்தில் தொடக்கிவைக்கப்பட்ட உள்ளூர் ஆடை உற்பத்திக் கைத்தொழிலானது ஆரம்ப மூலதனமான சுமார் 5,000 மில்லியனுக்கும் மேற்பட்ட தொகையுடன் 30,000 பேருக்கும் அதிகமானோரை வேலைக்கமர்த்தி யிருக்கும் அதேவேளை தற்போது கடுமையான பிரச்சினைகளையும் எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. இப்பிரச்சினை உரிய முறையில் அணுகப்படாவிட்டால், அதன் விளைவால் ஏற்படும் இத்துறையின் அழிவை தவிர்க்க முடியாததோடு, அது நேரடியாகவும், மறைமுகமாகும் வேலைவாய்ப்பை பெற்றிருக்கும் சுமார் 30,000 க்கு மேற்பட்டோரின் தீடீர் பாரிய வேலையின்மைக்கு வழிவகுப்பதோடு இத்துறையில் முதலிடப்பட்டுள்ள பிரமாண்ட மான மூலதனத்தின் இழப்பிற்கும் அது காரணமாகிவிடும்.

இத்துறையின் இருப்புக் அச்சுறுத்தலாக இருக்கும் பிரதான பிரச்சினை களாக பின்வருவனவற்றை அடையாளம் காணலாம்:

(அ) உள்ளூர் சந்தைக்கு ஆடை ஏற்றுமதி துறையிடமிருந்து (முதலீட்டு சபை மற்றும் முதலீட்டு சபையல்லாத) வரி தீர்வையற்ற இறக்குமதி செய்யப்பட்ட ஆடைகளின் பாரிய தொகையின் உள்வருகை.

(ஆ) விமான நிலையத்தில் பயணிகள் பொதிகள் மூலமாகவும் ஆட்கள் தம்முடன் எடுத்துவராத பொதிகள் மூலமாகவும் கடத்தப்பட்டு கொண்டு வரப்படும் ஆடைகள்.

(இ) குறைந்த பட்டியலிடுகை மற்றும் இறக்குமதியாளர்களால் குறிப்பிடப் பட்டவற்றை விட அதிகமான அளவில் புடவைகளைக் கொண்டு வருதல்.

(ஈ) முதலீட்டுச் சபை புடவை/ஆடைத் தொழிற்சாலைகளுக்கு தமது உற் பத்தியில் 10% ஐ உள்ளூரில் விற்பனை செய்ய வேண்டும் என வழங் கப்பட்டிருந்த சலுகைகள் துஷ்பிரயோக செய்யப்பட்டமை.

புடவை உற்பத்தித் சங்கம் இவ்விடயத்தை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டுவந்துள்ளது. இதுவரை சுமார் 70 சிறிய, நடுத்தர அளவு நெசவு உற்பத்தி நிறுவனங்களும் 5 பாரிய அவு பிரிவுகளும் தமது செயற்பாடுகளை நிறுத்தியுள்ளன. இருந்தும் எஞ்சியுள்ள அலகுகள் 50% குறைந்த ஆற்றலுடனே செயற்படுகின்றன. அரசாங்கத்தினால் ஏதாவது நிவாரண நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என இவை எதிர்பார்த்த போதிலும் இதுவரை எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

மட்டுமே அனுமதிக்கப்பட்டது. புதிய முதலீடுகளை அல்லது ஏற்கனவே இருக்கும் ஆற்றல்களை விரிவுபடுத்தும் ஏற்றுமதியாளர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டது. செயலாற்றுகை கோட்டா ஒதுக்கீட்டின் பின் உடனடியாக எஞ்சிய கோட்டாக்கள் ஜனுபர்களின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் அமைந்த பிரதான பொது பங்கீட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்டதோடு, பங்கீட்டு முறை அற்ற நாடுகளின் ஏற்றுமதியாளர்களுக்கும், பங்கீட்டு முறை உள்ள நாடுகளுக்கு பங்கீட்டு திட்டத்தின் கீழ் இல்லாத பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்வோருக்கும் முன்னுரிமையளிக்கப் பட்டது.

முன்னைய ஆண்டில் குறைவாக பயன்படுத்தப்பட்ட பகுதிகள் குளிர்ந்த பகுதிகளாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட தோடு, கப்பல் சரக்கு ஏற்றுமதி ஏழு வேலை நாட்களுக்குள் செய்யப்படும் என்ற நிபந்தனையின் கீழ் ஒதுக்கப் பட்டன பரிணாமடைந்துள்ள பல்வேறு திட்டங்கள் சிக்கல் மிகுந்த நடைமுறை களைப் பிரதிபலிக்கின்றன. இது கூடிய பயன்பாட்டினைப் பெறுவதற்கு சரியான மேற்பார்வையையும், கண்காணிப்பையும் வேண்டி நிற்கின்றது. மேலே குறிப் பிட்டது போல், 1998ல் ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளுக்கான கோட்டா நிர்வாகம் சில குழப்பங்களை கொண்டிருந்தது. ஆண், பெண்களுக்கான சட்டைகள் (Shirts), புறச்சட்டை (Jacket) போன்ற ஆடை வகைகளுக்கான பங்கீடுகள் மிகையாக பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தன. அத்தோடு, ஐக்கிய அமெரிக்க அரசாங்கத்தினால் பொருளாதாரத் தடையொன்று விதிக்கப் படும் சாத்தியப்பாட்டை தவிர்ப்பதற்கு ஆடை கோட்டா சபையால் தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டி யிருந்தது.

ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திற்குப் பிறகு இலங்கையின் மிகப் பெரிய சந்தையாக அமெரிக்கா இருக்கின்றது. எவ்வாறா யினும், ஐரோப்பிய ஒன்றியம் பிரதான மாக கோட்டா முறையற்ற சந்தையாகவே திகழ்கின்றது. இலங்கையிலிருந்து அமெரிக்காவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படு கின்ற புடவை, ஆடைகள் அமெரிக்காவின் தேவையின் 2.1 சதவிகிதத்துக்கே வகை கூறுகின்றன அமெரிக்காவுக்கான அனை ஏற்றுமதி, 1997ல் 322 மில்லியன் சதுர மீட்டருக்கு சமமான அளவிலிருந்து (ச.மீ.ச.) 1998ல் 333 மில். ச. மீ. ச. அளவாக மாறியது இது 3.4 வீத அதி கரிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இவற்றில் 77% மானவை கோட்டா அடிப்படையில் அமைந்தவையாகும். இந்த ஏற்றுமதிகளின் பெறுமதி 1997ல், 1204 மில்லியன் அமெரிக்க டொலராக விருந்து 1998ல் 1308 மில்லியன் அமெரிக்க டொலராக அதிகரித்தது. இது 8.7% மான ஒரு அதிகரிப்பாகும். இங்கு 5.5% மான ஒரு விலை அதிகரிப்பு ஏற் பட்டுள்ளது. எல்லா நாடுகளிலிருந்தும் அமெரிக்காவுக்கான மொத்த ஆடை இறக்குமதி விலையில் ஏற்பட்ட ஓர் வீழ்ச்சியுடன் ஒப்பிடும் போது இது சாதகமானதொரு அபிவிருத்தியாகும். உற்பத்தியாளர்கள் உயர் பெறுமதி சேர்க்கப்பட்ட பொருட்களை நோக்கி நகர்ந்து சென்று கொண்டிருந்தனர். இலங்கையின் ஆடைகள் உயர் போட்டி நிலவும் சந்தைச் சூழலிலும் கூட அமெரிக்காவில் உயர் விலைகளை கவர்ந்து கொண்டன. அமெரிக்காவுக் கான ஏனைய ஆடை ஏற்றுமதிகள் 1997ல் 157 மில். ச. மீ. அளவாக.

இருந்து 195 மில். ச. மீ. அளவாக அதிகரித்தது. இது 24% வளர்ச்சியை காட்டி நிற்கின்றது. கோட்டா முறையற்ற பொருட்களின் ஏற்றுமதி 25% இனால் அதிகரித்துள்ளது.

மொத்த கோட்டா கிடைப்பனவு 1998ல் 4.5% வீதத்தினால் அதிகரித்துள்ளது. இதில் அமெரிக்க பங்கீட்டின் அதிகரிப்பு 3.2 வீதத்தினாலும் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் அதிகரிப்பு 13.3 வீதத்தினாலும் காணப்பட்டது. ஆடவர் சட்டை, பெண்டிர் மேலங்கி, இரவு அங்கி, உள்ளங்கி, மென்துணி, மென்மயிர் துவாலைகள், மற்றும் துணி வகைகளான பட்டு, நூற்கப்பட்ட, நெய்யப்பட்ட பருத்தி துணிவகை போன்ற அமெரிக்காவுக்கான கோட்டாக்கள் கடந்த வருடத்தில் குறிப்பிடத்தக்கவை அதிகரித்தன.

1998ல் ஐரோப்பிய ஒன்றிய சந்தையில் ஆண்களுக்கான மற்றும் சிறுவர்களுக்கான நெய்யப்பட்ட மேலாடைகள் தவிர்ந்த ஏனைய ஆடைகளுக்கான பங்கீடுகளின் கிடைப்பனவு அதிகரித்தது. நெய்யப்பட்ட ஆண்கள், சிறுவர்களுக்கான ஆடை வகையில் பங்கீடுகளின் குறைப்பானது ஆடை ஏற்றுமதிகள் மீது குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கவில்லை. ஏனெனில், இவ்வகைகளின் பயன்பாட்டு வீதமானது 50 வீதத்திற்கும் குறைவானதாகும். கனேடிய சந்தைக்கான ஆடவர் புறச்சட்டை, புறமேலங்கி, மழையங்கி, துயிலங்கி, குளியலங்கி, படுக்கை விரிப்புக்கள் என்பவற்றுக்கான பங்கீடுகளில் குறிப்பிடத்தக்களவு அதிகரிப்பு ஏற்பட்டிருந்தது எவ்வாறாயினும், பெண்டிர் ஆடவர்களுக்கான புறச்சட்டைகள், பெல்வடிர் நெடுஞ் சட்டை, காற்சட்டை போன்ற உயர் பெறுமதி சேர்க்கப்பட்ட பொருட்கள் பங்கீடுகல் தொடர்பில் 1998ல் ஒரு மேலதிக வளர்ச்சி காணப்படவில்லை.

முன்னை வருடத்தில் பங்கீடுகளின் பயன்பாட்டு விகிதம் குறைந்த பெறுமதி சேர்க்கப்பட்ட பொருட்களிலிருந்து உயர் பெறுமதி சேர்க்கப்பட்ட பொருட்களுக்கு மாற்றப்பட்டது. ஆடவர் புறச்சட்டை, ஆண்கள் சிறுவர்களுக்கான பின்னப்பட்ட சட்டைகள், காற்சட்டை, பெண்டிர் நெடுஞ்சட்டை போன்ற சில வகைகள் தொடர்பான பங்கீடுகள் ஐக்கிய அமெரிக்க சந்தைகளில் பூரணமாக பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தன. கனேடிய சந்தையில் காற்சட்டை, தொழிலாளர் மேல்காற் சட்டை, குறுங் காற்சட்டை போன்ற

அமுலாக்கம் இன்மை

உள்ளூர் புடவை உற்பத்தி துறையினால் எதிர் நோக்கப்படும் பிரச்சினைக்கு நிவாரணமளிப்பதற்கு பதிலாக புடவை இறக்குமதிகளுக்கு அரசாங்கம் தற்போது ஒரு "தீர்வையற்ற" முறையை நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளது. இந்த வகையில் இத்துறைக்கு சந்தைப் பொருளாதாரத்தில் போட்டியிடுவதற்கும், தொடர்ந்திருப்பதற்கும் ஒரு சமமான களத்தை அது வழங்குகிறது. தேவையான உடனடி நிவாரண நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாவிட்டால் இந்த தீர்வையற்ற முறைமை, இந்த முக்கியமான உற்பத்தித் துறையை கட்டாயமாக அழித்துவிடும்.

இத்துறையினால் எதிர்நோக்கப்படும் பிரச்சினைகளை தணிப்பதில் பங்களிப்புச் செய்திருக்கக்கூடிய முன்கப்பல் சரக்கேற்ற ஒப்பாய்வு திட்டம் போன்ற சில நடவடிக்கைகள் இதுவரை அரசாங்கத்தினால் நடைமுறைப்படுத்தப்படாமல் இருப்பது வியப்பூட்டுவதாக உள்ளது. மேலும், முதலீட்டு சபையின் இறக்குமதிகளை, சுங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வருவதற்கு சம்மதமளிக்கப்பட்ட செயல்திட்டமும் நடைமுறைப்படுத்தப்படாமல் இருப்பது புதிராக உள்ளது.

தற்போது ஒரு சில அலகுகளைத் தவிர, அநேகமான ஏற்றுமதி ஆடை உற்பத்தி அலகுகள், அமெரிக்காவினாலும் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தினாலும் பின்பற்றப்பட்டு வரும் பங்கீட்டு முறைமையின் காரணமாக தொடர்ந்தும் செயற்பட்டு வருகின்றன.

உலக வர்த்தக அமைப்பின் ஒப்பந்தத்தின் படி பங்கீட்டு முறையானது 2005 ஆம் ஆண்டளவில் செயலிழந்து விடும் என்பதை இங்கு குறிப்பிட்டுக்காட்டுவது பொருத்தமாகும். பங்கீட்டு முறைமை நீக்கப்படும் போது ஏற்றுமதி ஆடை உற்பத்தித் துறைக்கு தேவையான மூலப் பொருட்களை நாட்டில் வழங்கிவருகின்ற ஆடை உற்பத்திக் கைத்தொழில் பின் இணைப்புத் தொடர்பாட்டின் அடைவினை உறுதிப்படுத்துவதற்கு பதிலாக "தீர்வை அற்ற" ஆடைகள் வடிவில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலம் ஏற்கனவே காணப்படும் உள்ளூர் ஆடை உற்பத்தி துறையை மூடுவதற்கு வழிவகுக்கின்றது. அத்தோடு, இதன் காரணமாக இறுதியில் அது 2005 முதல் பங்கீடு நீக்கப்பட்டதன் பிறகு ஏற்றுமதி ஆடை அலகுகளில் பெரும்பாலானவையும் மூடப்படலாம்.

பங்கீட்டு முறைமையின் நீக்கம் என்பதால் கருதப்படுவது யாதெனில் ஆடைகளின் எதிர்கால கொள்வனவாளர்கள் தமக்கு தேவையானவற்றை குறுகியகால அறிவித்தலில், போட்டி விலைகளில் அவர்களது தேவைகளை நிரம்பல் செய்யும் நாடுகளிடமிருந்து கொள்வனவு செய்வார்கள் என்பதாகும். எமது ஏற்றுமதி ஆடை உற்பத்தித் துறையானது அதன் உள்வீடுகளில் 95% மானவற்றுக்கு வெளிநாடுகளின் மீது தங்கியிருக்க வேண்டியிருக்கின்றது. அத்தோடு ஏதாவது ஒப்பீட்டு அனுகூலங்கள் இல்லாதபோது ஏற்றுமதி ஆடை கட்டளைகள் தொடர்பில் இத்துறை சுயமாகவே பின்தள்ளப்படும். இந்தியா, சீனா, பாகிஸ்தான், இந்தோனேசியா போன்ற நாடுகள் தமது பின்னிணைப்பு அனுகூலம் பின்னடைவு அங்கத்துவத்துடன் அவை கொண்டுள்ள நெய்தல் மற்றும் மூலப்பொருள் அடிப்படைகளுடன் கூடிய பிற ஒப்பீட்டு அனுகூலங்களால் இலங்கை ஆடை ஏற்றுமதி அலகுகளின் செலவில் நன்மையடையும்.

மறுபுறத்தில், புடவை இறக்குமதிகள் "தீர்வை அற்றனவாக" மாற்றப்படும்போது, நாட்டின் புடவை உற்பத்தித் துறைக்குள் வெளிநாட்டு முதலீட்டின் ஓர் உட்பாய்ச்சல் இருக்குமென அதிகாரிகள் கருதுகின்றனர். அது ஒரு கனவாகமட்டுமே இருக்கும். முதலீட்டுச் சபையில் மேற்கொள்ளப்படும் சர்வதேச முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு பிரச்சாரம், வரி அற்ற அந்தஸ்து, உதிரிப் பாகங்களின் தீர்வையற்ற இறக்குமதிகள் போன்ற எல்லா சலுகைகளுக்கு மத்தியிலும் கூட இலங்கை புடவைத் துறையில் குறிப்பிடத்தக்க எந்த வெளிநாட்டு முதலீடும் இருக்கவில்லை.

ஆடை வகைகளுக்கான பங்கீடுகளின் பயன்பாட்டு விகிதம் உயர்ந்திருந்தது.

அரைப் பாவாடை, இரவு அங்கி, உள்ளாடை, துவாலைகள், காற் சட்டை போன்ற வகைகளிலேயே 1998 இல் எனைய பங்கீடுகளுக்கான மிகப் பெரிய கேள்வி இருந்தது. தலையணை உறைகள், பிங்கான் துவாலைகள், நெய்யப் படாத சட்டைகள், பெண்டிர் தனிர் சட்டை போன்ற குறை பெறுமதி சேர்க்கப் பட்ட வகைகளின் பயன்பாட்டு விகிதம் குறைவாகவே இருந்தது. ஏனெனில், உற்பத்தியாளர்கள் அதை உயர் பெறுமதி சேர்க்கப்பட்ட பொருட்களுக்கு மாற்றி யிருந்தனர்.

ஐக்கிய அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய ஒன்றியம், கனடா போன்ற நாடுகளுக் கான பங்கீட்டு கிடைப்பனவு, தளர்வு ஏற்பாடுகளின் கீழ் முறையே 3%, 13%, 8% னாலும் அதிகரித்துள்ளது. இதன்படி 1998ல் மொத்தப் பங்கீட்டுக் கிடைப்பனவு 5% வீதத்தினால் அதிகரித்துள்ளது. முன் னைய ஆண்டில் மொத்த பங்கீட்டுப் பயன்பாட்டு விகிதம் சுமார் 74 வீதமாக இருந்தது. பங்கீடுகளின் பயன்பாடு, வித்தியாசமான பகுதிகள், நாடுகள் என்ப வற்றுக்கு ஏற்ப பரந்தளவில் வேறுபடு கின்றது. குறைந்த பயன்பாடானது, ஒரு வகையில், குறிப்பிட்ட பொருட் களுக்கு போதிய கேள்வியின்மை காரண மாகவும், பிற பங்கீட்டு பகுதிகளின் கீழ் உள்ளூர் உற்பத்தியாளர்கள் தமது ஆற் றலை உயர் பெறுமதி சேர்க்கப்பட்ட ஆடைகள் உற்பத்தி செய்வதற்கு பயன் படுத்தியது அல்லது பங்கீடற்ற ஆடை களின் உற்பத்தி செய்ய பயன்படுத்தியதே ஆகும்.

ஆடவர், சிறுவர்களுக்கான புற மேலங்கிகள், ஆடவர் சிறுவர்களுக்கான சட்டைகள், பெண்டிர், சிறுமியருக்கான புறமேலங்கிகள், மகளிர் மேலங்கிகள், பெண்கள் தளர்சட்டைகள், பெண்டிர் இரவு அங்கிகள், நெடுஞ்சட்டைகள் புறச்சட்டைகள், காற்சட்டைகள் போன்ற வற்றுக்கான பங்கீட்டுப் பயன்பாடு குறிப் பிடத்தக்களவு அதிகரித்துள்ளது. இதே சந்தைக்கு பெண்டிர் அரைப்பாவாடை, துவாலைகள் போன்ற பிறபொருட்களுக் கான ஒதுக்கம், பயன்பாடு என்பன 1997ல் இருந்ததை விட உயர்வாக இருந்தது. அதேவேளையில் சில பொருட்களுக்கான அந்தப் பொருட் களுக்கான பயன்பாடு மிகவும் குறை வாகவே இருந்தது. ஐரோப்பிய ஒன்றி யத்திற்காக எல்லாப் பொருட்களுக்கு மான பங்கீட்டுப் பயன்பாட்டு விகித மானது, பங்கீட்டு கிடைப்பனவில் உயர்வு காணப்பட்ட போதிலும் வீழ்ச்சி யடைந்து காணப்பட்டது. கனேடிய பங்கீட்டைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு சில பொருட் களே திருப்திகரமான பங்கீட்டுப் பயன் பாட்டைக் கட்டிக் காட்டின.

பங்கீட்டு முறையில் கீழ் அமெரிக் காவுக்கான ஏற்றுமதிகள் 1996ல் 88% மாக இருந்து 1997ல் 8.3% ஆக வீழ்ச்சி யடைந்த அதேவேளை, ஐரோப்பிய ஒன்றியம், கனடா போன்றவற்றுக்கான பங்கீட்டுப் பங்குகள் முறையே 20% ஆக வும் 87% வீதமாகவும் தொடர்ந்து இருந் தன.

புடவை, ஆடை வர்த்தகத்தின் முக் கிய ஒழுங்குபடுத்தும் கருவியாக பங் கீடுகள் தொடர்ந்தும் இடம்பெற்று வருகின்றன. புடவை மற்றும் ஆடை பற்றிய உருகுவே வட்டமேசை ஒப்பந்தத் தின் கீழ் 2005 ல் பங்கீடுகள் முற்றாக நீக்கப்படும் வரையில், பூரண வல வாய்ப்பு அனுகூலங்களைப் பெறுவதற்கு பங்கீடுகளின் மிகச் சிறந்த பயன்பாட்டுத் தேவைகள் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். இந்த வகையில் பங்கீடு நிர் வாகம் பயனுறுதியாக செயற்பட வேண் டியுள்ளது. சந்தையை அடிப்படை யாகக் கொண்ட பங்கீடுகளின் ஏல விற் பனையினூடான பங்கீட்டு விநியோகம் எனைய இலக்குகளை கொண்டிருப் பினும், புதிய முதலீடுகளை மேம்படுத்த வேண்டியதன் அவசியம், தைத்தொழில் கள் பிரதேசமயப்படுத்தல், மேலதிக வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கல், போன்ற மற்றும் பல நோக்கங்களும் இலங்கை பங்கீட்டு நிர்வாகத்தினுள் பிரவேசித் திருக்கின்றன.

பங்கீட்டு ஒதுக்கு முறைமையில் ஓர் அடிப்படை மாற்றம் அவசியமில் லாத போதிலும், முறைமையின் சீரான தொழிற்பாட்டை உறுதிப்படுத்துவதற்கு பங்கீட்டு நிருவாகிகள் பொறுப்பாக இருத்தல் வேண்டும். இதன் மூலமே புடவை, ஆடைக் கைத்தொழிலினதும் வர்த்தகத்தினதும் வளர்ச்சி தடைப்படா மல் இருக்கும். அழுத்தப்பட்ட உலகச் சந்தை நிலைமைகளில் வழங்குநர்களுக்கு மத்தியில் சர்வதேச போட்டி தூண்டப்படுத் தப்பட்டுள்ளதுடன், 2005 இன் பின்னர் பங்கீட்டு முறையற்ற வர்த்தகச் சூழ லொன்றில் மிகவும் தூரிதமான போட்டியை எதிர்கொள்ளவதற்கென சீரான ஒரு நிலைமாற்றம் இடம் பெற வேண்டும்.

எழுச்சியடையும் நாடுகள்: கம்போடியா

இன்று இலங்கையின் ஆடை ஏற்றுமதிகளுக்கு ஓர் அச்சுறுத்தலாக கருதப் படக்கூடிய எழுச்சியடைகின்ற ஆடை உற்பத்தி நாடுகளில் கம்போடியா குறிப்பிடத்தக்கது. ஆடைத் தொழிற்சாலைகள் நாம்பேனின் ஒவ்வொரு மூலை முடுக்குகளிலும் தலைகாட்டத் தொடங்கியுள்ளன. இருப்பினும் இன்னும் அவை குழந்தைப் பருவத்திலேயே உள்ளன. அமெரிக்க தரர் பெயர்களைக் கொண்டு கம்போடியாவில் உற்பத்தி செய்யப்படும் ஆடைகளில் 90% ற்கு மேற்பட்டவை அமெரிக்காவுக்கே ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன.

கம்போடிய ஆடைத் துறையின் வளர்ச்சி வியக்கத்தக்கதாக உள்ளது. 1996ல் அவர்களின் ஆடை ஏற்றுமதிகளின் பெறுமதி 79 மில். அமெரிக்க டொலர்கள் மட்டுமேயமாகும். 1997ல் 227 மில். டொலராகவும், 1998 ல் 378 மில். டொலராகவும் அதிகரித்த இப்பெறுமதி முறையே 250.6%, 66.5% வளர்ச்சியை காட்டியது. மேலும், கம்போடிய ஆடை ஏற்றுமதிகளின் பெறுமதி கடந்த வருடத்தின் அதே காலப் பிரிவின் 275.5 டொலர் பெறுமதியுடன் ஒப்பிடும் போது வருடத்தின் முதல் அரைப் பகுதியில் 96% துரித அதிகரிப்பைக் காட்டியது.

சுமார் 170 ஆடைத் தொழிற்சாலைகளில் சுமார் 100,000 தொழிலாளர்கள் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளனர். அவர்களில் அநேகமானோர் தென்கொரியா, ஹொங் கொங், மலேசியா, தாய்வான், சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளின் உற்பத்தியாளர்களின் கீழேயே வேலைக்கமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். 1997 அங்கு 70 தொழிற்சாலைகள் மட்டுமே இருந்தன.

தற்போது கம்போடியாவின் முதன்மை ஏற்றுமதித் துறையாக ஆடைக் கைத்தொழில் திகழ்கிறது அமெரிக்காவுக்கான கம்போடிய ஆடை ஏற்றுமதி மீது ஜனவரியில் முதன்முதலாக கோட்டா முறை விதிக்கப்பட்டது.

கம்போடியாவில் ஓர் ஆடைத்தொழிலாளரின் சராசரி மாதாந்த சம்பளம் 40 டொலராகும் எவ்வாறாயினும், இது இந்தோனேசியாவைவிட 30%-50% அதிகமானதாகும்.

ஆடைக் கைத்தொழில் – எதிர்காலத் தோற்றப்பாடு

ரஞ்சித் தென்னகோன்
(பணிப்பாளர், புடவைக் கைத்தொழில் பயிற்சி நிறுவகம்)

1976ல் ரூ. 60 மில்லியனுக்கும் குறைவான ஏற்றுமதிப் பெறுமதியைப் பதிவு செய்த ஆடைக் கைத்தொழிலானது 1998ல் ரூபா 14300 கோடி மட்டமாக பிரமாண்டமான அளவுக்கு உயர்த்தியது. இந்த வளர்ச்சியானது இலங்கை கைத்தொழில் துறையின் முழு வரலாற்றிலும் அதி விசேடமானதும் இணையற்றதுமான ஒரு வளர்ச்சியாகும். எல்லாவாயினும், இலங்கையின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் செல்வாக்கு செலுத்துவதற்கான அதன் பாதையில் இதுவும் கூட முற்றாக இறக்குமதி சார்புடைய, பங்கீட்டு போக்கு கொண்ட ஒரு கைத்தொழிலாக மாறியுள்ளது.

தற்போதைய நிலைமையில் இத்துறை எல்லா வகையிலும் குறிப்பிடத்தக்க செயலாற்றல் வல்லமை, முனைப்பு என்பவற்றைக் காட்டியுள்ளது. கைத்தொழிலானது தற்போது ஒரு சில புதிய சவால்களை எதிர்நோக்குகின்றது. இது அநேகமாக வெளிச் சக்திகளினால் அதன் மீது திணிக்கப்பட்டனவாகும். இந்த வகையில் சவால்களை எதிர்கொள்வதற்கான ஓர் உத்தியை விருத்தி செய்ய முன்னர் கைத்தொழிலின் தற்போதைய நிலைமையைப் புரிந்து கொள்வது அவசியமாகும்.

தற்போதைய நிலைமை பின்வரும் பொதுப் பண்புகளை கொண்டிருக்கின்றது:

1. பங்கீட்டு ரீகோப்பா முறையொன்று காணப்படுகின்றமை.
2. வெளிநாட்டு மூலவளத்தின் மீது முற்றாக சார்ந்திருக்கின்றமை.
3. குறிப்பாக கிராக்கி மிக்க வகைகளில் பங்கீட்டின் தேர்ந்த பயன்பாடு.
4. கொள்வனவு நிலையங்களுடனான நடவடிக்கை.
5. கூட்டு முயற்சிகளின் எழுச்சி.
6. வரி மற்றும் ஏனைய சலுகைகள், ஊக்குவிப்புகள்
7. தொழிற் சங்க நடவடிக்கைகளிலிருந்து சுதந்திரம்.
8. பொருளாதார நடவடிக்கையில் ஆதரவுக் குழு செயற்பாடு.
9. இறக்குமதி/ஏற்றுமதி நடைமுறைகள், ஊழியர் சேமலாப நிதியம்/ ஊழியர் நம்பிக்கை நிதிய கொடுப்பனவுகள், வேலை நிந்தனைகள் மற்றும் ஏனைய ஊழியர் சம்பந்தப்பட்ட விடயங்கள் மீது கணகாணிப்பு செயன்முறைகளின் செல்வாக்கின்மை.
10. ஏனைய முக்கியத்துவமற்ற காரணிகள் இருப்பினும் அவை தெளிவான அல்லது தெளிவற்ற முறையில் காணப்படுகின்றன.

மாறிவரும் தோற்றப்பாடு

இதுகால வரையுள்ள நிலைமையானது மாற்றமடையாத நிலைமைகளை விட எப்போதும் மாறக்கூடிய காரணிகளைப் பிரதிபலிக்கின்றது. இக்காரணிகள் உறுதியற்ற, வேறுபடக்கூடிய அளவுகளில் வைத்து நோக்கப்படுவதோடு, புதிய நிலைமைகள் சமநிலையை எதிர் மறைத் திசையின் பால் தொடர்ச்சியாக மாற்றுவதையும் காண முடியும். ஆதலால், எல்லா நேரத்திலும் நடுநிலைமையை பேணுவதற்கு பொருத்தமான மாற்றங்களை கைத்தொழில் மேற் கொள்ளுதல் அவசியமாகும்.

ஆயினும், சில நிபந்தனைகள் மாறாமல் எதிர்காலத்திலும் தொடர்ந்து காணப்படலாம் என்பது தெளிவு, அவைகளாவன:

1. மூலப் பொருட்களுக்காக இறக்குமதி (நூல் முதலியன).
2. வரி மற்றும் அரசிறை ஊக்குவிப்புகள்
3. ஏனைய பங்களிப்புக் காரணிகள்.

ஆடைக் கைத்தொழிலின் நோக்கு செல்லையிலிருந்து மற்றும் சில நிபந்தனைகள் எதிர்மறை மாற்றங்களுக்கு உட்படும். அவைகளாவன:

1. முன்னேற்றமடைந்த தொழிற் சங்க போக்கு.
2. குறைக்கப்பட்ட ஆதரவுக் குழுக்களின் சக்தி
3. தாக்கமான கண் காணிப்பு முறைமை.

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள நிலைகள் சாதகமான பக்கத்துக்கு மாறலாம் அல்லது விருத்தியடையலாம்:

1. பங்கீட்டின் சிறந்த பயன்பாடு.
2. நேரடி ஏற்றுமதிகளும் கூட்டு முயற்சி பங்குதாரர்களும்.
3. ஓரளவிலான பின்னோக்கிய இணைப்பு.

எவ்வாறாயினும், "பங்கீட்டு முறை" என அழைக்கப்படும் எல்லாவற்றுக்கும் மேலான மிக முக்கியமான நிலைமை 2005 ஆம் ஆண்டளவில் காணப்படமாட்டாது. இச்சந்தர்ப்பத்திலேயே கைத்தொழிலின் எதிர்காலம் பற்றி விழிப்பாக இருக்கவேண்டியுள்ளது.

எதிர்கால அச்சுறுத்தல்கள்

இக்கைத்தொழில் இன்றைய நிலையில் எதிரில் வரவிருக்கும் கடுமையான போட்டியினை அனுபவிப்பதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளது. அந்நிலை எதிர்காலத்திலும் தொடரும். ஏற்கனவே உள்ள ஒரு பதட்டமான நிலைமைக்கு மேலாக வெளிச் சக்திகள் பல்வேறு புதிய நிபந்தனைகளையும் அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

அவைகளாவன:

1. தரம் சம்பந்தமான விடயங்கள் (ஐ. எஸ். ஓ. 9000).
2. சூழலியல் விடயங்கள் (ஐ. எஸ். ஓ. 14000).
3. ஈ. சி. ஓ. – அடையாளமிடல்.
4. மெக்ஸ்கார்டா ஆடை ஒப்பந்தம்.
5. பொருளாதார, வர்த்தக குழுக்களின் உருவாக்கம்.
6. உண்மையான அச்சுறுத்தல்களான உற்பத்தியாளர்களுக்கான நடத்தைக் கோவைகள்.

கடந்த தசாப்த காலப் பிரிவில் ஆடைத் துறையின் வளர்ச்சியானது மிகவும் அதிசயிக்கத்தக்க வகையில் இருந்ததுடன், ஏனைய துறைகள் எக்காரணம் கொண்டும் இந்த வளர்ச்சி வேகத்துடன் இணைந்து செல்ல முடியாதவையாக இருந்து வந்தன. இதன் இறுதி விளைவு ஏற்றுமதிப் பொருளாதாரம் ஆடைத் துறை மீது மிகைச் சார்புடையதாக மாறியதாகும். இங்குள்ள அட்டவணை, இலங்கையின் பொருளாதாரம், ஆடைத் துறையில் எந்தளவுக்கு சார்புடையதாக மாறியுள்ளது என்பதைக் காட்டுகின்றது.

ஆடைக் கைத்தொழில் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னணி வகித்தது மாத்திரமல்லாது சுமார் 275,000 பேருக்கு மேற்பட்டோருக்கு கைத்தொழில் துறையில் தனியாக தொழில் வழங்கும் மிகப்

பெரும் துறையாகவும் மாறி வருகிறது. இது வரைகாலமும் மேல் மாகாணத்தை அடிப்படையாக கொண்டமைந்திருந்த வேலை வாய்ப்புகள் 200 ஆடைத் தொழிற்சாலைகள் நிகழ்ச்சித்திட்டம், அண்மைய 50 ஆடைத் தொழிற்சாலை திட்டம் என்பவற்றின் மூலம் ஏனைய மாகாணங்களுக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டன. இந்த வகையில் இத்துறையின் பொருளாதார நன்மைகள் ஏனைய மாகாணங்களுக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டன.

இவ்வாறானதொரு கட்டத்தில் கைத்தொழிலின் செயல்முனைப்பு பேணப்பட்டு, 2005 இன் பின்னர் தோன்றக் கூடிய சவால்களை எதிர்கொள்வதற்கு தேவையான நடவடிக்கைகள் மேற் கொள்ளப்பட வேண்டும். இப் பங்கீட்டு முறையற்ற தசாப்தத்தை "இருட்டறை" என குறிப்பிட முடியும். இது எவரையும் அச்சுறுத்துவதை குறித்துக்காட்ட வில்லை, மாறாக, கைத்தொழிலில் எது உண்மையாக நடக்கும் என்பதை யாராலும் சரியாக எதிர்வு கூறமுடியாது. யாரும் அறியாத அல்லது வரையறை செய்யமுடியாத ஓர் காலப் பிரிவில் நுழை வதையே இது உண்மையாக குறிக் கின்றது. உண்மையில், பலநார் உடன் படிக்கை உலக வர்த்தக அமைப்பின் ஒழுங்குகளுடன் இணைவதானது, இலங்கையின் ஆடைத்தொழிலின் கட்டி யெழுப்பப்பட்ட அடிப்படைக்கே சவால் விடுக்கின்றது. அதிகம் பீதியுற வேண்டிய தேவையில்லை. எனினும், எதாவது தீய விளைவுகள் இருக்குமாயின் அவற்றைக் குறைப்பதற்கு எமது கட்டுப்பாட்டில் உள்ள வளங்களை முழுமையாகப் பயன் படுத்த ஒரு தேவை உண்மையிலேயே காணப்படுகின்றது.

இங்கு இரண்டு தெரிவுகள் உள்ளன. வெறுமனே எதிர்பார்த்திருத் தல் அழிவை ஏற்படுத்திவிடலாம். எனவே, சிறந்த தெரிவு ஒரு திறமுறையை வகுப்பதாகும். பின்பற்றப்படும் உத்தி குறிப்பாக கைத்தொழிலின் பாரிய போக்குகளிலேயே தங்கியிருக்கும்.

ஆடைத்துறையில் பாரிய போக்கு களை சில்லறை பாரிய போக்குகள், உற்பத்திப் பாரிய போக்குகள், ஒப்பந்தக் காரர் பாரிய போக்குகள், கைத்தொழில் பாரிய போக்குகள் என வகுக்க முடியும்.

பாரிய போக்குகளை இனங்கண்ட பின்னர், அதற்கடுத்த தர்க்கரீதியான படிமுறை பங்கீட்டு முறையற்ற நிலை யொன்றை எதிர்கொள்ளக் கூடிய விரிந்த உத்தியொன்றை இனங் காண் பதாகும். மேற்கூறப்பட்ட பாரிய போக்கு களை பின்வரும் அமைப்பில் சுருக்கிக் கூற முடியும். போக்கு என்பது உரிய காலத்தில் உற்பத்தி செய்யும். கோட்பாட் டில் கொள்வனவாளர்கள் "மோஸ்தர் நட்ட வச்சத்தை" "பருவத்திற்கு நெருங் கியதாக" கட்டளைகளை நகர்த்துவதன் மூலம் குறைத்துக் கொள்வதாகும். அத் தோடு இந்த வகையில் சிறிய அளவு களில் எதிர்நோக்கப்படும் நிதிசார் அபாயமானது புடவை வழங்குநர்கள், ஒப்பந்தக்காரர்கள், உற்பத்தியாளர், சில்லறை வியாபாரிகள் போன்றோருக் கிடையே ஒரு வித்தியாசமான மிகவும் பயனுறுத்தும் வாய்ந்த தொடர்பை வேண்டி நிற்கின்ற உற்பத்தியாளர்களுக்கு மாற்றப் படுகின்றது.

இது வெறுமனே ஓர் உள்ளூர் தேர்தற்பட்டல்ல; மாறாக ஒரு சர்வதேச கோட்பாடாகும். எளிய வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கட்டளைகள் சிறியதா கின்றன; இதற்கு தேவையான காலம் குறுகியதாகின்றது; உற்பத்தியாளரிட மிருந்து கொள்வனவாளருக்கு வெறு மனே சிறிய ஓர் உற்பத்தி தேவைப்பா மாறாக ஒரு பூரணமான நேரடிச் சேவை அவசியமாக உள்ளது உடனடி பதிலிறுப் பானது சாதாரணமாக தவறாக புரியப் பட்டது போல உடனடியாக பதிலிருக் கும் ஒரு விடயமல்ல, மாறாக உற் பத்தியை மீளமைத்தல், சந்தை மற்றும் பொருட் பட்டியல் முகாமை நடவடிக்கை கள், புடவை வழங்குநர்கள், ஒப்பந்தக் காரர்கள், உற்பத்தியாளர்கள் என்ப வற்றுடன் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு கருது

எற்றுமதி அளவும் ஆடைகளின் பெறுமதியும்

வருடம்	அளவு (மில் துணடுகள)	வளர்ச்சி %	பெறுமதி (ரூ. மில)	வளர்ச்சி %	பெறுமதி (அமெ. டொ மில)	வளர்ச்சி %
1996	4.11	–	68.91	–	7.78	–
1980	51.51	51.68	1808.43	63.88	100.47	40.61
1985	156.16	3.65	7700.76	4.65	282.00	1.07
1990	212.43	14.70	24932.83	47.59	623.32	33.01
1991	241.85	13.85	31626.72	16.85	764.48	22.64
1992	315.77	30.56	49176.02	55.49	1121.91	46.75
1993	362.59	14.82	62349.12	26.78	1292.21	15.17
1994	413.56	14.06	68944.80	0.58	1395.22	7.97
1995	447.75	8.26	84828.91	23.03	1665.19	18.63
1996	471.50	5.30	93813.00	0.59	1697.30	1.93
1997	கி. வி.	–	121083.00	29.06	2052.47	20.92
1998	கி. வி.		142324.00	17.54	2192.97	6.84

மூலம்: இலங்கைச்சங்கம்

ஆடைத்துறை மீதான மிகையான சார்புடமை

இலங்கை கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகளில் புடவை, ஆடைகளின் பங்கு

ஆண்டு	மொத்த ஏறறுமதிகள்	கைத்தொழில ஏற்றுமதிகளின் பெறுமதி (அ. டொ. மில.)	%	புடவை ஏறறுமதிகளின் பெறுமதி (அ. டொ. மில.)	%	ஆடை ஏற்றுமதிகளின பெறுமதி (அ. டொ. மில.)	%
1990	1904	1032	54.2	11	0.6	620	32.6
1991	1933	1192	61.7	19	1.0	743	38.4
1992	2337	1680	71.9	45	1.9	1069	45.6
1993	2784	2047	73.5	65	2.3	1258	45.2
1994	3174	2372	74.7	78	2.5	1379	43.4
1995	3613	2721	75.3	88	2.4	1569	43.4
1996	3993	2936	73.5	98	2.5	1654	41.4
1997	4639	3436	72.6	120	2.6	2052	44.2
1998	4735	3544	74.8	123	2.6	2193	46.3
1999 ஜன./மே	1631	1229	75.4	35	2.1	768	47.1

மூலம்: மத்திய வங்கி அறிக்கை

ஆடைத் தொழிற்சாலைகளின் புவியியல் ரீதியான பரம்பல்

மாவட்டம்	மொத்த எண்ணிக்கை	மொத்தத்தில் % இவ
கொழும்பு	342	38.4
கம்பஹா	234	26.3
களுத்துறை	62	7.0
கண்டி	28	3.1
மாத்தளை	8	0.9
நுவரெலியா	18	2.0
காலி	27	3.0
மாத்தறை	16	1.8
அம்பாந்தோட்டை	8	0.9
வவுனியா	3	0.9
மட்டக்களப்பு	2	02
அம்பாறை	4	0.4
திருமலை	2	0.2
குருநாகல்	38	4.2
புத்தளம்	22	2.5
அனுராதபுரம்	14	1.6
பொலன்னறுவை	7	0.8
பதுளை	13	1.5
மொனராகலை	17	0.8
இரத்தினபுரி	17	1.9
கேகாலை	19	2.1
மொத்தம்	891	100.0

மூலம்: கைத்தொழில் அபிவிருத்தி அமைச்சு.

கோலாகும். சில்லறை வியாபாரிகள் போன்றோருக்கிடையே நெருங்கிய, பயனுறுதிமிக்க தொடர்பை உருவாக்கும் ஓர் கோட்பாடாக அது உள்ளது.

எதிர்காலத்தை கருத்திற்கொண்டு கீழ்வரும் காரணிகளை கவனத்திலெடுத்து ரிய உத்தி விருத்தி செய்யப்படுதல் வேண்டும்.

உற்பத்தி அபிவிருத்தி: குறைந்த காலத்தில் ஆக்கபூர்வமான செயல் முறையை மேற்கொள்ளுதல்.

தொழில்நுட்பத்தை கண்டுபிடித்தல்: செலவைக் குறைத்து, நெகிழ்வை மேம்படுத்தி, தரத்தை உயர்த்துதல்.

தகவல் தொழில்நுட்பம்: வியாபாரத்தை திறமையாக முகாமை செய்வதற்கு.

தொலைத்தொடர்பு தொழில்நுட்பம்: தகவலின் உண்மைத் தன்மையையும் வேகத்தையும் மேம்படுத்துவதற்கு.

மேலதிக ஆற்றல்கள்: வாடிக்கையாளர்களுக்கு சேவைகளை வழங்குவதற்கு

மேலே பட்டியலிடப்பட்ட காரணிகளில், உற்பத்தி அபிவிருத்தியும் தொழில் நுட்ப கண்டுபிடிப்பும் உடனடியாக நடைமுறைப்படுத்தப்படவேண்டிய இரண்டு முக்கிய காரணிகளாகும். கைத்தொழிலானது சர்வதேச சூழலில் போட்டியிடத்தக்க வகையில் கீழ்வரும் துறைகளில் உடனடி நடவடிக்கைகளை எடுத்தல் வேண்டும்.

உற்பத்தி அபிவிருத்தி

- வடிவமைப்புகள், மோஸ்தர் வேறாக்கங்கள் என்பவற்றின் துரித உருவாக்கம்.
- வர்ணங்களின் உருவாக்கமும் நேர்த்தியாக்கலும்.
- மாதிரிகளுக்கான அமைப்புகளின் உரு செய்தலும், உற்பத்தியை துரிதப்படுத்துவதற்கான தரம் பிரிக்கப்பட்ட தொகுதிகளும்.

உற்பத்தித் தொழில்நுட்பம்

1. "புதிய" உற்பத்திச் சூழலை பயன்படுத்துவதற்கு உயர் நடுத்தர முகாமைத்துவத்தின் ஆற்றல்களை தரமுயர்த்தல்.

2. செலவுக் குறைப்பு, தர முன்னேற்றம் என்பவற்றுக்கு வழி வகுப்பதற்கு மீள் நடவடிக்கைகளின் தன்னியக்கமாக்கம். எவ்வாறாயினும், அமைப்பு, நிர்மாணம், உற்பத்திச் செயன்முறை மாற்றங்களால் செல்வாக்கு செலுத்தப்பட முடியாத முதலீட்டு பகுதிகளை தெரிவு செய்வதற்கென கவனம் எடுக்கப்படல் வேண்டும்.

கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டிய தொழில்நுட்பம்:

அரைக் கச்சை வளைய இணைப்பு, மடிப்பு, தொடரான சட்டைப்பை மடிப்பு ஓரம் முடுவிளிம்பு கொண்ட ஒடுங்கிய சட்டைப்பை.

4. உள்நாட்டில் "வெளியிலிருந்து சேவைகளைப் பெறுவதன் மூலம் வளமிடல் நேரத்தை குறைத்தல்: அல்லது துரிதமாக பதிலிருக்கக் கூடியவர்களுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுதல். பட்டியலில் குறிப்பிடப்பட்ட ஏனைய காரணிகளுக்கும் வெற்றிகரமான உத்தியொன்றை தீர்மானிப்பதில் முக்கிய செல்வாக்குடையது. கைத்தொழிலானது அரசாங்கம் உ

ப. ஏனையோர் எதிர்பார்ப்பதை விட தமது குறிப்பிட்ட தேவைகளுக்கு பொருந்திவரக் கூடிய உத்திகளை சுயமாகவே விருத்தி செய்வது முக்கியமானதாகும். உத்தியை வகுப்பதில் "புதிய உலக" ஒழுங்கை கவனத்திற் கொள்வது சம முக்கியத்துவதுடையதாகும். உலகம் பிராந்திய குழுக்களாகவும் ஒத்துழைப்பு அமைப்புக்களாகவும் நகர்ந்து கொண்டிருக்கையில், இறுதியாக மரபு ரீதியான எல்லைகள் மறைந்து விடும்: அல்லது குறைந்த பங்கையே அவை வகிக்க முடியும். ஆகவே அச்சுறுத்தல்கள், அருகிலிருந்து வருவதைவிட தொலைவிலிருந்தே ஏற்பட லாம்.

இந்தியா, பங்காளதேஷ், பாகிஸ்தான், வியட்நாம், கம்போடியா லாவோஸ் போன்ற நாடுகள் ஓர் அச்சுறுத்தலுக்கு உட்படுவது உண்மையாயினும், இந்த அச்சுறுத்தல் இலத்தீன், மத்திய அமெரிக்க, கரிபியன், கீழக்கு ஐரோப்பிய, வட ஆபிரிக்க நாடுகளிலிருந்து ஏற்பட முடியும்.

மாவட்ட ரீதியில் வேலை வாய்ப்பு பரம்பல்

மாவட்டம்	தொழிலாளர் எண்ணிக்கை	%
கொழும்பு	79,675	28.8
கம்பஹா	86,029	31.1
களுத்துறை	15,625	5.6
கண்டி	7,841	2.8
மாத்தளை	2,211	0.8
நுவரெலிய	7,004	2.5
காலி	10,828	3.9
மாத்தறை	4,838	1.8
அம்பாந்தோட்டை	3,822	1.4
வவுனியா	634	0.2
மட்டக்களப்பு	784	0.3
அம்பாறை	1,806	0.7
திருகோணமலை	919	0.3
குருநாகல்	14,482	5.2
புத்தளம்	7,916	2.9
அனுராதபுரம்	7,617	2.8
பொன்னறுவை	2,809	1.0
பதுளை	4,262	1.5
மொனராகலை	2,297	0.8
இரத்தினபுரி	8,322	3.0
கேகாலை	7,097	2.6
மொத்தம்	276,821	100.0

மூலம்: கைத்தொழில் அபிவிருத்தி அமைச்சு

உலக வர்த்தக நிறுவனமும் இலங்கையின் புடவை மற்றும் ஆடைக் கைத்தொழிலும்

ஏ. ஜீ. நிமல் கருணாதிலக
(உதவிப் பணிப்பாளர், வர்த்தக திணைக்களம்)

வர்த்தகம் மற்றும் தீர்வைகள் தொடர்பான பொது உடன்பாட்டு அமைப்பின் (GATT) உருகுவே சுற்றுப் பேச்சுவார்த்தைகள் 1994 ஏப்ரல் 15 ஆம் திகதி முடிவுக்கு வந்தமை சர்வதேச வர்த்தகத் துறையில் அண்மைக் காலத்தில் நிகழ்த்தப்பட்ட மிக முக்கியமான சாதனைகளில் ஒன்று என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. அது பல தரப்பு வர்த்தக முறைமையின் வீச்சு எல்லையை மூன்று பிரதான துறைகளை உள்ளடக்கும் விதத்தில் விரிவுபடுத்தியது. சேவைகளிலான வர்த்தகம் குறித்த பொது உடன்படிக்கை (GATS), வர்த்தகத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட புலமைச் சொத்து உரிமைகள் (TRIS) மற்றும் வர்த்தகத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட முதலீட்டு வழிமுறைகள் (TRIMS) என்பனவே அந்த மூன்று துறைகளுமாகும். மேலும், முன்னர் 'GATT' அமைப்பின் ஆளுகைக்கு வெளியே இருந்து வந்த இரு முக்கிய உற்பத்தித் துறைகளான வேளாண்மை மற்றும் புடவை ஆகிய துறைகளையும் உருகுவே சுற்று கலனத்தில் எடுத்தது. உருகுவே சுற்றுப் பேச்சுவார்த்தைகளின் விளைவாக உலக வர்த்தக நிறுவனம் (உவநி) என்ற புதிய ஸ்தாபனமும் நிறுவப்பட்டது. உறுப்பு நாடுகளுக்கிடையில் வர்த்தக உறவுகளை மேற்கொள்வதற்கான ஒரு பொதுவான நீரந்தர அடிப்படையிலான நிறுவன கட்டுக்கோப்பாக இது உருவாக்கப்பட்டது. 1947 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் சர்வதேச வர்த்தகத்தை கட்டுப்படுத்தி வந்த 'GATT' அமைப்பு இப்பொழுது உவநியின் ஒரு பாகமாகியுள்ளது.

உவநியின் ஒழுங்கு விதிகள் பல்வேறுபட்ட சேவைகள் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட ஏனைய துறைகள் என்பவற்றிலான வர்த்தகத்தின் படிப்படியான தாராளமயமாக்கலை ஆதரிக்கின்றன. இந்த வகையில் இந்த ஒழுங்கு விதிகள் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளின் பொருளாதாரங்களிலும் அதேபோல வளர்முக நாடுகளின் பொருளாதாரங்களிலும் பல்வேறுபட்ட பின் விளைவுகளை எடுத்து வரக்கூடியவையாக இருந்து வருகின்றன. வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் உலகளாவிய பொருளாதார நீர்வாகத்தை தமக்குச் சாதகமான முறையில் ஒழுங்குபடுத்தி செயற்படுத்துவதற்கான ஒரு பிரதான கருவியாக உவநி உருவாகியுள்ளது எனச் சில பகுப்பாய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். எனினும், தாராளமயமாக்கலின் ஆதரவாளர்கள், இந்த நிறுவனம் அதிக அளவிலான வர்த்தக வாய்ப்புக்களை உருவாக்கி, உலகளாவிய ரீதியில் வளங்களின் உச்சமட்ட பயன்பாட்டினை உறுதிப்படுத்தி வருவதனால் ஒட்டுமொத்த உலக சமுதாயமும் இதிலிருந்து பயனடையும் என வாதிட்டு வருகின்றனர். இந்த இரு வேறுபட்ட கண்ணோட்டங்களின் பின்னணியில், குறிப்பிட்ட சில நாடுகள் தொடர்பாகவும் குறிப்பிட்ட சில பண்டங்களைப் தொடர்பாகவும் உருகுவே சுற்று ஒப்பந்தங்கள் எடுத்து வரக்கூடிய தாக்கங்களைப் பகுப்பாய்வு செய்வது மிக முக்கியமாகும். இக்கட்டுரை பல்நார் உடன்படிக்கை ஒழிக்கப்படுவதானது இலங்கையின் புடவை மற்றும் ஆடைத் கைத்தொழில் மீது எடுத்து வரக்கூடிய தாக்கங்களை மதிப்பீடு செய்வதுடன், சில கொள்கை பரிந்துரைகளையும் முன் வைக்கின்றது.

ஆரம்பத்தில் ஒரு தற்காலிக ஏற்பாடாக உருவாக்கப்பட்ட பல்நார் ஒப்பந்தம் (பநாஒ) சுமார் கால் நூற்றாண்டு காலம் அமுலில் இருந்து வந்துள்ளது. இது 1977, 1981, 1986 மற்றும் 1994 ஆகிய வருடங்களின் போது நான்கு முறை நீட்டிக்கப்பட்டது. எனினும், பநாஒ அமைப்பின் கீழ் முடிவாக்கப்பட்டு தற்பொழுது அமுலில் இருந்து வரும் புடவை தொடர்பான அனைத்து ஒப்பந்தங்களும் 1995 ஜனவரி மாதத்திலிருந்து பத்தாண்டு காலத்துக்குள் படிப்படியாக ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதனையும், இக்காலப் பிரிவுக்குள் புடவை மற்றும் ஆடைகளிலான வர்த்தகம் உவநிக்குள் ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டும் என்பதனையும் உவநி வலியுறுத்துகின்றது. இதன் விளைவாக, வளர்முக நாடுகளின் புடவை மற்றும் ஆடைகளின் ஏற்றுமதிகளை கட்டுப்படுத்தி வரும் பங்கீட்டு முறை (கோட்டா முறை) 2005 ஆம் ஆண்டில் முற்றாக ஒழிக்கப்பட்டு விடும்.

தமது புடவை மற்றும் ஆடை வர்த்தகத்தை தற்பொழுது இரு தரப்பு ஒப்பந்தங்களின் கீழ் ஒழுங்குபடுத்தி வரும் வளர்முக நாடுகள் மீதும் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் மீதும் இந்த பங்கீட்டு முறையின் ஒழிப்பானது வெவ்வேறு விதமான பின் விளைவுகளை எடுத்துவர முடியும். வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் மலிவான இறக்குமதிகளிலிருந்து மிகக் கடுமையான போட்டியினை எதிர் கொள்ளும் என எதிர்பார்க்கப்படும் அதே வேளையில், வளர்முக நாடுகள் தற்போதைய பங்கீட்டு முறையின் பாதுகாப்பினை பெற்றிருக்கும் தமது சந்தைப் பங்குகளை தொடர்ந்து வைத்திருப்பதில் பல சிரமங்களை சந்திக்க வேண்டியிருக்கும். உலக புடவை மற்றும் ஆடை வர்த்தகம் மீதான அவை ரீதியான கட்டுப்பாடுகள் 2005 ஆம் ஆண்டளவில் நீக்கப்படுவதானது இலங்கையின் புடவை மற்றும் ஆடைக் கைத்தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் மிகக் கடுமையான பல சவால்களை எடுத்து வர முடியும்.

பங்கீட்டு முறை ஒழிக்கப்படுவது தவிர வட அமெரிக்க சுதந்திர வர்த்தக ஒப்பந்தம் (NAFTA), கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் மேலைய நாடுகளுக்கும் கிடையில் எழுச்சி கண்டுவரும் வர்த்தக உறவுகள், இலங்கையின் ஆடைகளுக்கு எதிரான முன்னுரிமை வசதிகள் (GSP) ஐரோப்பிய யூனியனினால் நிறுத்தப்படுதல், ஆசியப் பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்த பல நாடுகளில் அண்மையில் ஏற்பட்ட நாணய பெறுமதியிறக்கம் முதலிய காரணிகளும் இலங்கையின் புடவை மற்றும் ஆடைக் கைத்தொழிலின் மீது கணிசமான அளவிலான சவால்களை எடுத்து வர முடியும். இந்த மேலதிகக் காரணிகள் எடுத்து வரக்கூடிய தாக்கங்களின் பின்னணியில் நோக்கும் பொழுது பங்கீட்டு முறையின் நீக்கம் எடுத்து வரக்கூடிய தாக்கத்தை மட்டும் தனித்து நோக்குவது சிரமமானதாகும். எனினும், இக்கட்டுரையின் நோக்கெல்லை பல்நார் உடன்படிக்கை அடிப்படையிலான பங்கீடுகள் நீக்கப்படுவதுடன் சம்பந்தப்பட்ட தாக்கங்களுக்கு மட்டுமே வரையறுக்கப் பட்டுள்ளது.

1960களின் தொடக்கத்தில் சாதாரண அளவில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இலங்கையின் புடவை மற்றும் ஆடைக் கைத்தொழில், சார்பு ரீதியில் மிகக் குறுகிய காலப் பிரிவொன்றுக்குள் இலங்கைப் பொருளாதாரத்தின் மிகப் பெரிய கைத்தொழில் துறையாக வளர்ச்சி கண்டு வந்துள்ளது. 1996 இல் நாட்டின் கைத்தொழில் உற்பத்தியில் சுமார் 40% இத்துறையிலிருந்தே கிடைத்தது. இத் துறை, ஏற்றுமதிகளின் 46 சதவீதத்துக்கு பொறுப்பாக இருந்து வரும் அதே வேளையில், நாட்டின் மொத்த கைத் தொழில் ஏற்றுமதிகளில் அதன் பங்கு 61 சதவீதம் வரையில் மிக உயர்வாக இருந்து வருகின்றது.

இலங்கையின் புடவை மற்றும் ஆடைக் கைத்தொழிலின் வரலாற்றை இரு சட்டங்களாகப் பிரித்து நோக்கலாம். இதில் முதலாவது சட்டம் 1950கள் தொடக்கம் 1970 களின் முடிவுவரையிலான காலப் பிரிவாகும். இரண்டாவது சட்டம் பிந்திய 1970களின் காலப்பிரிவை அடுத்து வந்த கால கட்டமாகும். இலங்கை 1950 களில் அதன் புடவைக் கைத்தொழிலை ஓர் இறக்குமதிப் பிரதியீட்டுக் கைத்தொழி லாக மேம்படுத்துவதற்கான முயற்சி களை மேற்கொண்டது. இலங்கையில் பருத்தி உற்பத்தி செய்யப்படவில்லையா தலால் பருத்தி தேவைகளுக்கென இக் கைத்தொழில் இறக்குமதிகளிலேயே தங்கியிருந்தது. இந்த வகையில் இலங்கை யின் புடவைக் கைத்தொழில் மூன்று உற்பத்திக் கட்டங்களை கொண்டிருந் தது: (அ) நூல் நூற்பு (நூல் பிரித் தயாரிப்பு), (ஆ) நெய்தல் அல்லது பின்னுதல் (இ) நிறமூட்டுதல் மற்றும் அச்சிடுதல் (முடிவு ஆடையை உற்பத்தி செய்தல்).

அரச உரித்தின் கீழ் ஸ்தாபிக்கப் பட்ட ஒரு சில பாரிய அளவிலான புடவை ஆலைகள் உள்நாட்டுப் புடவை உற்பத்தியின் பெரும் பகுதிக்கு பொறுப் பாக இருந்து வந்தன. இது தவிர கணிசமான அளவிலான விசைத்தறி மற்றும் கைத்தறி மையங்களும் நூல்புரி மற்றும் புடவை என்பவற்றின் உற்பத்தி யில் ஈடுபட்டு வந்தன. மூலப் பொருட் களின் இறக்குமதியும் விநியோகமும் அரசாங்கத்தினால் மிகவும் இறுக்கமான முறையில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு வந்தது. குழந்தைப் பருவத்தில் இருந்து வந்த உள்நாட்டுக் கைத்தொழிலை பாதுகாத் துக்கொள்ளும் பொருட்டு புடவை வகை களின் இறக்குமதி கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமான தொழிற் சாலைகளும் அதேபோல விசைத்தறி மற்றும் கைத்தறி நிலையங்களும் அடிப் படையில் உள்நாட்டுச் சந்தைக்கெனவே உற்பத்தியை மேற்கொண்டு வந்தன. பெரும்பாலான இறக்குமதிப் பிரதியீட்டுக் கைத்தொழில்களைப் போலவே புடவைக் கைத்தொழிலும் இக்கட்டத்தில் உற்பத்தி செயன் முறையிலும் சந்தைப்படுத்தலி லும் அதிக அளவிலான முன்னேற்றத்தை எட்டியிருக்கவில்லை. உற்பத்திப் பொருட்களின் வகை ஒரு சில பொது வான புடவை வகைகளுக்கு மட்டும் வரையறுக்கப்பட்டிருந்தது. சந்தை பெரு மளவுக்கு பாதுகாப்பினைப் பெற்றிருந் தமையினால் உற்பத்திப் பொருளின் தரத்தை உயர்த்திக் கொள்வது தொடர் பாக எத்தகைய முன் முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

1960களின் நடுப் பகுதியில் ஆரம் பிக்கப்பட்ட ஆடைக் கைத்தொழில் மித மான ஒரு ஆரம்பத்தையே கொண்டி ருந்தது. புடவைக் கைத்தொழிலைப் போலன்றி ஆடைக் கைத்தொழில் பிர தானமாக தனியார் துறையினாலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தது. ஆரம்பத்தில் இந்த உற்பத்தியாளர்களினால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட ஆடைகளில் 100 சதவீத மானவையும் உள்நாட்டு நுகர்வுக் கெனவே உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. இக் கைத்தொழிலின் பெரும் பங்கு ஒரு சில முன்னணி கம்பெனிகளின் கைகளி லேயே இருந்து வந்தது. புடவை வகை களின் இறக்குமதி முற்றாக தடை செய் யப்பட்டிருந்தது அல்லது கட்டுப்படுத்தப் பட்டிருந்தது. இந்த நிலையில் ஆடைக் கைத்தொழில் பிரதானமாக உள்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட புடவை வகை களையே பயன்படுத்தி வந்தது. ஆடைக் கைத்தொழிலும் புடவைக் கைத்தொழிலும் தொடர்ந்தும் உள்நாட்டுச் சந்தையையே குறியாகக் கொண்டு இயங்கி வந்தமை யினால் இக் காலப்பிரிவின் போது ஏற்றுமதிகள் மிக அரிதாகவே காணப் பட்டன.

1970களின் முடிவின் பின்னரான காலப் பகுதி

1970களின் முடிவின் பின்னர் இலங்கையில் ஆடைக் கைத்தொழிலில் துரிதமான ஒரு விஸ்தரிப்பு ஏற்பட்டது. இக் காலப்பிரிவில் ஏற்பட்ட இந்த பாரிய வளர்ச்சிக்கு இரண்டு முக்கிய காரணிகள் பங்களிப்புச் செய்திருந்தன. 1977 இல் அறிமுகம் செய்து வைக்கப் பட்ட சந்தை நோக்கிலான தாராள பொருளாதார கொள்கைகள் முதல் காரணியாகும். தனியார் துறையை வளர்ச்சியின் உந்து விசையாக இனங்

கண்ட சந்தை நட்பு பொருளாதார சீர் திருத்தங்கள் ஏற்றுமதி நோக்கிலான கைத்தொழில்களுக்கு உயர் முன்னுரி மையை அளித்தன. இது தொடர்பாக அரசாங்கத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒத்துழைப்பு வழிமுறைகள் பின்வரு வனவற்றையும் உள்ளடக்கியிருந்தன: செலாவணி விகித பெறுமதியிறக்கம், மானியம் மற்றும் தீர்வை கழிவுத் திட்டங்கள். இயந்திரங்கள் மற்றும் மூலப் பொருட்கள் என்பவற்றின் தீர்வையற்ற இறக்குமதிகள், வரி விடுமுறைகளையும் உள்ளிட்ட குறைந்த வரி விகிதங்கள். இந்த ஊக்குவிப்புக்கள் எளிதில் பயிற்று விக்கக்கூடிய மலிவான ஊழியம் கிடைக் கக்கூடியதாக இருந்து வந்த நிலையுடன் இணைந்து இலங்கையை ஆடைக் கைத்தொழில் போன்ற ஊழியச் செறிவு மிக்க கைத்தொழில்களுக்கான கவர்ச்சிகரமான ஓர் அமைவிடமாக மாற்றியமைத்தன.

இலங்கையின் புடவை மற்றும் ஆடைக்கைத்தொழிலில் குறிப்பிடத்தக்க அளவிலான விரிவாக்கத்துக்கு பங்களிப்புச் செய்த இரண்டாவது முக்கிய காரணி பல்நார் ஒப்பந்தமாகும். வேறு நாடுகளில் தமது பங்கீடுகளை முழுமையாக பயன்படுத்திக் கொள்ளும் உற்பத்தியாளர்கள் பயன்படுத்தப்படா மல் இருக்கும் பங்கீடுகளை நோக்கி தமது முதலீடுகளை திசைதிருப்புவதன் மூலம் பயனடைந்த நாடுகளில் இலங்கை யும் ஒன்றாகும். தாது உற்பத்தி வசதி களை இலங்கையில் எடுத்து வந்து நிறுவிய வெளிநாட்டு ஆடை உற்பத்தி யாளர்களில் புதிதாக தொழில் வளர்ச்சி கண்டுவரும் கிழக்காசியாவைச் சேர்ந்த நிறுவனங்களும், ஐரோப்பாவைச் சேர்ந்த நிறுவனங்களும் அடங்கியிருந்தன. கிழக் காசிய நாடுகளைச் சேர்ந்த நிறுவனங்கள் எமது பங்கீடுகளை பயன்படுத்திக் கொள்ளும் ஒரு வழிமுறையாக தமது செயற்பாடுகளை இலங்கையை நோக்கி நகர்த்திய அதே வேளையில், ஜேர்மனி, ஐக்கிய இராச்சியம் போன்ற நாடுகளைச் சேர்ந்த உற்பத்தியாளர்கள் தமது நாடு களில் உற்பத்திச் செலவு பெருமளவுக்கு அதிகரித்து வரும் ஒரு சூழ்நிலையில் இலங்கையை நோக்கி நகர்ந்தன. ஆடைக் கைத்தொழிலில் பல்வேறு உற்பத்திக் கட்டங் களை எளிதில் வேறுபடுத்திக் கொள்ள முடியும். எனவே, இந்த கடல கடந்த உற்பத்தியாளர்கள் பெருமளவுக்கு சிரம மின்றி தமது உற்பத்தி முறைகளை இலங்கையைப் போன்ற செலவு குறைந்த நாடுகளை நோக்கி எளிதில் நகர்த்திச் கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. இந்த இரு வகைகளையும் சேர்ந்த உற்பத்தி யாளர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட முத லீடுகள் இலங்கையின் ஆடைக் கைத் தொழிலின் வளர்ச்சிக்கு பெருமளவுக்கு பங்களிப்புச் செய்திருந்தன. கூட்டு முயற் சிகளாக உருவாக்கப்பட்ட தொழிற் சாலைகளும், முழுவதும் வெளிநாட்டி னருக்கு சொந்தமான கம்பெனிகளும் ஆடைக்கைத்தொழிலின் மொத்த ஏற்று மதி வருமானத்தில் சுமார் அரைவாசிப் பகுதிக்கு பங்களிப்புச் செய்து வரு கின்றன.

இலங்கையின் தாராள நோக்கி லான பொருளாதார நிலைமைகள், மலி வான ஊழியம் மற்றும் குறைந்த அள வில் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பட்ட பங் கீடுகள் போன்ற காரணிகள் பெருந் தொகையான உள்நாட்டு தொழில் முனை வோரும் ஆடைக் கைத்தொழில் துறைக் குள் பிரவேசிப்பதற்கு தூண்டுதல் அளித் தன. இதன் விளைவாக தற்பொழுது ஆடைத் தொழிற்சாலைகளில் சுமார் 80-85 சதவீதமானவை உள்நாட்டுத் தொழில் அதிபர்களுக்கு சொந்தமான வையாக இருந்து வருகின்றன. எனினும், வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு சில நிறுவனங் கள் தவிர ஏனைய நிறுவனங்களின் உற்பத்தி அளவு குறைந்த மட்டத்திலேயே நிலவி வருகின்றது.

200 ஆடைத் தொழிற்சாலைகள் திட்டம்

சிறந்த உள்கட்டமைப்பு வசதிகள், துறைமுகம் மற்றும் விமான நிலையம் என்பவற்றை அண்மித்த அமைவிடம் போன்ற காரணிகளின் நிமித்தம்பெரும் பாலான புடவை மற்றும் ஆடை உற்பத்தி யாளர்கள் தமது செயற்பாடுகளை மேல் மாகாணத்தில் அல்லது அதனை அண் மித்த பகுதிகளில் நிறுவியிருந்தனர். நாட்டின் தலைநகரமும் இப்பிரதேசத்தி லேயே அமைந்திருந்தது. இதன் விளை வாக, இலங்கை எதிர்நோக்கி வரும் மிகவும் தீவிரமான பிரச்சினையான வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் நாட்டின் ஏனைய பிரதேசங்களில் தொடர்ந்தும் உயர் மட்டங்களில் நிலவி வந்தது. வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தின் பெருக்கம் காரணமாக பெரும்பாலான கிராமப் பிரதேசங்களில் இளைஞர் கொந்தளிப்பு நிலை தலைதூக்கியது. எனவே, இந்தப் பின்னணியில் மேல் மாகாணத்தை தவிர்ந்த ஏனைய பிர தேசங்களில் ஆடைத் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என 1990 இல் அமைச்சரவை உப குழுவொன்று சிபார்சு செய்திருந்தது. இதனையடுத்து 200 உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகள் ஒவ்வொன்றிலும் ஆகக் குறைந்தது ஒரு ஆடைத் தொழிற்சாலையைத் திறந்து வைக்கும் நோக்கத்துடன் 200 ஆடைத் தொழிற்சாலைகள் நிகழ்ச்சித்திட்டம் துவக்கி வைக்கப்பட்டது.

இந் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தில் தனியார் துறை பங்கேற்பதற்கு ஊக்குவித்த ஊக்குவிப்புக் காரணி பங்கீடுகளாகும். இந் நோக்கத்துக்கென நாட்டின் தொலை தூர ஒதுங்கிய பிரதேசங்கள் மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன: கஷ்டப் பிர தேசம் அல்லாதவை, கஷ்டப் பிரதேசம் மற்றும் பெருமளவுக்கு கஷ்டப் பிரதேசம் என்பனவே அந்தப் பிரிவுகளாகும். கைத் தொழிலின் அமைவிடத்தின் அடிப்படை யில் பங்கீடுகள் ஒதுக்கப்பட்டன. பெரு மளவுக்கு கஷ்ட பிரதேசமாக காணப்பட்ட பிரதேசத்தில் அமைந்திருந்த தொழிற் சாலைகளுக்கு உயர் அளவில் பங்கீடுகள் ஒதுக்கிக் கொடுக்கப்பட்டன. இவற்றில் 40 சதவீதமான பிரதேசங்கள் கஷ்டப் பிரதேசங்களாகவும், மேலும் 40 சதவீதப் பிரதேசங்கள் பெருமளவுக்கு கஷ்டப் பிரதேசங்களாகவும் வகைப்படுத்தப்பட் டிருந்தன. மிகுதி 20 சதவீதம் கஷ்டப் பிரதேசங்கள் அல்லாதவை என்ற வகை

யில் அடங்கியிருந்தன. இந்த நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் நிறுவப்பட்ட ஆடைத் தொழிற்சாலைகளுக்கு ஏற்றுமதிப் பங்கீடுகள் தவிர வரி விடுமுறைகள் அல்லது குறைந்த வரி விகிதங்கள், இயந்திரம் மற்றும் மூலப்பொருட்கள் என்பவற்றில் தீர்வையற்ற இறக்குமதிகள், வெளிநாட்டு வங்கி நாணய அலகுகளிலிருந்து கடன் வசதிகள் முதலிய ஏனைய பல அனுகூலங்களும் வழங்கப்பட்டன. இத் தொழிற்சாலைகள் ஒவ்வொன்றும் ஆகக் குறைந்தது 500 தொழிலாளர்களை வேலையில் அமர்த்த வேண்டும் என உத்தேசிக்கப்பட்டிருந்தது. இத்திட்டத் தின் கீழ் 1996 இன் முடிவின் போது 154 தொழிற்சாலைகள் வர்த்தகச் செயற் பாட்டில் ஈடுபட்டிருந்ததுடன், அவை 76,821 வேலை வாய்ப்புக்களை வழங்கி யிருந்தன.

இலங்கையின் பொருளாதாரத்தில் புடவை மற்றும் ஆடைக் கைத்தொழில் வகித்து வரும் பங்கு

இலங்கை 1977 இல் தாராளமய மாக்கப்பட்ட பொருளாதாரக் கொள்கை களைப் பின்பற்றத் தொடங்கிய சட்டத்தில் புடவை மற்றும் ஆடைக் கைத்தொழில் நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் ஒரு சிறு பங்கினை மட்டுமே வகித்து வந்தது. பரந்த அடிப்படையிலான பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் மற்றும் பல்தார் ஒப்பந்தத்தின் தாக்கம் என்பவற்றின் விளைவாக அதன் பின்னர் இக் கைத்தொழில் துறை குறிப்பிடத்தக்க அளவிலான வளர்ச்சியை எய்தியதுடன் பொருளாதாரத்தில் ஒரு முக்கிய பங்கினையும் வகிக்கத் தொடங்கியது. 1986 இல் நாட்டின் மொத்த பண்ட ஏற்றுமதிகளில் ஆடை வகைகள் மிகப் பெரிய தனியொரு பண்டத் தொகுதியாக (27 சதவீதம்) இருந்து வந்ததுடன், 1992 அளவில் அது மிகப்பெரிய அன்னியச் செலாவணி சம்பாத்திய மூலமாக (40 இலட்சம் அமெரிக்க டொலர்) உருவாகி யிருந்தது. 1995 அளவில் ஆடை ஏற்றுமதி களின் பெறுமதி 150 கோடி அமெரிக்க டொலர் அளவையும் தாண்டி இருந்த துடன், நாட்டின் அனைத்துப் பண்ட ஏற்று மதிகளிலும் சுமார் அரைவாசி பங்கினை இது பிரதிநிதித்துவம் செய்தது.

நாட்டின் மொத்த உள்நாட்டு உற் பத்திக்கு 1996 இல் தயாரிப்புத் துறை வழங்கிய பங்களிப்பு 26 சதவீதமாகும். இதில் புடவை மற்றும் ஆடை கைத் தொழில் துறை 40 சதவீதத்தைப் பெற்றிருந்தது. இது இப்பொழுது தயாரிப்புத் துறைக்குள் இருந்து வரும் மிகப் பெரிய கைத்தொழிலாக உள்ளது. ஆடைக் கைத்தொழில் துறையை மேல் மாகாணத்துக்கும் அப்பால் எடுத்துச் சென்று நாடு முழுவதும் பரவலாக்கும் நோக்கத்துடன் அப்போதைய அரசாங் கத்தினால் அறிமுகம் செய்து வைக்கப் பட்ட 200 ஆடைத் தொழிற்சாலைகள் நிகழ்ச்சித்திட்டம் காரணமாக 1992 மற்றும் 1993 ஆகிய வருடங்களின் போது இத்தொழில் துறையில் துரித வளர்ச்சி காணப்பட்டது. நாட்டின் கைத்தொழில் துறை வெளியீட்டின் 33.7 சதவீதத்துக்கு இப்பொழுது இத்துறை பொறுப்பாக இருந்து வருகின்றது. (நீடித்த வறட்சி காரணமாக தொடர்ச்சியாக மேற் கொள்ளப்பட்ட மின்வெட்டுக்களின் விளைவாக) 1996 இல் குறிப்பாக இத் துறையில் மெதுவான வளர்ச்சி இடம் பெற்று வந்தது. கைத்தொழில் அபி விருத்தி அமைச்சின் தரவுகளின் பிர காரம் 1996 இன் முடிவின் போது நாட் டில் 845 ஆடைத் தொழிற்சாலைகளும் 140 புடவை உற்பத்தித் தொழிற்சாலை களும் இயங்கி வந்தன. சுமார் 10 இற்கும் குறைவான கம்பனிகளே வெளியீட்டின் பெரும் பகுதிக்கு பொறுப்பாக இருந்து வந்தன. (வேலை வாய்ப்புக்களின் அடிப் படையில்) மிகப்பெரிய ஆடைத் தொழிற் சாலைகள் முதலீட்டு சபையினால் செயற்படுத்தப்பட்டு வந்த சுதந்திர வர்த்தக வலயங்களுக்குள் அமைந்திருந் தன.

நாட்டின் பாரம்பரிய முன்னணி ஏற்றுமதிக் கைத்தொழிலாகவும் பிரதான அன்னியச் செலாவணி சம்பாத்திய மூலமாகவும் இதுவரை காலமும் இருந்து வந்துள்ள தேயிலைக் கைத்தொழிலை பின்னுக்குத் தள்ளி விட்டு இப்பொழுது புடவை மற்றும் ஆடைக் கைத்தொழில் துறை அதன் ஸ்தானத்தை சுவீகரித்துக் கொண்டுள்ளது. உண்மையிலேயே ஆடை ஏற்றுமதிகளில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி வியப் பூட்டுவதாக உள்ளது. உதாரணமாக, 1980 தொடக்கம் 1990 வரையுள்ள காலப் பிரிவின் போது ஆடை ஏற்றுமதிகளின் பெறுமதி 10 கோடி அ. டொ. களிலிருந்து 62 கோடி அ. டொ. களாக அதிகரித்திருந் தது. அளவு அடிப்படையில் இதே காலப் பிரிவின் போது ஏற்றுமதிகள் 5.2 கோடி துண்டுகளிலிருந்து 21.2 கோடி துண்டு களாக அதிகரித்திருந்தது. 1980 இல் இலங்கையின் மொத்த ஏற்றுமதிகளில் 10 சதவீதமாக மட்டுமே இருந்து வந்த ஆடை ஏற்றுமதிகள் 1993 இல் சுமார் அரைவாசி அளவை எட்டியிருந்தன. இது இக்காலப் பிரிவின் போது 30 சத வீத சராசரி வருடாந்த அதிகரிப்பினையும் பதிவு செய்து வந்தது. 1996 இல் நாட் டின் மொத்த ஏற்றுமதி சம்பாத்தியங் களுக்கு இத்துறை 46 சதவீதப் பங்களிப் பினை வழங்கியது. கைத்தொழில் ஏற்று

அட்டவணை 1

நாடு	பெறுமதி (இலங்கை ரூபாய் மில்லியன்)		மொத்தப் பெறுமதியில் வீதம்	
	1995	1996	1995	1996
கனடா	1,420	1,253	1.7	1.3
ஐரோப்பிய யூனியன்	29,035	32,945	34.2	35.1
ஐ. அமெரிக்கா	51,448	56,251	60.7	60.0
ஏனைய	2,903	3,366	3.4	3.6
மொத்தம்	84,806	93,814	100.0	100.0

மூலம்: இலங்கைச் சுங்கம்

மதிகளில் இத்துறையின் பங்கு 63 சத வீதம் அளவில் மிக உயர்வாக காணப் பட்டது.

புடவை மற்றும் ஆடைத் தைத் தொழில் துறை வேலை வாய்ப்புக்களை உருவாக்கும் ஒரு முக்கிய மூலமாகவும் இருந்து வந்துள்ளது. பெருமளவுக்கு ஊழியச் செறிவு மிக்கதாக இருந்து வரும் இத்தைத்தொழில் கணிசமான அளவிலான தொழிலாளர்களை உறிஞ் சிக் கொண்டுள்ளது. 1996 இன் முடிவு அளவில் நாட்டின் மொத்த வேலை செய்து வந்த ஊழியர் படை 55 இலட்ச மாக இருந்தது. இதில் சுமார் 14 சத வீதத்தினர் தயாரிப்புத் துறையில் வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெற்றிருந்தனர். இவர் களில் சுமார் 40 சதவீதத்தினர் புடவை மற்றும் ஆடைத் தைத்தொழில் துறை யிலேயே வேலை செய்து வந்தனர். இத் துறையில் வேலைசெய்து வந்த மொத்த ஊழியர் படையில் 60 சதவீதத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள் ஆடை உற்பத்தி துறை யிலேயே ஈடுபட்டிருந்தனர்.

இலங்கையின் பிரதான சந்தைகள்

இலங்கையின் புடவை மற்றும் ஆடைத் தைத்தொழில் துறையின் ஏற்று மதிகளில் 90 சதவீதத்துக்கு மேற்பட்டவை ஆயத்த ஆடைகளாக இருந்து வரு வதனால் இங்கு ஆடை உற்பத்தித் துறை யின் மீதே கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது. இலங்கை தற்பொழுது பல்நார் ஒப்பந்தத் தின் அடிப்படையில் கனடா, ஐரோப்பிய யூனியன் மற்றும் ஐக்கிய அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளுடனும் பிரதேசங்களு டனும் இரு தரப்பு புடவை ஒப்பந்தங் களைப் பராமரித்து வருகின்றது. இலங் கையின் ஆடை ஏற்றுமதிகளில் 90 சத வீதத்துக்கு மேற்பட்டவை (ஐரோப்பிய யூனியன் மற்றும் ஐக்கிய அமெரிக்கா ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய) இரு சந்தை களுக்கே செல்கின்றன (அட்டவணை 1 ஐப் பார்க்கவும்).

இங்கு தரப்பட்டுள்ள அட்டவணை யில் காட்டப்பட்டுள்ளவாறு இலங்கை யின் மொத்த ஆடை ஏற்றுமதிகளில் சுமார் 60 சதவீதத்துக்கு மேற்பட்ட பங் கினை ஐக்கிய அமெரிக்காவே தொடர்ந் தும் இறக்குமதி செய்து வருகின்றது.

ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்கான ஏற்று மதிகளில் (பெறுமதி அடிப்படையில்) சுமார் 90 சதவீதமானவை பங்கீட்டு (கோட்டா) வகைகளாகவே உள்ளன. ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்கும் இலங்கைக்கும் இடையிலான இரு தரப்பு ஒப்பந்தம் 50 க்கும் மேற்பட்ட ஆடை வகைகளை உள்ளடக்கும் 30க்கும் மேற்பட்ட பங்கீட்டு வகைகளைக் கொண்டுள்ளன. ஐக்கிய அமெரிக்கச் சந்தை தொடர்பான பங்கீட்டு செயலாற்றுகை பொதுவாக உயர் அள வில் இருந்து வருவதுடன் பின்னப்பட்ட சட்டைகள், மகளிர் சட்டைகள், காற்சட்டை கள், உள்ளாடைகள் மற்றும் துவாலைகள் போன்ற குறிப்பிட்ட சில பங்கீட்டு வகை கள் அண்மைக் காலத்தில் 100 சதவீத பயன்பாட்டு மட்டத்தை எட்டியுள்ளன.

ஐரோப்பிய யூனியன் ஆண்டு தோறும் இலங்கையின் மொத்த ஆடை ஏற்றுமதிகளில் சுமார் 35 சதவீதத்தை உறிஞ்சிக் கொள்கிறது. ஐரோப்பிய யூனியனில் இலங்கை ஆடைகளின் மிகப் பெரிய கொள்வனவு நாடாக ஐக்கிய இராச்சியமே (45%) இருந்து வருகின்றது. அதனைவடுத்து ஜேர்மனி (20%), நெதர் லாந்து (9%), பிரான்ஸ் (5.5%), பெல்ஜியம் – லக்ஸம்பேர்க் (5%) போன்ற நாடுகள் உள்ளன. ஐரோப்பிய யூனியனுக்கான இலங்கையின் ஏனைய ஏற்றுமதிகள் பங்கீட்டு வகைகளில் அடங்குகின்றன.

கனடா இலங்கையின் மொத்த ஆடை ஏற்றுமதிகளில் சுமார் 1.5 சத வீதத்தை தொடர்ந்தும் பெற்று வரு கின்றது. கனடாவுடனான இலங்கையின் இருதரப்பு புடவை ஒப்பந்தம் பங்கீடு களின் கீழ் சுமார் 15 தயாரிப்பு வகைகளைக் கொண்டிருப்பதுடன், அண்மைக் காலத் தில் சராசரி பங்கீட்டு பயன்பாடு சுமார் 55-60 சதவீதம் அளவில் இருந்து வரு துள்ளது. அவுஸ்திரேலியா, ஜப்பான், தென் கொரியா மற்றும் சுவிட்சர்லாந்து ஆகிய நாடுகளும் இலங்கையின் ஆடை வகைகளை இறக்குமதி செய்யும் ஏனைய நாடுகளாக இருந்து வருகின்றன. கடந்த சில வருட காலமாக இலங்கையின் ஆடை ஏற்றுமதிகள் துரிதமாக அதிகரித்து வந் துள்ள போதிலும் மொத்த உலக ஏற்று மதிகளில் அவை இன்னமும் 2 சத வீதத்துக்கும் குறைவானவையாகவே இருந்து வருகின்றன.

பங்கீட்டு முறை நீக்கம் எடுத்து வரக் கூடிய தாக்கங்கள்

பல்நார் உடன்படிக்கை முற்றிலு மாக நீக்கப்படும் பொழுது, இலங்கையின் புடவை மற்றும் ஆடைத் தைத்தொழிலின் எதிர்காலம் குறித்து ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட பல்வேறு கருத்துக்கள் தெரி விக்கப்பட்டு வருகின்றன. உதாரணமாக, ஜப்பானிய புடவை மற்றும் ஆடை செய் திக் குழுவின் காலாண்டு இதழ் (1995 இல்) இது குறித்து நம்பிக்கையூட்டும் விதத்தில் எழுதியுள்ளது:

"ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கும் பொழுது அடுத்து வரும் 20 வருடங்களின் போது இலங்கையின் ஆடைத் தைத் தொழில் துரித வளர்ச்சி காணுவரும். இலங்கை, ஆடை ஏற்றுமதியிலான அதன் ஒப்பீட்டு அனுகூலத்தை வியட்னாம் மற்றும் கம்போடியா போன்ற புதிய ஏற்றுமதி நாடுகளிடம் இழந்துவிடக் கூடிய அடையாளங்கள் எதுவும் தென் படலில்லை."

இந்த நம்பிக்கை தரும் கண்ணோட் டத்துக்கு மாறாக பேஜ் மற்றும் டெவன் போர்ட் ஆகியோர் மேற்கொண்ட ஓர் ஆய்வு சில கருத்துக்களை முன்வைத் துள்ளது. பங்கீட்டு முறை முற்றாக நீக்கப்படும் பொழுது அதன் மூலம் தேறிய இழப்புக்களை எதிர்கொள்ளும் நாடுகளில் இலங்கையும் ஒன்றாக இருந்து வரும் என அந்த ஆய்வு குறிப் பிடுகின்றது. மேலும், இலங்கையின் புடவை மற்றும் ஆடை குறித்து கருத்துத் தெரிவிக்கும் இலங்கை மத்திய வங்கி பின்வரும் எச்சரிக்கைக் குறிப்பை முன் வைத்துள்ளது:

"எனவே, தற்போதைய பங்கீட்டு முறையினால் பயனடைந்துள்ள இலங்கையும் அதேபோல ஏனைய வளர்முக நாடுகளும் எதிர்காலத்தில் பெருமளவுக்கு போட்டி நிலவும் வர்த்தகச் சூழல் ஒன்றை எதிர்கொள்ள வேண்டி இருக்கும் என்பதனையும், இந்தச் சவாலை எதிர்கொள்வதற்கு இக் கைத்தொழில் துறையில் தேவையான அமைப்பு ரீதியான மாற்றங்களுடன் நாங்கள் தயாராக இருந்து வர வேண்டும் என்பதனையும் அங்கீகரித்துக் கொள்வது மிக முக்கியமாகும்."

பங்கீட்டு முறை ஒழிக்கப்பட்டபின்னர் அதன் விளைவாக புடவை மற்றும் ஆடை ஏற்றுமதி நாடுகளுக்கிடையில் அதிகரித்த அளவில் போட்டி இடம் பெறும் என்பது தெளிவாகும். பிரதான இறக்குமதி நாடுகளான ஐ. அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பிய யூனியன் என்பன வளர்முக நாடுகளைச் சேர்ந்த ஏற்றுமதியாளர்களுக்கு ஏற்றுமதி முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாக இருந்துவரும் பெரும்பாலான உற்பத்தி வகைகளை முதல் இரு கட்டங்களின் போதும் இந்த ஒப்பந்தத்துடன் ஒருகிணைத்துக் கொள்வதனை தவிர்ப்பதில் வெற்றி கண்டுள்ளன. எனவே, இந்த ஒருங்கிணைப்பு செயன்முறையின் மூன்றாவது கட்டத்தின் ஆரம்பத்துடனேயே (அதாவது 2002 ஜனவரி தொடக்கம்) ஏற்றுமதி நாடுகளிடையே அதிகரித்த அளவிலான போட்டி தோன்றும். இலங்கையைப் போன்ற சிறிய உற்பத்தி நாடுகள் எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்கும் மிகப் பெரிய சவால் பாரிய அளவிலான ஒப்பீட்டு அனுகூலங்களைக் கொண்டிருக்கும் சீனா போன்ற மலிவான பாரிய அளவு உற்பத்தி ஆற்றலைக் கொண்டிருக்கும் நாடுகளிலிருந்து வரும் போட்டியாகும். பங்கீட்டு முறை ஒழிக்கப்பட்ட பின்னர் பின்வரும் 5 பிரதான காரணிகள் இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் பிரதிகூலமானவையாக அமைய முடியும்:

1. போட்டித் திறனில் ஏற்படும் வீழ்ச்சி.
2. பங்கீட்டு வகைகளில் பெருமளவுக்குத் தங்கியிருத்தல்.
3. ஒரு சில சந்தைகளில் மட்டும் பெருமளவுக்கு ஒன்று திரண்டிருத்தல்.
4. பிரதான கொள்வனவாளர்களுடன் நேரடிச் சந்தைப்படுத்தல் இணைப்புக்கள் இல்லாதிருத்தல்.
5. இறக்குமதி செய்யப்படும் உள்ளீடுகளில் பெருமளவுக்குத் தங்கியிருத்தல்.

போட்டித் திறனில் ஏற்பட்டுவரும் வீழ்ச்சி

இலங்கை ஆடைக்கைத்தொழிலில் தொடக்க கால வேகப் பாய்ச்சலில் இப்பொழுது ஒரு பின்னடைவும் மந்த கதியும் தென்படுவதனை அவதானிக்க முடிகிறது. உடனடியாக நிவாரண நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படாவிட்டால் இக்கைத்தொழிலின் போட்டித் திறன் பெருமளவுக்கு வீழ்ச்சியடையும். இலங்கையின் ஆடைக் கைத்தொழில் பெருந்தொகையான சிறு உற்பத்தி அலகுகளைக் கொண்டிருப்பதுடன், கணிசமான அளவில் உப ஒப்பந்த இயல்பினைக் கொண்டதாகவும் இருந்து வருகின்றது. 1990 களின் தொடக்கத்தில் இக் கைத்தொழில் துறை 350 நேரடி ஏற்றுமதி நிறுவனங்களையும், 500 க்கும் மேற்பட்ட உப ஒப்பந்தகாரர்களையும் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தது. எனவே, இலங்கையிலுள்ள ஆடைத் தொழிற் சாலைகளில் பெரும்பாலானவை குறைந்த பட்ச செயற்திறன் அளவிலும் பார்க்க சிறியவையாகவே இருந்து வருகின்றன. தொழிற்சாலைகளின் அளவு சிறியதாக இருந்து வரும் காரணத்தால் ஒட்டுமொத்த ஆடைக் கைத்தொழில் துறையிலும் தொழில்நுட்ப அனுகூலங்களை சாதித்துக் கொள்வது மிகவும் சிரமமான ஒரு காரியமாக இருந்து வருகின்றது. இது தவிர சட்டவிதிகள் மீதான கழிவுகளை பெற்றுக் கொள்ளல் மற்றும் முடிவுப் பொருட்களுக்கு பொருத்தமான விலைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளல் முதலிய நிதிசார் அனுகூலங்களை சாதித்துக் கொள்ளவும் முடியாதுள்ளது.

ஆடைக்கைத்தொழிலின் போட்டித் திறன் அரித்துச் செல்லப்படுவதற்குப் பங்களிப்புச் செய்யக் கூடிய மற்றொரு காரணி உயர் மட்டத்திலான ஊழியச் செலவாகும். சர்வதேச கொள்வனவாளர்கள் இலங்கையை இப்பொழுது குறைந்த கூலி விகிதங்களைக் கொண்ட ஒரு நாடாகக் கருதுவதில்லை. ஆகக் குறைந்த பட்சக் கூலி ரூ. 2000 ஆக (கூடார் 35 அ. டொலர்களாக) நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இலங்கை ஆடைக் கைத்தொழிலின் சராசரி மாதாந்தக் கூலிகள் 55 டொலர் அளவில் இருந்து வருகின்றன. இதற்கு மாறாக, பங்களாதேஷில் சராசரி மாதாந்தக் கூலி 35 டொலர்களாகவும், எழுச்சி கண்டு வரும் ஆடை ஏற்றுமதி நாடுகளான வியட்னாம் மற்றும் கம்போடியா என்பவற்றில் 22 டொலர்களாகவும் இருந்து வருகின்றது. மேலும், இலங்கையின் ஆடைக் கைத்தொழில் துறையின் ஊழியர் வெளியீட்டுத் திறன்போதிய பயிற்சியின்மை, விரயம் மற்றும் வேலைக்கு வராமை முதலிய காரணங்களினால் குறைந்த மட்டத்தில் இருந்து வருகின்றது என்றும் நம்பப்படுகிறது.

இலங்கை ஆடைக்கைத்தொழிலின் போட்டித் திறனில் மீது தாக்கத்தை எடுத்து வரக்கூடிய மற்றொரு நிர்ணயகரமான காரணி நவீன தொழில்நுட்பங்களில் முதலீடுகள் இன்மையாகும். பெரும்பாலான தொழிற்சாலைகள் சிறு மட்ட உள்நாட்டு தொழில் முனைவோருக்கு சொந்தமானவையாக இருந்து வருவதுடன், ஆடைக்கைத்தொழில் துறைக்குள் புதிய உற்பத்தித் தொழில் நுட்பங்களைப் புகுத்துவதற்கு அவர்கள் முக்கியமான முயற்சிகள் எவற்றையும் மேற்கொண்டிருக்கவில்லை. உப ஒப்பந்த நிறுவனங்களாக செயற்பட்டு வரும் நிறுவனங்களில் அரைவாசிக்கும் மேற்பட்டவை சாதாரண தையல் மெஷின்களை உபயோகித்து வடிவமைக்கப்பட்ட ஒருசில ரகங்களை மட்டுமே தொடர்ந்தும் உற்பத்தி செய்து வருகின்றன. இலங்கை நிறுவனங்கள் சர்வதேச போட்டித் திறனை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமானால் பல்வேறுபட்ட தொழில்நுட்ப

ஆற்றல்களையும் அது பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது என்பதனை பல ஆய்வுகள் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. தொழில்நுட்பத்தின் கவனமான தெரிவு, நுட்பங்களின் செயல்திறன் மிக்க உபயோகம், உற்பத்தித் தொழில்நுட்ப இடமாற்றம், தரக் கட்டுப்பாடு மற்றும் முடிவுப் பொருள் சந்தைப்படுத்தல் என்பன இச்செயன்முறையில் அடங்குகின்றன.

சாப்பு ரீதியில் உயர் அளவிலான மின்சாரக் கட்டணங்கள் இலங்கையின் ஆடைக் கைத்தொழிலின் உற்பத்திச் செலவு அதிகரிப்புக்குப் பங்களிப்புச் செய்துள்ள மற்றொரு காரணியாகும். மின்சாரக் கட்டணங்களைப் பொறுத்த வரையில் இலங்கை அந்த அளவுக்கு சாதகமான ஒரு நிலையில் இருந்து வரவில்லை. இலங்கையின் மின் கட்டண விகிதங்கள் பங்களாதேஷ் மற்றும் ஹொங்கொங் என்பவற்றின் விகிதங்களுடன் ஒப்பிடத்தக்கவையாக இருந்து வந்த போதிலும், தென் கொரியாவின் கட்டண விகிதத்துடன் ஒப்பிடும் பொழுது அது இரு மடங்கு அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. மேலும், இலங்கை இன்னமும் நீர் மின்சாரத்தில் பெருமளவுக்குத் தங்கியிருந்து வருவதனால் சாதகமற்ற காலநிலை நிலைமைகள் காலத்துக்குக் காலம் தொடர்ச்சியான மின் விநியோகத்துக்கு இடையூறுகளை எடுத்து வந்துள்ளன. உதாரணமாக, 1996 இல் பதிவு செய்யப்பட்ட குறைந்த அளவிலான ஆடை உற்பத்தி பிரதானமாக அக்காலப் பிரிவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மின் வெட்டுக்களின் விளைவாகவே ஏற்பட்டிருந்தது.

வங்கிக் கடன்கள் மீதான உயர் விகிதவட்டி ஏனைய வங்கிக் கட்டணங்கள் போன்ற உயர் அளவிலான நிதிச் செலவுகள் இலங்கையின் ஆடைக் கைத்தொழில் துறை எதிர்கொண்டு வரும் மற்றொரு பிரதிகூல நிலைமையாகும். வர்த்தக வங்கிகளின் நிறையேற்றப்பட்ட சராசரி கொடுகடன் வட்டி விகிதம் 1996 ஆம் வருடத்தின் போது 18.4 சதவீதமாக இருந்து வந்தது. இது 1995 இல் இதை விடவும் உயர்வாக 20.1 வீதமாக காணப்பட்டது. வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும் பொழுது இலங்கையின் மெய் வட்டி விகிதங்கள் பெருமளவுக்கு உயர்வாக இருந்து வருகின்றன.

பங்கீட்டு வகைகளில் பெருமளவுக்கு தங்கியிருத்தல்

பல்நார் உடன்படிக்கை அடிப்படையிலான பங்கீடுகள் இலங்கை புடவை மற்றும் ஆடைக் கைத்தொழிலின் துரித வளர்ச்சியின் பின்னணியில் இருந்த முக்கிய காரணிகளில் ஒன்றாகும். இந்த பங்கீட்டு முறை வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களை இலங்கைக்குள் கவர்ந்திருப்பதில் மிக முக்கியமான ஒரு பங்கினை வகித்து வந்துள்ளது. 1970களின் பிற்பகுதி தொடக்கம் இலங்கை பின்பற்றி வந்த தாராள பொருளாதாரக் கொள்கைகளின் சாதகமான தாக்கங்கள் காரணமாக இப்போக்கு மேலும் துரிதமடைந்தது.

கடந்த இரண்டு தசாப்த காலப் பிரிவின் போது ஆடைக் கைத்தொழில் துறை துரித வளர்ச்சி கண்டு வந்துள்ள போதிலும், இலங்கையின் ஆடை ஏற்றுமதிகளில் பெரும்பாலானவை பங்கீட்டு முறைக்குள் வரும் குறிப்பிட்ட சில ரகங்களை மட்டுமே உள்ளடக்கியிருந்தன. ஐக்கிய அமெரிக்கச் சந்தைக்கான இலங்கை ஏற்றுமதிகளில் (அளவு அடிப்படையில்) 90 சதவீதத்துக்கு மேற்பட்டவை சட்டைகள், மகளிர் சட்டைகள், காற்சட்டைகள், மேலங்கிகள் மற்றும் உள்ளாடைகள் போன்ற பங்கீட்டு வகைகளையே கொண்டிருந்தன. எனினும், ஐரோப்பிய யூனியனைப் பொறுத்தவரையில் பங்கீட்டு வகைக்குள் வரும் ஏற்றுமதிகள் (அளவு அடிப்படையில்) சுமார் 20 சதவீதமாகவே இருந்து வந்துள்ளன. தாப்படுத்தப்பட்ட மலிவான தரம் குறைந்த ஆடைகளின் ஏற்றுமதியில் இலங்கை தன்னை உறுதியாகவ்தாபித்துக் கொண்டுள்ளது. உயர் மோஸ்தர்களைக் கொண்ட விலை உயர்ந்த தரமான ஆடைகளின் உற்பத்தியில் அது இன்னமும் ஈடுபடவில்லை.

மலிவான பங்கீட்டு வகைகளில் தொடர்ந்தும் உயர் அளவில் தங்கியிருந்து வரும் பின்னணியில், பல்நார் உடன்படிக்கை செயலற்றுப் போகும் நிலையில் இலங்கை மிகக் கடுமையான போட்டியை எதிர்கொள்ளும் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. எஸ். கிலேகம மற்றும் உனம்புவ ஆகியோர் ஓர் ஆய்வறிக்கையில் இந்த விடயத்தை வலியுறுத்தியுள்ளனர்:

"ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்கான இலங்கையின் மொத்த ஆடை ஏற்றுமதிகளில் 93 சதவீதத்துக்கும் மேற்பட்டவை பங்கீட்டு வகைகளில் கீழ் இருந்து வருவதுடன், 7 சதவீதத்துக்கும் குறைவானவையே பங்கீடு அல்லாத வகையைச் சேர்ந்தவையாக உள்ளன. இலங்கை ஐக்கிய அமெரிக்க பங்கீடு அல்லாத சந்தையில் இந்தச் சிறிய அளவினை வைத்து எவ்விதத்திலும் திருப்தியடைய முடியாது. ஏனெனில், பல்நார் உடன்படிக்கை 1995-2005 காலப்பிரிவின் பத்தாண்டுகளின் போது கட்டம் கட்டமாக முடிவுக்கு வர உள்ளது."

ஏற்கனவே சுட்டிக்காட்டப் பட்டது போல பங்கீடுகள் மூலம் பாதுகாக்கப் பட்டிருக்கும் இரு பிரதான சந்தைகளான ஐக்கிய அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பிய யூனியன் ஆகிய இரு சந்தைகளும் இலங்கையின் மொத்த ஆடை ஏற்றுமதிகளில் சுமார் 95 சதவீதத்தை உறிஞ்சிக் கொள்கின்றன. மற்றொரு பங்கீட்டுச் சந்தையான கனடாவையும் உள்ளடக்கும் பொழுது 1996 இல் இது 96.4 சதவீதப் பங்கை எட்டியிருந்தது. பல்நார் உடன்படிக்கை அடிப்படையிலான பங்கீடுகள் சட்டம் சட்டமாக ஒழிக்கப்படவிருப்பதனால் குறிப்பிட்ட சில சந்தைகளில் அதிகளவில் தங்கியிருக்கும் இந்த நிலை சர்வதேச சந்தையில் இலங்கையின் புடவை மற்றும் ஆடைக் கைத்தொழிலின் எளிதில் ஊறு படத்தக்க நிலைமையை மேலும் அதிகரிக்கின்றது. பங்கீடு அல்லாத சந்தையில் இலங்கை இப்பொழுது வரையறுக்கப்பட்ட அளவிலேயே சாளரம் உள்ளது. இந்த நிலையில், சர்வதேச சந்தையில் பாரிய அளவிலான மலிவான வழங்குனர்களுடன் போட்டியிடுவதில் அது பல சிரமங்களை எதிர்கொள்ளும்.

தனது ஏற்றுமதிச் சந்தைகளை பன்முகப்படுத்திக் கொள்வதற்கென 1992 தொடக்கம் இலங்கை மேற்கொண்டு வந்த முயற்சிகள் ஒரு சில சாதகமான பெறுபேறுகளை சட்டித் தந்துள்ளன. எவ்வாறிருப்பினும், மேலே எடுத்து

(26 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

தயார் செய்யப்பட்ட ஆடைக் கைத்தொழில் துறை தொழிலாளர் – ஒரு புதிய வாழ்க்கை மாதிரி

ஜகத் வெள்ளவத்த
(விரிவுரையாளர், சமூகவியல் துறை, கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்)

பொருளாதார பின்னணி

தேசிய ஊழியர் படையில் முகவிரின் சதவீதத்தில் ஏற்பட்ட துரித அதிகரிப்பு 1950 களிலும் 1960களிலும் ஐரோப்பிய இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் தேசிய ஊழியர் படைகளில் அவதானிக்கப்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க ஒரு சிறப்பம்சமாகும். இந்த சிறப்பம்சம் அநேகமாக உலகம் முழுவதிலும் உள்ள நாடுகளின் ஊழியர் படைகளில் பொதுவாக நிலவி வந்த துடன், இதுவரை காலமும் ஊழியர் படையில் நிலவி வந்த ஆண்களின் மேலாதிக்கத்தை மாற்றி அமைப்பதற்கும் உதவியது. ஏறக்குறைய ஒரு தசாப்த காலத்தின் பின்னர் ஆசிய நாடுகள் இந்த மாற்றத்தை அனுபவிக்கத் தொடங் கின. அதிலும் இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் ஊழியர் படையில் மகளிரின் அதிகரித்த அளவிலான பங்கேற்பு கடந்த தசாப்தத்தின் போதே ஏற்பட்டது.

இலங்கையில் 1977 இல் இடம் பெற்ற அரசாங்க மாற்றத்தின் விளை வாக திறந்த பொருளாதார முறை யொன்று அறிமுகம் செய்து வைக்கப் பட்டதுடன் அதனையடுத்து நாட்டில் துரித ஏற்றுமதி அபிவிருத்தி இடம் பெற்றது. இந்த அபிவிருத்தியில் தயார் செய்யப்பட்ட ஆடைக் கைத்தொழில் பெருமைக்குரிய முதன்மை ஸ்தானத்தை எட்டிக் கொண்டது. 1970 இல் ஜவுளி மற்றும் தோல் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் கம்பெனிகளின் எண்ணிக்கை 530 ஆக இருந்து வந்ததுடன், அவற்றில் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டிருந்த ஊழி யர் படையின் எண்ணிக்கை 27,069 ஆக இருந்தது. 1973 அளவில் இத்தொழில் துறை நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்த தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை 535 ஆகவும், தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 29,994 ஆகவும் அதிகரித்திருந்தது. ஒட்டு மொத்த கைத்தொழில் துறை தொடர்பாக இத்துறை பெற்றிருந்த சதவீதம் 1970 இல் 3.3% ஆகும். இது 1973 இல் 2.4% ஆக வீழ்ச்சியடைந்திருந்தது. எனினும், 1978 அளவில் இத்துறையில் 654 தொழிற் சாலைகள் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருந்த துடன், இவற்றில் வேலை செய்தவர் களின் எண்ணிக்கை 38,832 ஆக அதி கரித்திருந்தது.

எனவே, 1977 இன் பின்னர் சுதந்திர வர்த்தக வலயங்கள் / ஏற்றுமதி செயற் பாட்டு வலயங்கள் என்பவற்றின் ஸ்தாபிதத்தின் காரணமாக புடவை மற்றும் ஆடைக் கைத்தொழில் துறையில் பிர மிக்கத்தக்க வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருந்தது. பாரிய கொழும்பு பொருளாதார ஆணைக் குழுவின் கீழ் வந்த தொழிற்சாலைகளில் சுமார் 61,419 பேர் வேலையில் அமர்த்தப் பட்டிருந்ததுடன், இவர்களில் 70 சத வீதத்தினர் தயார் செய்யப்பட்ட ஆடைகள் தொழில் துறையிலேயே இருந்தனர். 1990 களின் போது இந்நிலைமையில் மேலும் விருத்தி ஏற்பட்டது. மொத்தக் கைத் தொழில் ஏற்றுமதிகளில் ஆடை ஏற்று மதிகள் இவ் ஆண்டில் 60 சதவீத பங் கினைப் பெற்றிருந்ததுடன், 1992 அளவில் இது 69 சதவீதம் வரையில் உயர்ந்து சென்றிருந்தது. இலங்கை முதலீட்டுச் சபையின் ஆளுகையின் கீழ் வரும் தொழிற்சாலைகளில் வேலைக்கமர்த்தப் பட்டிருந்த தொழிலாளர்களின் எண் ணிக்கை 1992 இல் 104,220 ஆக இருந்து வந்ததுடன், இது 1991 இன் அளவிலும் பார்க்க 22% அதிகரிப்பைக் காட்டியது. இத்தொழிலாளர்களில் சுமார் 50 சத வீதத்தினர் கட்டுநாயக்க ஏற்றுமதி முறைப்படுத்தும் வலயத்தைச் சேர்ந்த 80 தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்து வந்தனர் (மத்திய வங்கி அறிக்கை, 1992). இக்காலப்பிரிவு அளவில்கொக்கல, கட்டுநாயக்க மற்றும் பியகம ஆகிய இடங் களில் ஏற்றுமதி முறைப்படுத்தும் வலயங் கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்ததுடன் இவற் றில் இயங்கி வந்த தொழிற்சாலைகளில் பெரும்பாலானவை தயார் ஆடை உற் பத்தியிலேயே ஈடுபட்டிருந்தன. 1981 இல் 51 தொழிற்சாலைகளில் 9 தொழிற் சாலைகள் ஆடைத் தொழிற்சாலைகளாக இருந்து வந்ததுடன், ஆடைத் தொழிற் சாலைகளின் சதவீதம் 47% ஆக காணப் பட்டது. இது 1982 இல் 69% ஆக அதி கரித்திருந்தது. பாரிய கொழும்பு பொரு ளாதார ஆணைக்குழுவின் ஆளுகையின் கீழ் இருந்து வரும் செய்திட்டங்களின் ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்கள் 1986 இல் ரூ. 5449 மில்லியனாக காணப்பட்டது. இது அவ்வாண்டின் மொத்த ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்களில் 43% ஆகும். இதில் ஐந்தில் நான்கு பங்கு ஆடைத் தொழில் துறையினாலேயே ஈட்டப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இந்த வலயங் களில் வேலை செய்து வந்த மொத்த ஊழியர்படை 1986 இல் 41,614 ஆக இருந்து வந்ததுடன், அதில் 33,937 பேர் – அதாவது 81.55 வீதத்தினர் – ஆடை உற்பத்தித் துறையிலேயே வேலை யில் அமர்த்தப்பட்டிருந்தனர். இந்த வல யங்களில் இயங்கி வந்த செய்திட்டங் களில் பெரும்பாலானவை தயார் ஆடை உற்பத்தித் துறை வகையைச் சேர்ந்த வையாகவே இருந்து வந்துள்ளன என் பதனை இது எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

வெறுமனே புள்ளிவிபரத் தரவு களை பகுப்பாய்வு செய்வது இக்கட்டு ரையின் நோக்கமல்ல. இத்துறையில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஊழியர் படையின் வாழ்க்கைத் தரத்தின் பொதுவான அம் சங்களை கண்டறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு இவர்களுக்கிடையில் நிலவி வரும் பொதுவான அம்சங்களை இனங் கண்டு கொள்வதற்கு இங்கு ஒரு முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இந்த ஊழியர் படையின் மிக முக்கியமான பொதுப் பண்பு இவர்களில் உயர் சதவீத்தினர் மகளிராக இருந்து வருவதாகும். இதன் பிரகாரம், இந்த ஊழியர் படையில் 84 சதவீதத்தினர் மகளிராகவே இருந்து வருகின்றனர். இந்த மூன்று வலயங் களிலும் உள்ள மொத்த ஊழியர் படை 85,379 ஆகும். இவர்களில் 68 சதவீதத்தினர் கட்டுநாயக்க வலயத்தில்

வேலை செய்து வருகின்றனர். கட்டுநாயக்க வலயம் தனது செயற்பாடுகளை ஆரம்பித்து 20 வருடங்களைப் பூர்த்தி செய்துள்ளது. அத்துடன் நாட்டிலுள்ள மூன்று சுதந்திர வர்த்தக வலயங்களிலும் ஆகக் கூடிய சதவீத தொழிலாளர்களையும் அது தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இக் காரணங்களினாலேயே எனது ஆய்வுக்கென நான் இவ்வலயத்தை தெரிவு செய்து கொண்டுள்ளேன்.

சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தில் பெண் தொழிலாளர்களின் சதவீதம் 84% வரையில் மிக உயர்ந்த மட்டத்தில் நிலவி வந்த போதிலும், முழு நாட்டினதும் ஊழியர் படையை கவனத்தில் எடுக்கும் பொழுது பெண்களின் சதவீதம் ஆண்களிலும் பார்க்க குறைவானதாகவே இருந்து வருகின்றது. 1992 ஆம் ஆண்டளவில் வேலைவாய்ப்பு விகிதம் 89.6% ஆக இருந்து வந்ததுடன், வேலையில் அமர்த்தப்பட்டிருந்த ஆண்களின் சதவீதம் 65.7 ஆகவும், பெண்களின் சதவீதம் 33.1 ஆகவும் காணப்பட்டது (மத்திய வங்கி ஆண்டறிக்கை 1997). இல் காரணத்தினாலேயே தயார் செய்யப்பட்ட ஆடைக் கைத்தொழில் துறையில் உயர் விகிதத்தில் பெண் தொழிலாளர்கள் இருந்து வருவது நமது அக்கறைக்குரிய ஒரு விடயமாக உள்ளது.

கட்டுநாயக்க ஏற்றுமதி செயற்பாட்டு வலயத்தில் 1992 இல் பணி புரிந்து வந்த மகளிர் ஊழியர் படையில் பெரும்பாலானவர்கள் பிரதானமாக இரு வயதுத் தொகுதிகளை சேர்ந்தவர்களாக (15-29 வருடங்கள் மற்றும் 30-44 வருடங்கள்) இருந்து வந்தனர். இவர்களில் 50.7 சதவீதத்தினர் இதில் முதல் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களாகவும், 44.6 சதவிதத்தினர் இரண்டாவது பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் இருந்து வந்தனர். மேலும், இப் பெண் தொழிலாளர்களில் பெரும் பாலானவரிகள் திருமணமாகாதவர்களாக இருந்து வந்ததுடன், 25-28 வயதுத் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் இருந்தனர்.

1991 இல் ஏற்றுமதி முறைப்படுத்தும் வலயங்களில் வேலை செய்து வந்தவர்களில் 85 சதவீதத்தினர் 18-25 வயதுத் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்து வந்ததுடன், அனைத்தேர்ச்சித் தொழிலாளர்களாக அல்லது தேர்ச்சியற்ற தொழிலாளர்களாக இருந்தனர். அவர்களில் பெரும் பாலானவர்கள் 8 ஆம் தரம் அல்லது 10 ஆம் தரம் வரையில் மட்டுமே கல்வி கற்றிருந்தனர் (குழுதினி ரோசா 1989). இல் பெண் தொழிலாளர்களில் 88 சதவீதத்தினர் மணமாகாதவர்களாக இருந்து வந்ததுடன், 18-25 வயதுத் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்களாக அவர்கள் இருந்தனர் என்பதனை எனது ஆய்வின் போது இலங்கை முதலீட்டுச் சபை தொழில் வங்கியில் பணிபுரிந்த ஒருவர் என்னிடம் தெரிவித்தார். இவர்களின் 69 சதவீதத்தினர் க பொ த சாதாரண தர பரீட்சைக்கு தோற்றியிருந்ததுடன், 24 சதவீதத்தினர் இப்பரீட்சைக்கு முன்னரேயே பாடசாலையை விட்டு வெளியேறியிருந்தனர். க பொ த உயர் தர பரீட்சைக்கு தோற்றியவர்கள் 5 சதவீத்தினராக காணப்பட்டனர். எனவே, இவர்களின் கல்வித் தகுதியிலும் ஒருமித்த தன்மையை நாங்கள் அவதானிக்க முடிகிறது.

அட்டவணை 2

கட்டுநாயக்க சு. வ. வலய தொழிலாளரின் மாவட்ட ரீதியான பகிர்வு – 1989

மாவட்டம்		சதவீதம்
1.	கொழும்பு	0.85
2.	களுத்துறை	3.00
3.	கண்டி	5.2
4.	மாத்தளை	2.1
5.	நுவரெலியா	1.3
6.	கம்பஹா	22.00
7.	காலி	5.00
8.	மாத்தறை	6.00
9.	அம்பாந்தோட்டை	3.4
10.	யாழ்ப்பாணம்	0.01
11.	மன்னார்	0.01
12.	முல்லைத்தீவு	6.01
13.	வவுனியா	0.06
14.	மட்டக்களப்பு	0.5
15.	திருமலை	0.3
16.	குருநாகல்	23.1
17.	புத்தளம்	4.0
18.	அனுராதபுரம்	3.00
19.	பொலன்னறுவை	2.00
20.	பதுளை	1.4
21.	மொனராகலை	0.3
22.	இரத்தினபுரி	4.00
23.	கேகாலை	8.00
	மொத்தம்	100.00

அட்டவணை 1

வலயத்தின் பெயர்	மொத்த தொழிலாளர்கள்	பெண்களின் எண்ணிக்கை	பெண்கள்	ஆண்களின் எண்ணிக்கை	ஆண்கள் %
கட்டுநாயக்க	58,720	49,853	84.90	8,869	15.10
பியகம	21,408	16,770	78.88	21.67	
கொக்கல	6,251	4,746	90.38	505	9.62
மொத்தம்	85,379	71,369	83.59	14,010	16.41

இத் தொழிலாளர்களின் மற்றொரு பொதுவான குணாம்சம் அவர்கள் அனைவரும் பாரம்பரிய கிராமப் பின்னணியிலிருந்து வந்தவர்கள் என்பதாகும். இப்பெண்கள் எந்தெந்த மாவட்டங்களிலிருந்து வந்துள்ளார்கள் என்பதை கண்டறிவதற்கென 1980 இல் பாரிய கொழும்பு பொருளாதார ஆணைக்குழுவினால் 27,386 பெண்களிடையே ஒரு மதிப்பீட்டாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. கட்டுநாயக்க வலயம் கம்பஹா மாவட்டத்தில் அமைந்திருந்தமையால் இத் தொழிலாளர்களில் 27 சதவீத்தினர் அம்மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தனர். இவர்களில் 23 சதவீதத்தினர் குருணாகல் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவர்.

ஊழியர் படையின் இனம், மதம் என்பவற்றை நோக்கும் பொழுது அவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் சிங்கள பௌத்தர்களாக இருந்து வந்திருப்பதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. இவர்களில் 97 சதவீதத்தினர் சிங்களவர்களாகும். 56 சதவீதத்தினர் சிங்கள பௌத்தர்களாகவும், 41 சதவீதத்தினர் சிங்கள கத்தோலிக்கர்களாகவும் இருந்தனர். இந்த வலயத்தைச் சூழவுள்ள பிரதேசங்களில் கத்தோலிக்கர் பெரும்பான்மையினராக வாழ்ந்து வருவது இதற்கான காரணமாகும்.

நாங்கள் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டியிருக்கும் அடுத்த மிக முக்கியமான காரணி இத்தகைய பொதுவான குணாம்சங்களைக் கொண்ட இந்தப் பெண்கள் தமது கிராமங்களை விட்டு வந்து இந்த வலயத்தில் ஏன் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதாகும். இக் கேள்விக்கு பொதுவாக கிடைக்கும் ஒரு விடை பிரதானமாக வறுமை காரணமாகவே தமது குடும்பங்களையும் சுற்றத்தினரையும் விட்டுவிட்டு அவர்கள் இங்கு வேலை தேடி வந்துள்ளார்கள் என்பதாகும். மேலும், கிராமப் புறங்களில் நிலவி வரும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும் இவர்கள் தமது சொந்த இருப்பிடங்களை விட்டுவிட்டு இங்கு வேலை தேடி வருவதற்கு அவர்களை உந்தித் தள்ளியுள்ளது என்றும் கூறப்படுகிறது. வளர்முக நாடுகளில் இளைஞர் ஊழியர் படை பிரமாண்டமான ஒரு ஊழியர் படையாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளதுடன், அபரிமிதமான ஊழியம் காணப்படுவதனாலும் இந்நாடுகளில் கடுமையான வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் நிலவி வருவதனாலும் எந்த ஒரு நேரத்திலும் இந்த ஊழியர் படையின் சேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்ள முடிகிறது. எனவே, இலவசக் கல்வி காரணமாக குறிப்பிட்ட சில தனி நபர்களினால் குறிப்பிட்ட சில திறன்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது என்ற விடயத்தை நாங்கள் கவனத்தில் எடுக்கும் பொழுது அவர்கள் தமது தகைமைகளுக்கு ஏற்றவாறு தொழில்களை பெற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலையில் இருந்து வருகின்றார்கள் என்ற விடயமும் தெரிய வருகிறது.

இங்கு எழும் மற்றொரு சுவாரஸ்யமான கேள்வி எமது சமூகத்தின் பாரம்பரிய நம்பிக்கைகள் காரணமாக நீண்ட நெடுங்காலமாக வெறுமனே முடங்கிப் போயிருந்த ஓர் ஊழியர் படை திடீரென தமது பாரம்பரிய தளைகளிலிருந்து விடுபட்டு நகர்ப்புறத்துக்கு குடிபெயர்ந்து செல்ல நேரிட்டது ஏன் என்பதாகும். இலங்கையில் இடம்பெற்ற சமூக - பொருளாதார புரட்சி இந்நிலைமைக்கு வழிகோலியுள்ளது என்பதே இதற்கான பதிலாகும். பொருளாதாரம் திறந்து விடப்பட்டதனை அடுத்து மக்களுடைய தேவைகள், நோக்கங்கள் மற்றும் விருப்புக்கள் என்பன திடீர் மாற்றம் ஒன்றை எதிர்கொண்டன. "வாழ்க்கையை முழுமையாக வாழ்ந்து விடுவது" என்ற ஒரு புதிய சிந்தனைப் போக்கு இப்பின்னணியில் எழுச்சி கண்டது. மேலும், குறிப்பாக இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பண்டங்கள் தாராளமாக கிடைத்து வந்தமை இதுவரையில் கிராமப் புறங்களில் அடங்கி ஒடுங்கி வாழ்ந்த வந்த மகளிரை கவர்ந்திழுத்ததுடன், அத்தகைய நவீன பண்டங்களை வாங்கி அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற வேட்கை அவர்களை நகர்ப்புறங்களுக்கு இழுத்து வந்தது. "சம்பாதிக்க வேண்டும்" "வாழ்க்கையில் வெற்றியடைய வேண்டும்" "வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டும்" என்பது அநேகமாக அனைத்து நடுத்தர வர்க்க மகளிரினதும் அபிலாஷையாகும். இதன் விளைவாக அவர்கள் தொழில்களைத் தேடி நகர்ப் புறங்களுக்கு வரத் தொடர்கினர்.

இவ்விதம் தொழில்களைத் தேடி நகர்ப்புறங்களுக்கு குடிபெயர்ந்து வந்த பெண்கள் சந்தித்த மிகப் பெரிய சவால் தாம் வேலை செய்யும் இடங்களுக்கு அருகில் விடுதிகளை அல்லது தங்குமிடங்களை தேடிக் கொள்வதாகும். ஆகக் குறைந்தபட்ச வசதிகளுடன் கூடிய விடுதிகள் குறைவாக இருந்தமை வசதிகள் குறைந்த விடுதிகளில் அவர்கள் தங்குவதற்கு அவர்களை நிர்ப்பந்தித்தது. இத்தகைய விடுதிகளினதும் தங்குமிடங்களினதும் நிலைமைகளை பரிசீலித்து அறிவதற்கென பாரிய கொழும்பு பொருளாதார ஆணைக்குழுவினால் ஒரு மதிப்பீட்டாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்த ஆய்வின் பெறுபேறுகள் இத்தகைய தங்குமிடங்களின் நிலைமைகளை நாங்கள் புரிந்து கொள்வதற்கு உதவும். இந்த தங்குமிடங்களில் சுமார் 46 சதவீதமானவை கட்டுநாயக்காவைச் சூழ அமைந்திருந்தன. இவற்றில் 50 சதவீதத்துக்கும் மேற்பட்டவை 50க்கும் குறைவான விடுதி வாசிகளைக் கொண்டிருந்த சிறிய வீடுகளாகவே இருந்தன. இந்த விடுதிகளில் வசதிகளும் திருப்திகரமான முறையிலும் இருந்து வரவில்லை. விதி முறைகளின் பிரகாரம் நபரொருவருக்கு ஆகக் குறைந்தது 36 சதுர கிலோ மீற்றர் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால், இந்த விடுதிகளில் 100 சதுர மீற்றர் பரப்பளவில் சுமார் 5 பேர் வசித்து வருவது அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த விடுதிகளில் 4 சதவீதமானவை 100 சதுர அடி பரப்பில் 6-10 பெண்களை வைத்திருந்தன என்பதனையும் இந்த ஆய்வின் முடிவுகள் எடுத்துக் காட்டின. இந்த மதிப்பீட்டாய்வின் பின்னர் விடுதி வசதிகள் குறித்து எத்தகைய தரவுகளும் பிரசுரிக்கப்படவில்லை. இந்த கட்டடங்களில் பெரும்பாலானவை உயரம் குறைந்தவையாக இருந்து வருவதனாலும், அஸ்பெஸ்டோஸ் தகடுகளினால் மூடப்பட்ட கூரைகளைக் கொண்டிருப்பதனாலும் பகல் நேரத்தின் போது இக் கட்டடங்களுக்குள்ளே சகிக்க முடியாத அளவுக்கு சூடு நிலவி வருகிறது. மேலும், பெரும்பாலான விடுதிகளில் ஜன்னல்களும் காணப்படவில்லை. அதனால் அவற்றுக்குள் மூச்சுத்திணறல் உணர்வே பெரும்பாலானவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. ஆகக் குறைந்தது 25 நபர்களுக்கு ஒரு கழிப்பறை இருந்துவர வேண்டும் என்ற விதிமுறையை பாரிய கொழும்புப் பொருளாதார ஆணைக்குழு நிர்ணயித்துள்ள போதிலும், 30 விடுதி இல்லங்கள் மட்டுமே இத் தேவையை

நிறைவு செய்திருந்தவை என அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. இந்த விடுதிகளில் பெரும்பாலானவை சுத்தமான நீர், போதிய இடவசதி, தேவைப்படும் தளபாடங்கள் மற்றும் பொழுதுபோக்கு வசதிகள் போன்ற அடிப்படைத் தேவைகளைக் கூட கொண்டிருக்கவில்லை. எனினும், இவற்றுக்கான கட்டணங்கள் மிகவும் குறைவாக இருந்து வந்தமையினால் இங்கு வசித்து வந்த பெண்கள் தமக்கு ஏற்படும் அசௌகரியங்களை பொருட்படுத்தாது இருந்து வந்தனர். கடந்த 20 வருட காலத்தின் போது விடுதிகளின் எண்ணிக்கையில் துரித அதிகரிப்பு ஏற்பட்டு வந்திருப்பதுடன், அது அவற்றை நடத்துபவர்களுக்கு செல்வச் செழிப்பினையும் எடுத்து வந்துள்ளது. தற்பொழுது அநேகமாக 100 சதவீதமான விடுதிகள் செங்கற்களினால் கட்டப்பட்டிருப்பதுடன் அங்கு தங்குபவர்களுக்கு தொலைக்காட்சி பார்ப்பதனை உள்ளிட்ட அனைத்து வசதிகளையும் வழங்கி வருகின்றன.

குறிக்கோள்கள்

சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தில் வேலை செய்து வரும் இந்தப் பெண்கள் எதிர்நோக்கிவரும் பிரச்சினை விடுதிப் பிரச்சினை மட்டுமல்ல; பெரும்பாலான தொழிற்சாலைகளில் நிலவிவரும் கண்டிப்பான விதிமுறைகள், மேலதிகாரிகளால் மேற்கொள்ளப்படும் பாலியல் துன்புறுத்தல், தமது உடமைகள் களவாடப்படுதல், மோசமான ஆட்களினால் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுதல் போன்ற பல மோசமான நிலைமைகளையும் அவர்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. மேலும், போதிய வடிகால் வசதிகள் இல்லாமை காரணமாகவும் இப் பெண்கள் பல விதமான நோய்களுக்கு ஆளாக வேண்டியுள்ளது. சுருக்கமாகச் சொல்வதானால், பெருமளவுக்கு குறைபாடுகள் நிலவிவரும் ஒரு சூழலிலேயே இத் தொழிலாளர்கள் வாழ்வதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளனர்.

வேலை தினக்க வேண்டும் என்ற தேவையும், தமது வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற விருப்பும் இத்தகைய பிரச்சினைகள் அனைத்தையும் சமாளித்துக் கொண்டு தொடர்ந்து தமது தொழில்களைச் செய்து வருவதற்கு இவர்களை நிர்ப்பந்தத்துள்ளது. வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதானால், வெளிப்பார்வைக்கு சவலைகள் அற்றதும் கலாசார விழுமியங்களை புறம் ஒதுக்குவதுமான ஒரு வாழ்க்கைப் பாணியாக தோன்றக்கூடிய வாழ்க்கை முறையொன்றை பின்பற்றக்கூடிய விதத்தில் அனுசரித்துச் செல்பவர்களாக அவர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஆனால், உண்மையிலேயே அவர்களுக்குள்ளே கடுமையான துயரம் குடி கொண்டிருப்பதுடன், வெளிப் பார்வைக்குத் தென்படும் அவர்களுடைய கவலையற்ற வாழ்க்கைப் போக்கு ஒரு முகமூடி மட்டுமேயாகும்.

எனது ஆய்வில் உள்ளடக்கப்பட்ட பெண்களில் 65 சதவீதத்தினர் ஆகக் குறைந்தது மேலும் 10 வருடங்களுக்கு தொடர்ந்தும் தமது தொழில்களை மேற்கொள்வதில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர். 98 சதவீதத்தினர் திருமணம் செய்து கொள்ளவும் சாதாரண வாழ்க்கையை மேற்கொள்வதற்கும் விரும்பி கொண்டிருந்தனர். இலங்கை முதலீட்டுச் சபை அலுவலகத்தில் கிடைக்கும் புள்ளி விபரங்களின் பிரகாரம் இங்குள்ள ஊழியர் படையினரில் 40 சதவீதத்தினர் 10 வருட கால சேவையைப் பூர்த்தி செய்துள்ளனர். சுமார் 50 சதவீகத்தினர் 5 தொடக்கம் 10 வருடங்கள் வேலை செய்த பின்னர் தமது தொழில்களை விட்டுச் செல்கின்றனர்.

செலவு செய்யும் போக்குகள்

இந்த ஆய்வின் போது அவதானிக்கப்பட்ட பெண்களின் செலவுப் போக்குகள் மற்றொரு சுவாரஸ்யமான விடயமாகும். முன்னர் ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட ஒரு சிலரின் ஆய்வுகளில் பிரகாரம், ஆரம்ப மாதங்களின் போது மட்டுமே இப் பெண்கள் தமது வீட்டுகளுக்கு குறிப்பிட்ட ஒரு தொகைப் பணத்தை அனுப்பி வைத்து வருகிறார்கள் என்பது தெரிய வந்துள்ளது. குறிப்பிட்ட ஒரு காலப் பிரிவின் பின்னர் சம்பளம் முழுவதையும் அவர்களே செலவு செய்து விடுகின்றனர். எனது ஆய்வின் பிரகாரம் சுமார் 75-80 சதவீதத்தினர் தமது சம்பளத்தில் ஒரு பகுதியை வீடுகளுக்கு அனுப்பி வருகின்றனர். இவ்விதம் அனுப்பப்படும் தொகை அந்தந்த வீட்டுத் தேவைகளுக்கேற்ப வேறுபடுகின்றது. உணவுக்கென செலவு செய்யக் கூடிய ஆற்றலை கொண்டிருக்கும் குடும்பங்களில் இத்தகைய பெண்களால் அனுப்பி வைக்கப்படும் மேலதிகப் பணம் ஏனைய குடும்ப உறுப்பினர்களின் கல்விக்கென செலவிடப்பட்டு வருகின்றது. எனினும், பெற்றோரும் ஏனைய குடும்ப உறுப்பினர்களும் வேலை செய்பவர்களாக இருந்து வரும் பொழுது இப் பெண்களினால் சம்பாதிக்கப்படும் பணம் வருங்காலத்துக்கென முதலீடு செய்யப்படுகின்றது. பெரும்பாலான பெண்கள் தளபாடங்களை அல்லது தமக்குத் தேவையான நகை நட்டுக்களை வாங்குவதற்கென சீட்டுப் பிடிக்கும் பழக்கத்தைக் கொண்டுள்ளனர். கட்டுநாயக்க மற்றும் அதிவேக பிரதேசங்களைச் சூழ சுமார் 15 நகைக் கடைகள் இருப்பது தெரிய வந்துள்ளது. நகைகளின் மீது தவணை அடிப்படையில் பணம் செலுத்தும் முறையும் இப் பெண்களிடையே காணப்படுகிறது. தம்மை அலங்கரித்துக் கொள்வதற்காக இவர்கள் நகைகளை கொள்வனவு செய்த போதிலும் வருங்காலத்தில் திருமணம் செய்யும் பொழுது தமக்கென ஒரு சீதனத்தை சேர்த்துக் கொள்வதும் இவர்களுடைய நோக்கமாக இருந்து வருகின்றது.

இந் நோக்கத்துக்கென தேவைப்படும் பணத்தை சம்பளத்தினால் மட்டும் ஈட்டிக் கொள்ள முடியாது. எனவே, அவர்களில் சுமார் 90 சதவீதமானவர்கள் மேலதிக நேர வேலையிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். மேலும், தொழிற்சாலைகளினால் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டுள்ள வருகைக்கான ஊக்கக் கொடுப்பனவை பெற்றுக் கொள்வதற்காகவும் அவர்கள் உழைத்து வருகின்றனர். செலவுகளைக் குறைத்துக் கொள்ளும் ஒரு வழிமுறையாக பெரும்பாலானவர்கள் தமது உணவைத் தாமே சமைத்துக் கொள்கின்றனர். ஒரு மாதத்துக்கான செலவைக் குறைந்த பட்சம் 100 ரூபா அளவில் வைத்துக் கொள்வதற்கு அவர்கள் முயற்சிக்கின்றனர்.

பெரும்பாலான பெண் தொழிலாளர்கள் முறை மாற்றுக் கடமையில் ஈடுபட்டு வருவதனால் சமையலறையை தமக்கிடையே பகிர்ந்து கொள்வது அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு பிரச்சினையாக இருந்து வரவில்லை. தமது கடமை நேரத்துக்கு ஏற்ற விதத்தில் ஒவ்வொருவரும் சமையலறை வசதிகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர். துணிகளைத் துவைப்பதிலும் இம்முறையே பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களுடைய உணவு பருப்புக் கறி மற்றும் சம்பல் என்பவற்றை கொண்டதாகவே உள்ளது. எனினும், ஞாயிற்றுக்கிழமைகளின் போது கூடுதலாக மரக்கறி வகைகளை அவர்கள் சேர்த்துக் கொள்கின்றனர்.

இப்பெண்கள் உணவுக்கான செலவுகளைக் குறைத்துக் கொண்ட போதிலும் நகைகள், ஆடை அணிகள் என்பவற்றின் மீது கணிசமான அளவில் உயர் தொகைகளை செலவிட்டு வருவது இவர்களுடைய வாழ்க்கை முறையின் மற்றொரு சிறப்புப் பண்பாகும். சுமார் 70% பெண்கள் இந்நோக்கத்துக்கென மாதாந்தம் ரூ 750 தொடக்கம் 1000 வரையில் செலவு செய்து வருகின்றனர். ஓய்வு நேரத்தின் போது ஒலிநாடா பாடல்களைக் கேட்பதிலும் சினிமா போன்ற வானொலி நிலையங்களின்

நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்பதிலும் அவர்கள் பொழுதைக் கழிக்கின்றனர். பெரும் பாலானவர்களிடம் கசட் ரெகோடர் அல்லது பொக்கெட் வானொலிப் பெட்டி உள்ளது. சிங்கள தொலைக்காட்சி நாடகங்களைப் பார்ப்பதும் ஒரு பொதுவான பொழுது போக்காகும். கலை நிகழ்ச்சிகள் இவர்களிடையே பெருமளவுக்கு பிரபல்யம் பெற்றுள்ளன. முன்னர் அடிக்கடி ஒவ்வொரு வாரமும் இத்தகைய இசை நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப் பட்டு வந்தன. ஆனால், இப்பொழுது மாதத்துக்கு ஒரு முறை மட்டுமே இத் தகைய இசை நிகழ்ச்சிகளை நடத்து வதற்கு பொலிசாரினால் அனுமதி அளிக் கப்பட்டு வருகின்றது.

இப்பெண்களின் வாழ்க்கையில் காதலும் ஒரு முக்கியமான பங்கினை வகித்து வருகின்றது. இவர்களில் பெரும் பாலானவர்கள் ஆண் நண்பர்களை /காதலர்களை கொண்டுள்ளனர். அவர் களுடைய வயதினை ஒத்த ஏனைய பெண்கள் தமது காதலர்களை தேடிக் கொள்ளும் அதே விதத்திலேயே இவர் களும் காதலர்களைத் தேடிக்கொள்கின்ற னர். ஒரு சிலர் திருமணம் செய்து சந் தோஷமான வாழ்க்கையை நடத்த வேண் டும் என்ற ஒரே குறிக்கோளுடன் இத் தகைய உறவுகளை கட்டியெழுப்பிக் கொள்கின்றனர். நான் பேட்டியெடுத்த குடும்பங்களில் 35 சதவீதமானவர்கள், தூரத்திலிருந்து வேலை தெய்வதற்கு வந்து ஒரு காலத்தில் தமது வீடுகளில் தங்கி யிருந்த பெண்களைத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களாகவே இருந் தனர். இப் பிரதேசத்தில் பெரும் எண் ணிக்கையில் இளம் பெண்கள் இருந்து வருவதனாலும், அவர்களுக்கு ஓரளவுக்கு கெட்ட பெயர் இருப்பதனாலும் ஒரு சில மோசமான ஆசாமிகள் - திருமண மானவர்களும் கூட - இப் பெண்களுடன் சல்லாபிப்பதற்கு முயற்சிக்கின்றனர். இதன் காரணமாக இப்பெண்களில் பலர் பாலியல் துன்புறுத்தல்களுக்கும் உள்ளாக வேண்டியுள்ளது. இப்பெண் கள் இந்நிலைமையை நன்கு உணர்ந்த வர்களாகவே இருந்து வருகின்றனர். இருந்த போதிலும் இப்பிரதேசத்திலுள்ள ஆண்களுடன் தொடர்புகளை வைத்துக் கொள்ள அவர் கள் விரும்புகிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் கூறும் காரணம், தாம் ஓர் ஆணுடன் சேர்ந்து செல்லும் பொழுது ஏனையவர்கள் தம்மை அணுகத் தயங்குவார்கள் என்பதாகும். இப்பெண் கள் இந்தச் சூழலில் அனுபவித்து வரும்மட்டற்ற சுதந்திரம் காரணமாகவும், அவர்களுடைய இளமை காரணமாகவும் தமது ஆண் நண்பர்களுடன் அவர்கள் கொண்டிருக்கும் உறவு பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு பாலியல் இயல் பினைக் கொண்டதாகவே இருந்து வருகின்றது. பல்வேறு கருக்கலைப்பு நிலையங்களும் இப் பிரதேசத்தில் காணப் படும் தேநீர்ட்டங்களும் ஓய்வு அறைகளும் இதற்கான சான்றுகளாகும். இங்குள்ள ஒரு மருத்துவ ஆய்வு கூடத்தில் கரு சோதனைக்கென நாளொன்றுக்கு சுமார் 15 20 சிறுநீர் மாதிரிகள் வருகின்றன என ஓர் ஆய்வுகூட உதவியாளர் தெரி வித்தின்றார். வாடகை அறைகளில் வசித்து வரும் திருமணமாகாத தம்பதி யினரின் எண்ணிக்கை துரிதமாக அதி கரித்து வருகின்றது என மற்றொரு வட்டாரம் தெரிவிக்கிறது. இந்த நபர்கள் வயது வந்தவர்களாக இருந்து வரு வதனால் பொலிசாரினால் இது குறித்து எதுவும் செய்ய முடிவதில்லை. எனி னும், தீமூர் தலை மறைவுகள் மற்றும் வேண்டுமென்றே விட்டுச் செல்லல் என்பன குறித்த முறைப்பாடுகள் பெருகலவில் தமக்குத் கிடைத்து வரு வதாக ஓர் பொலிஸ் அதிகாரி குறிப் பிட்டார். மேலும், குடியிருப்புப் பிர தேசங்களில் மாலை நேரங்களில் மறைவான சந்துகளில் இப்பெண்கள் நடமாடுவது குறித்த பல முறைப்பாடு களும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. இத்த கையவர்களை அவ்வப்பொழுது கைது செய்த போதிலும் நிலைமையில் எத் தகைய விருத்தி நிலையும் ஏற்படவில்லை.

தொழிற்சாலை உரிமையாளர்கள் திருமணமான பெண்களை வேலைக்குச் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு தயக்கம் காட்டு வதும் வெறுக்கத்தக்க சூழ்நிலை யொன்றில் வாழ்ந்து வருவதன் நிர்ப் பந்தங்களும் இப்பெண்களின் காதல் வாழ்க்கையில் ஒரு முக்கியமான பங் கினை வகித்து வருகின்றன. இப்பெண் களில் பெரும்பாலானவர்கள் சிங்கள பௌத்தர்களாக இருந்து வருவதுடன், கத்தோலிக்க பிரதேசம் ஒன்றில் கத் தோலிக்க வீடுகளிலேயே அவர்கள் தங்கி யுள்ளனர். எனவே, அவர்களுடைய வாழ்க்கை முறையின் மீது கிறிஸ்தவ சமய நடைமுறைகளின் செல்வாக்கு காணப் படுகிறது. கிறிஸ்தவ தேவாலயம் ஒன்றில் நடைபெறும் ஆராதனை ஒன்றை அவ தானிப்பதற்கு 1997 இல் நான் அப்பிர தேசத்துக்குச் சென்ற பொழுது சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தில் வேலை செய்யும் சுமார் 5000 க்கும் மேற்பட்ட பெண்கள் அந்த ஆராதனையில் பங்கேற்பதனை நான் கண்டேன். இப்பெண்கள் அனை வரும் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவியுள்ளார் கள் என்பது இதன் பொருளல்ல. துன் பங்கள் ஏற்படும் பொழுது நிவாரணம் பெறுவதற்கு பௌத்தர்கள் இந்துக் கோவில்களுக்கு விஜயம் செய்வதை இது ஒத்ததாகும். ஒருவிதமான மன ஆறுதலையும் நிம்மதியையும் பெற்றுக் கொள்வதே இவர்களின் நோக்கமாகும். போயா நாட்களில் அவர்கள் தொடர்ந்தும் பௌத்த கோவில்களுக்கு செல்கிறார்கள். தமது சொந்தக் கிராமங்களுக்கு திரும்பிச் சென்ற பின்னர் பாரம்பரிய பௌத்தர் களைப் போலவே அவர்கள் நடந்து கொள்பவர்கள் என்பதில் எவ்வித சந் தேகமுமில்லை.

முடிவுரை

சுதந்திர வர்த்தக வலயங்களில் வேலை செய்து வரும் தொழிலாளர்கள், சமூக பொருளாதார அம்சங்களைப் பொறுத்தவரையில் பெருமளவுக்கு ஒத்த தன்மைகளை கொண்டிருப்பதனை நாங்கள் பார்க்கிறோம். நான் இதனை ஒரு உபகலாச்சாரமாக குறிப்பிட மாட் டேன். மாறாக, அது ஒரு தனித்துவமான வாழ்க்கை முறையாக இருந்து வரு கின்றது. ஏனெனில் பியகம, கொக்கல ஆகிய வலயங்களில் வேலை செய்து வரும் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை தரம் மற்றும் ஏனைய பழக்கவழக்கங்கள் என்பன கட்டுநாயக்க வலயத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் மற்றும் பழக்கவழக்கங்கள் என்பவற்றி லிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டவையாகவே உள்ளன. தயார் செய்யப்பட்ட ஆடைத் தைத்தொழில் துறை செழித்தோங்கும் ரத்மலானை போன்ற ஒரு பிரதேசத்தில் இது இன்னொரு விதத்தில் வேறுபட்டுக் காணப்படுகிறது. ஆனால், இப்பிரதேசங் கள் அனைத்துக்கும் இடையில் ஒரு பொதுப் பண்பு நிலவி வருகின்றது. அதாவது, இப் பிரதேசங்களில் நாங்கள் பேரெல்லாமாக அவதானிக்கும் கவலை யில்லாத ஆனந்தமான வாழ்க்கைப் போக்கு ஓர் உண்மையான தோற்றப் பாடல்ல. அதன் பின்னணியில், இப் பெண் கள் அனுபவித்து வரும் கடும் மனத்துன் பங்களும், தமது சொந்தக் கிராமங்களி லிருந்து இடம்பெயர்ந்து வந்து வாழ வேண்டி நேரிட்டிருக்கும் அவலமும் மறைந்திருக்கின்றன.

ஆடை உற்பத்திகளுக்கான சந்தை – 2005 க்கு அப்பால்

ஏ. எச். எச். சஹீட்
(ஜவுளித் துறை பயிற்சி மற்றும் சேவைகள் மையம்)

1970 களில் மிகவும் சிறிய அளவில் ஆரம்பமாகிய ஆடைக் கைத்தொழில் அதன் பின்னர் படிப்படியாக துரித வளர்ச்சி கண்டு வந்ததுடன், 1986 அளவில் இலங்கையின் முன்னணி ஏற்றுமதித் துறையாக அது உருவாகியிருந்தது. பாரம்பரிய ஏற்றுமதிப் பண்டங்களான தேயிலை, இறப்பர் மற்றும் தென்னை என்பவற்றின் இடத்தை தயார் செய்யப்பட்ட ஆடைக் கைத்தொழில் துறை சுவீகரித்துக் கொண்டது. இத்துறை தற்பொழுது சுமார் 900 உற்பத்தி அலகுகளைக் கொண்டிருப்பதுடன், சுமார் 300,000 ஆட்களுக்கு நேரடித் தொழில் வாய்ப்புக்களையும் வழங்கி வருகின்றது.

கடந்த 20 வருட காலப் பிரிவின் போது இக் கைத்தொழில் துறை துரித வளர்ச்சி கண்டு வந்துள்ளது. 1976 இல் சுமார் 6.9 கோடியாக இருந்து வந்த இத்துறையின் ஏற்றுமதிச் சம்பத்தியங்கள் 1998 ஆம் ஆண்டின் போது சுமார் 14,200 கோடி மட்டத்தை எட்டியிருந்தன. பிரதானமாக பங்குகள் (கோட்டாக்கள்) கிடைக்கக் கூடியதாக இருந்தமை, சாதகமான வியாபார ரீதியில் மலிவான ஊழியம் (1 மணி நேரத்துக்கு அ டொ 0.41), தாராளமயமாக்கல் கொள்கைகள், வரிச் சலுகைகள் மற்றும் ஊக்குவிப்புக்கள் என்பவற்றின் காரணமாகவே இந்தத் துரித வளர்ச்சி சாத்தியமாகியது.

ஐக்கிய அமெரிக்காவே தொடர்ந்தும் எமது மிகப் பெரிய சந்தையாக இருந்து வருகின்றது. 1998 இல் எமது மொத்த ஆடை ஏற்றுமதிகளில் 64 சதவீதம் ஐக்கிய அமெரிக்க சந்தைக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. அதனையடுத்து ஐரோப்பிய யூனியன் – 31% (பிரதானமாக ஐக்கிய இராச்சியம் 18%, ஜேர்மனி 5%, பெல்ஜியம்/லக்ஸம்பேர்க் 2%, நெதர்லாந்து 2%, பிரான்ஸ் 2%) முக்கிய சந்தையாக இருந்து வருகின்றது. சந்தையின் மிகுதி 5 வீதமும் ஏனைய நாடுகளுக்கிடையில் பகிரப்பட்டுள்ளது. (கனடா 1.7%, ஜப்பான் 0.4%, அவுஸ்திரேலியா 0.4%, சுவிட்சர்லாந்து 0.2%)

ஆடைக் கைத்தொழில் இலங்கையின் முன்னணி ஏற்றுமதி சம்பாத்திய மூலமாக இருந்து வந்த போதிலும் இக் கைத்தொழில் புடவை வகைகள் மற்றும் துணை உறுப்புக்கள் போன்ற இறக்குமதி செய்யப்படும் உள்ளீடுகளிலேயே பெருமளவுக்கு தங்கியிருந்து வருகின்றது. இத் தொழில்துறைக்கு தேவைப்படும் புடவை வகைகளில் 90 சதவீதத்துக்கு மேற்பட்டவை இறக்குமதி செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

ஆடைத் தொழில் துறைக்கான இறக்குமதிகள்

வருடம்	பெறுமதி (ரூ. 100 கோடி)	பெறுமதி (அ. டொ மில்லியன்)
1990	17.0	426.0
1991	25.3	612.0
1992	34.8	795.0
1993	44.5	922.0
1994	54.8	1110
1995	63.4	1237.0
1996	67.4	1220.0
1997	82.0	1442.0
1998	90.0	1395.0

ஆடைக் கைத்தொழில் துறையின் ஏற்றுமதி வருமானம்

வருடம்	பெறுமதி (ரூ. 100 கோடி)	பெறுமதி (அமொ. டொ. மில்லியன்)
1990	24.9	623.32
1991	31.6	764.45
1992	49.2	1121.91
1993	62.3	1292.21
1994	68.9	1395.22
1995	84.8	1655.19
1996	93.8	1677.31
1997	121.0	2052.59
1998	142.3	2203.60
1999 (ஜன–மே)	53.0	767.57

சர்வதேச வர்த்தகம்

பல்தரப்பு உடன்படிக்கையின் மூலம் விதிக்கப்பட்ட ஆடை ஏற்றுமதிகள் மீதான அளவு ரீதியான கட்டுப்பாடுகள் 2005 இல் முடிவுக்கு வரவுள்ளன. வரி மற்றும் தீர்வைகள் தொடர்பான பொது உடன்பாட்டு அமைப்பின் (GATT) இடத்தில் இப்பொழுது உலக வர்த்தக நிறுவனம் (ITO) ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நிறுவனம் கட்டுப்பாடுகள் எதுவுமற்ற தங்குதடையற்ற உலக வர்த்தகம் என்றுக்கான கதவுகளைத் திறந்து விட்

டுள்ளது. "GATT" இன் ஒரு பாகமான புடவை மற்றும் ஆடை வகைகள் மீதான 1994 இன் ஒப்பந்தம், பல்நார் உடன் படிக்கை அடிப்படையிலான பங்கீட்டு முறை 1995 தொடக்கம் 2004 வரையுள்ள பத்தாண்டு காலப்பிரிவின் போது படிப் படியாக நீக்கப்பட வேண்டும் என காலக்கெடு நிர்ணயித்துள்ளது. இக் காலப் பிரிவின் போது புடவை மற்றும் ஆடை வர்த்தகம் உலக வர்த்தக நிறுவனக் கட்டமைப்புக்குள் ஒருங்கிணைக்கப்படுதல் வேண்டும். பங்கீட்டு முறையின் கீழ் ஐக்கிய அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய யூனியன், கனடா, நோர்வே, சுவீடன் மற்றும் பின்லாந்து ஆகிய நாடுகளுடன் செய்து கொண்டுள்ள இரு தரப்பு உடன் படிக்கைகளுக்கு மேலாக இலங்கை ஆடை உற்பத்தித் துறை சார்பு ரீதியில் உத்தரவாதப்படுத்தப்பட்ட ஏற்றுமதிச் சந்தையொன்றின் அனுகூலத்தை அனுப வித்து வந்துள்ளது. தேர்ச்சி மிக்க ஊழி யர் படை, பங்கீடுகளின் கிடைப்பனவு தாராளமயமாக்கல் கொள்கைகள் மற்றும் கேந்திர முக்கியத்துவம் மிக்க அமைவிடம் போன்ற விடயங்கள் தொடர்பாக இலங்கை அனுபவித்து வந்துள்ள ஒப்பீட்டு அனுகூலம் அதன் அடிப்படை பலமாக இருந்து வந்துள்ளது. ஏற்றுமதி பங்கீட்டு முறை ஒழிக்கப்படுவதனை அடுத்து, ஆடை ஏற்றுமதி நாடுகள் இரு தரப்பு பங்கீட்டு முறையின் பாதுகாப்பு இல்லாத நிலையில் சந்தைப் பங்கினை பெற்றுக் கொள்வதற்காக ஒன்றுடன் ஒன்று மிகக் கடுமையான போட்டியில் ஈடுபட்டு வரும். இந்த நிலையில், வெளிப் படையான மற்றும் மறைமுகமான போட்டி தொடர்பான பரிமாணங்கள் மைப் புள்ளியை அடைய முடியும். எனவே, இந்தப் பின்னணியில் இது வரை காலமும் இலங்கையின் ஆடைத் தொழில் துறையை நாட்டின் முன் னணி ஏற்றுமதி தொழில்துறையாக உரு வாக்கியிருந்த ஒப்பீட்டு ரீதியான அனு கூலங்களை மிக நுணுக்கமாக பரிசீலனை செய்வதற்கும், அதிகரித்து வரும் போட்டியை எதிர்கொள்வதற்கு இந்த ஒப்பீட்டு அனுகூலங்கள் போதியவை யாக இருந்து வருகின்றனவா என்பதை மதிப்பீடு செய்வதற்கும் இது உகந்த தருணமாகும்.

ஆசிய ஆடை ஏற்றுமதி நாடுகளில் இலங்கை முன்னணி ஸ்தானத்துக்கு வந்திருந்த போதிலும், உலக ஆடை ஏற்று மதிகளில் சுமார் 1 சதவிதம் அளவிலான அதன் குறைந்த சந்தைப் பங்கு, போதிய தாக இல்லாத அலகுப் பெறுமதி, உல கின் மிகச் சிறந்த சில்லறை விற்பனை மையங்களில் பிரசன்னமாக இல்லாத நிலை, இறக்குமதி செய்யப்படும் மூலப் பொருட்களில் பெருமளவுக்கு தங்கியிருக் கும் நிலை மற்றும் ஏனைய போட்டி நாடுகளின் தீவிரமான சந்தைப் பிர வேசம் என்பன புதிய உபாய ரீதியான அணுகுமுறைகளை அவசியப்படுத்தி யுள்ளன.

இலங்கை எதிர்காலத்துக்கென தன்னை தயார்படுத்திக் கொள்ளும் பொருட்டு பல்வேறு இறக்குமதி நாடு களினதும் எதிர்பார்ப்புக்களையும் திருப்தி மட்டங்களையும் சரிவரப் புரிந்து கொண்டு, போட்டி போடும் நாடுகளின் நிலவரங் களையும் கவனத்தில் எடுத்து உசிதமான ஒரு புதிய உத்தியை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டிய தேவை இருந்து வருகின்றது. ஐரோப்பிய யூனியன், வட அமெரிக்க சுதந்திர வர்த்தகப் பிரதேசம் (NAFTA) போன்ற பிராந்திய கூட்டுக்களின் உரு வாக்கமும் சமூகவியல் மற்றும் உயிரின வியல் சூழல் பிரச்சினைகளுக்கு மேலாக தீர்வை அல்லாத தடங்கல்களின் எழுச்சி யும் இலங்கையின் ஏற்றுமதி வளர்ச்சியின் மீது நாச்சத்தை எடுத்து வருவதுடன் ஆடைகளின் விலைகளின் மீதும் ஓர் அழுக்கத்தினை எடுத்து வர முடியும்.

புடவை மற்றும் ஆடைத் தொழில் துறை தற்பொழுது உயர் கூலி விகி தங்களைக் கொண்ட பொருளாதாரங்களி லிருந்து குறைந்த கூலி விகிதங்களைக் கொண்ட பொருளாதாரங்களை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. உதாரண மாக, இத்தொழில் அலகுகள் சார்பு ரீதியில் குறைவான கூலி விகிதங்களைக் கொண்டிருக்கும் பங்களாதேஷ், வியட் னாம் போன்ற நாடுகளை நோக்கி ஏற் கனவே நகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. இது இலங்கைக்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பை அளிக்கின்றது. பெருமளவுக்கு தேர்ச்சி பெற்றுள்ள ஊழியர் படை மற்றும் குறைந்த கூலி விகிதம் என்பவற்றைக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் இலங்கையும் போட்டியிடும் நாடுகளுக்கு ஈடு கொடுக்க முடியும். எனினும், ஆடை ஏற்றுமதி களில் போட்டித் திறனை பராமரித்துக் கொள்வதற்கு அபரிமிதமான ஊழியர் படை மட்டும் இப்பொழுது போதியதாக இருந்து வரவில்லை. புடவைகளின் வகைகள், விநியோக வேகம், தரம், ஊழியர்களின் உற்பத்தித் திறன் மற்றும் ஒப்பீட்டு ரீதியான விலைகள் போன்ற காரணிகளே போட்டி அனுகூலத்தை வழங்கும் முக்கிய கூறுகளாக இருந்து வருகின்றன. எமது ஒப்பீட்டு ரீதியான அனுகூலத்தை மேம்படுத்திக் கொள் வதற்கும், சந்தைப் பங்கை உயர்த்திக் கொள்வதற்கும் வளர்ச்சி மற்றும் இலாபத் தன்மை என்பவற்றை விரி வாக்கிக் கொள்வதற்கும் நிலைத்த போட்டி அனுகூலங்களை வளர்த்துக் கொள்வதற்கும் என இந்த நிலைமாற்ற கால கட்டத்தை நாங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். மேலும், போட்டி அனுகூலத்துக்கான மார்க்கத்தில் பிர வேசிப்பதற்கு முன்னர் வேறுசில அடிப் படைக் குறைபாடுகளையும் நாங்கள் நிவர்த்தி செய்து கொள்ள வேண்டி யுள்ளது (வரைபடம் 1 ஐப் பார்க்க).

இவை அனைத்திலும் பார்க்க முக்கியமான விடயம் இது தொடர்பாக உருவாக வேண்டியிருக்கும் அணுகு முறை மாற்றமாகும். தற்போதைய (உத் தரவாதப் படுத்தப்பட்டுள்ள) பங்கீடு களை அடிப்படையாகக் கொண்ட எமது அணுகுமுறையை நாம் தொடர்ந்தும் பின்பற்றி வர முடியாது. அதற்குப் பதிலாக "தரம்" தொடர்பான ஒரு அணுகுமுறையை நாங்கள் இப்பொழுது பின்பற்ற வேண்டிய கட்டம் வந்துள்ளது. ஒரே சீரான முறையில் தரம் பராமரிக்கப்பட்டு வருதல் வேண்டும். அதே வேளையில், உரிய நேரத்திலான விநியோகம் மிக முக்கியமான காரணி என்ற விடயமும் அங்கீகரிக்கப்படுவது அவசியமாகும். வரும் நாட்களில் "வேகம்" என்பது ஒரு தாரக மந்திரமாக இருந்து வரும். பல்நார் உடன்படிக்கைக்கு பிற் பட்ட கால கட்டம் (அதாவது 2005 இன் பின்னரான கால கட்டம்) பெரும்பாலான ஆடை ஏற்றுமதி நாடுகளுக்கு பாரிய சவால்களை எடுத்து வரும் ஒரு கால கட்டம் என்பதில் ஐயமில்லை. எனவே, நுண்மட்டத்திலும் பேரண்ட மட்டத்திலும் பல்வேறுபட்ட நடவடிக்கைகளை மேற் கொள்ள வேண்டிய தேவை உள்ளது.

2005 ஆவது ஆண்டின் பின்னர் உலகளாவிய சந்தையில் இலங்கையின் போட்டித் திறனை விருத்தி செய் வதற்கென மேற்கொள்ளப்பட வேண்டி யிருக்கும் மாற்றங்கள் இங்கு கீழே தரப் பட்டுள்ளன.

பின்னோக்கிய இணைப்பு

புடவை உற்பத்தித் துறையில் நவீனமயமாக்கலும் தொழில்நுட்ப முன் னேற்றமும் குறைவாக இருந்து வரு வதன் காரணத்தினால் ஆடைத் தொழில் துறை அதன் புடவைத் தேவை களுக்கென இறக்குமதி செய்யப்படும் ஜவுளி வகைகளிலேயே தங்கியிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவே, இத் துறை யில் போட்டித் திறனை விருத்தி செய்து கொள்ளும் பொருட்டு பின்னோக்கிய இணைப்பு உருவாக்கப்படுவது அவசிய மாகும். ஆனால், இதற்கென சுமார் 25–30 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர் அளவிலான உயர் மட்ட மூலதனம் தேவைப்படுகின்றது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் இது ஒரு பாரிய

வரைபடம் 1

தற்போதைய நிலை	செய்ய வேண்டியது
உள்கட்டமைப்பு	
- முதலீடு மற்றும் திட்டமிடல் தொடர்பாக குறுங்கால அணுகுமுறை	- முதலீடு மற்றும் திட்டமிடல் தொடர்பான நீண்டகால அணுகுமுறை
- உரிமையாளர் முகாமை	- தொழில்சார் முகாமை
மனிதவள முகாமை	
- குறைந்த மட்டத் திறன்கள்	- உயர் மட்டத் திறன்கள்
வசதிகள்	
- தாமதப்படுத்தப்பட்ட விநியோகம்	- உரிய நேரத்தில் விநியோகம்
- தரக் கட்டுப்பாடு	- புடவை மற்றும் ஆடை தர உத்தரவாதம்
செயற்பாடுகள்	
- உற்பத்திப் பொருட்களில் சிறப்புத் தேர்ச்சி இன்மை	- உற்பத்திப் பொருட்களில் சிறப்புத் தேர்ச்சி
- விலை மீதான வலியுறுத்து	- விலை, தரம், போட்டித் திறன்
- தரக் கட்டுப்பாடு	- ஒட்டுமொத்த தர முகாமை
சேவை	
- வழங்குனரின் குறைந்த அளவு நம்பகத் தன்மை	- நம்பகமான வழங்குனர்
- தகவல் இடைவெளி	- தொடர்ச்சியான உரிய காலத்திலான தகவல்
- முன்னுணர்ந்து கூற முடியாதது	- முன்னுணர்ந்து கூற முடியும்
சந்தைப்படுத்தல் மற்றும் விற்பனை	
- உத்திகள்	- உபாயம்
- பண்டங்களை விற்றல்	- சந்தைப்படுத்தல்
- பங்கீட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டது.	- ஆற்றலை அடிப்படையாகக் கொண்டது.
- வாங்குபவரை அடிப்படையாகக் கொண்டது.	- சந்தையை அடிப்படையாகக் கொண்டது.
- தையல்காரர் அணுகுமுறை	- ஆக்கபூர்வமான சந்தைப்படுத்தல் அணுகுமுறை
- சந்தைப்படுத்தல் வழிகலின்மை	- சந்தைப்படுத்தல் வழிகள்

தொகையாகும். எனவே, வெளிநாடுகளிலிருந்து பதப்படுத்தப்படாத புடவை வகைகளை இறக்குமதி செய்து இங்கு அவற்றை பதப்படுத்தும் வேலைகளை மேற்கொள்வதில் கவனம் செலுத்துவது விவேகபூர்வமானதாக இருக்க முடியும். சூரிய ஜவுளி உற்பத்தியாளர்கள் இலங்கைக்கு வெகு அருகாமையில் நிலை கொண்டிருப்பதனால் மிகக் குறைந்த பட்ச கால அவகாசத்தில் இந்த ஜவுளி வகைகளைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

கூட்டு முயற்சிகள், உபாய ரீதியான இணைப்புக்கள் என்பவற்றை ஏற்படுத்தி செய்து கொள்ள முடியுமாயின் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

ஏற்றுமதிச் சந்தை அபிவிருத்திக்கென வரையறுக்கப்பட்ட அளவிலான நிதி வளங்களை மட்டுமே கொண்டிருக்கும் சிறிய/நடுத்தர அளவு கம்பெனிகளின் ஒரு குழு ஏற்றுமதி கூட்டு ஒன்றை உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும். தொழில் முனைவோரின் இந்த ஏற்றுமதிக் குழு தனி நபரிலும் பார்க்க அதிகளவு தொழில் தேர்ச்சியுடன் சந்தை வாய்ப்புக்களை கண்டறிய முடியும். மேலும் மிக உயர் அளவிலான சந்தைச் செலவுகள் மற்றும் கொள்வனவாளர்களிடம் இருந்து வரும் கட்டளைகள் என்பவற்றை பரஸ்பரம் பகிர்ந்து கொள்வதன் மூலமும் அவர்கள் பயன்பெற முடியும்.

தரம்

தயார் செய்யப்பட்ட ஆடைகளின் அலகுச் செலவில் அதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் ஜவுளியின் விலை முக்கியமான ஒரு பாகமாக இருந்து வருவதனால் ஜவுளி மட்டத்தில் தரக் கட்டுப்பாடு தொடர்பாக உயர் முன்னுரிமை அளிக்கப்படுவது அவசியமாகும். ஜவுளியிலிருந்து ஆடையை உருவாக்கும் செயன்முறையில் தரத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்கென ஒருங்கிணைந்த அணுகுமுறை ஒன்றை மேற்கொள்வது பயனுறுதி வாய்ந்த ஒரு வழிமுறையாக இருக்கும்.

கால அவகாசத்தை நிர்வகித்தல்

இலங்கை ஏற்றுமதியாளர்கள் முடிவுப் பொருட்களை விநியோகம் செய்வதற்கு எடுத்துக் கொள்ளும் கால அவகாசம் சுமார் 60-120 நாட்கள் வரையில் இருந்து வருகின்றது. இது இலங்கையின் ஆடை ஏற்றுமதிகள் எதிர்நோக்கி வரும் மிக முக்கியமான ஓர் இடையூறாகும். ஏனைய நாடுகளுடனான போட்டித் திறனை பராமரித்து வர வேண்டுமானால் இந்தக் கால அவகாசம் சுமார் 30-60 நாட்கள் வரையில் குறைக்கப்படுதல் வேண்டும். ஜவுளி வகைகளை பெற்றுக் கொள்வது தொடக்கம் முடிவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்வது வரையிலான கட்டங்கள் அனைத்திலும் முறையான திட்டமிடல் அவசியமாக உள்ளது. கால அவகாசத்தை சரியாக கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பதன் மூலம் போட்டி அனுகூலத்தை அபிவிருத்தி செய்து கொள்வதற்கு கணிசமான அளவிலான வாய்ப்புக்கள் கிடைக்கும்.

உற்பத்தித் திறன் விருத்தி

அபரிமிதமான செலவு குறைந்த ஜவுளியத்துக்கு அதிகரித்த அளவிலான உற்பத்தித் திறன் மூலம் ஆதரவு வழங்கப்படுதல் வேண்டும். போட்டித் திறனை அதிகரித்துக் கொள்வதற்கென உற்பத்தித் திறன் விருத்தித் திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்படுதல் வேண்டும். வருங்காலத்தில் போட்டி அனுகூலத்தை சரிப்படுத்திக் கொள்வதில் உற்பத்தித் திறன் என்பது மிகவும் நிர்ணயகரமான ஒரு காரணியாக இருந்து வரும்.

உயர் பெறுமதிமிக்க ஆடை வகைகள்

ஒட்டுமொத்தமாக இத்தொழில் துறையின் போட்டி அனுகூலத்தினை அபிவிருத்தி செய்து கொள்வதற்கென இலங்கை ஏற்றுமதியாளர்கள் நடுத்தர மற்றும் மேல் மட்ட சந்தையை இலக்காகக் கொள்ளவேண்டி யுப்பதுடன், அலகுப் பெறுமதியையும் உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. முன்னணி ஏற்றுமதியாளர்கள் "ஏற்றுமதி சந்தைப்படுத்தல் மாதிரியிலிருந்து" "சர்வதேச சந்தைப்படுத்தல் மாதிரியை" நோக்கி நகர்ந்து செல்ல வேண்டியுள்ளது. மேலும், ஏற்றுமதியாளர்கள் பங்கீட்டுச் சந்தைகளில் தங்கியிருக்கும் நிலையையும் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அத்துடன் (ஆடவர் சட்டைகள், காற்சட்டைகள், மகளிர் சட்டைகள், மேலங்கிகள் முதலிய) குறிப்பிட்ட சில ஆடை வகைகளில் தங்கியிருக்கும் நிலையையும் அவர்கள் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. ஆடை ஏற்றுமதியாளர்கள் தற்பொழுது (பங்கீடுகளின் அடிப்படையில்) ஐக்கிய அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய யூனியன் மற்றும் கனடா போன்ற சந்தைகளிலேயே பெருமளவுக்கு தங்கியிருந்து வருகின்றனர்.

தொழில்நுட்ப விருத்தி

இலங்கையில் ஊழியம் அபரிதமாக காணப்பட்ட போதிலும் அதிவேக நவீன இயந்திரங்களை இயக்குவதில் ஊழியத்தின் தேர்ச்சி மட்டம் குறைவாகவே இருந்து வருகின்றது. இத்தகைய இயந்திரங்களை இயக்குவது தொடர்பாக ஊழியர்களுக்கு செறிவான முறையில் பயிற்சி அளிக்கப்படுவது அவசியமாகும். மேலும், நடுத்தர மற்றும் கீழ்மட்ட நிறுவனங்களில் முகாமை திறன்களிலும் பெருமளவுக்கு கட்டுப்பாடு நிலவி வருகின்றது. இத்திறன்களும் அபிவிருத்தி செய்யப்படுதல் வேண்டும். அதிக அளவிலான தேர்ச்சி பெற்றிருக்கும் ஆணையினரும் தொடர்ச்சியான பயிற்சியும் உற்பத்தி மட்டத்தை உயர்த்துவதற்கு உதவ முடியும். ஆனால், பெரும்பாலான தொழில் நிறுவனங்கள் இது வரையில் இதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

தொடர்பாடல்

இலங்கையின் ஆடை ஏற்றுமதியாளர்கள் வெளிநாட்டுச் சந்தைகளில் மேற்கொண்ட நன்கு ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பிரசார மற்றும் விளம்பர முயற்சிகள் காரணமாக பெருமளவுக்கு வெற்றியீட்டியுள்ளர் என்பதை இங்கு சுட்டிக் காட்டுவது அவசியமாகும். தொடர்பாடல் மட்டம் மிகவும் குறைவாக இருந்து வருவதனாலும், இலங்கையின் ஆடைக் கைத்தொழில் துறை பாரிய அளவில் முன்னேற்றமடைந்திருப்பதனாலும் ஆடைத் தொழில் துறையைச் சேர்ந்த ஜம்பவான்கள் சந்திக்கக் கூடிய உலக அரங்குகளில் இலங்கையின் ஆடைத் தொழில் துறை பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய உள்வாங்கிய வாய்ப்புக் குறித்து அநேகமாக எவரும் கனவும் செலுத்துவதாகத் தெரியவில்லை. சுமார் 15 அல்லது 20 ஆடை ஏற்றுமதியாளர்களை முன்னிலைப்படுத்தி குறிப்பிட்ட ஒரு காலப் பிரிவில் விளம்பர இயக்கம் ஒன்றை துவக்கி வைப்பது இலக்குச் சந்தைகளில் கணிசமான அளவிலான மனமாற்றத்தை எடுத்து வருவதற்கு உதவ முடியும்.

வடிவமைப்பு

கட்டளைகளை பெற்றுக் கொள்வதற்கென ஏற்றுமதியாளர்கள் கொள்வனவாளர்களிடம் வடிவமைப்புக்களை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். எனவே, சிறந்த வடிவமைப்புக்களை உருவாக்கும் திறனும் ஒரு முக்கியமான பங்கினை வகித்து வருகின்றது. அவர்கள் புதிய வடிவமைப்புக்களை உருவாக்குவதில் தமது சிருஷ்டி ஆற்றலை வெளிப்படுத்திக் காட்ட வேண்டும். மேலும், சந்தைகளில் உலவும் புதிய புதிய மோஸ்தர்கள் குறித்த சந்தைத் தகவல்களும் ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றன. கொள்வனவுக் கட்டளைகளை கண்டறிதல் உற்பத்தி திட்டமிடல், மூலப் பொருட்களை பெற்றுக் கொள்வதற்கான மூலங்கள் என்பன தொடர்பான தகவல்களும் தொடர்ச்சியாக கிடைத்து வர வேண்டும்.

(17 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

விளக்கப்பட்ட ஒட்டுமொத்த நிலைவரத்தில் கணிசமான அளவிலான மாற்றங்களை எடுத்து வருவதற்கு அவை போதியதாக இருந்து வரவில்லை. மேலைய பங்கீட்டுச் சந்தைகளுக்கென தரப்படுத்தப்பட்ட ஆடைகளை உற்பத்தி செய்வதில் தம்மைப் பரிச்சயப்படுத்திக் கொண்டுள்ள இலங்கை ஆடை உற்பத்தியாளர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் ஜப்பான் போன்ற நாடுகளைச் சேர்ந்த கொள்வனவாளர்களிடம் இருந்து வரும் கட்டளைகளை ஏற்று நிறைவேற்றக் கூடிய அளவுக்கு நெகிழ்ச் சித் தன்மை கொண்டவர்களாக இருந்து வரவில்லை.

பிரதான சந்தைகளுடன் நேரடித் தொடர்பின்மை

பெரும்பாலான சர்வதேச ரீதியில் புகழ்பெற்றிருக்கும் கொள்வனவாளர்கள் இலங்கை ஆடைகளுக்கான தமது கட்டளைகளை கொழும்பில் அமைதிருக்கும் தமது கொள்வனவு அலுவலகங்களுக்கு நேரடியாகவே முன்வைத்து வருகின்றனர். இந்தக் கொள்வனவு முகவர்களே இலங்கை உற்பத்தியாளர்கள்/ஏற்றுமதியாளர்களுடன் இக்கட்டளைகள் குறித்த பேரங்களை நடத்துகின்றனர். 1997 இன் முடிவின் போது நாட்டில் அத்தகைய சுமார் 185 கொள்வனவு அலுவலகங்கள் செயற்பட்டு வந்தன.

கொழும்பில் அமைந்துள்ள கொள்வனவு அலுவலகங்களுடன் கட்டியெழுப்பட்டிருந்த தொடர்புகளுக்கு மத்தியிலும் கூட, இலங்கை முக்கியமான ஏற்றுமதிச் சந்தைகளின் பிரதான கொள்வனவாளர்களுடன் நேரடிச் சந்தைப்படுத்தல் தொடர்புகளை உருவாக்கிக் கொள்வதில் வெற்றியீட்டவில்லை. உதாரணமாக, பெரும்பாலான ஐக்கிய அமெரிக்க தொழில் முனைவோர் இலங்கை குறித்து அநேகமாக அறிந்திருக்கவில்லை. இது இவ் உற்பத்தியாளர்கள் தமது பொருட்களுக்கு சிறந்த விலைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதனை தடுத்து வந்துள்ளது. இலங்கையின் ஆடை உற்பத்தியாளர்களில் அரைவாசிக்கும் மேற்பட்டவர்கள் தொடர்ச்சியாக உப ஒப்பந்த அடிப்படையில் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டு வந்திருப்பதனால் வெளிநாட்டுச் சந்தைகள் குறித்த சந்தைப்படுத்தல் அனுபவம் பெறாதவர்களாகவே இருந்து வருகின்றனர்.

அதே வேளையில், நேரடி ஏற்றுமதிகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஏனைய நிறுவனங்களினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட சந்தைப்படுத்தல் முயற்சிகள் கொழும்பிலிருந்து இயங்கி வரும் வெளிநாட்டு கொள்வனவு அலுவலகங்களுக்கு மட்டுமே வரையறுக்கப்பட்டவையாக இருந்து வருகின்றன.

இறக்குமதி செய்யப்படும் உள்ளீடுகளில் தங்கியிருத்தல்

இலங்கையின் ஆடைக் கைத்தொழில் கடந்த இரு தசாப்த காலமாக கணிசமான அளவிலான வளர்ச்சியை சாதித்துக் கொள்ளக்கூடியதாக இருந்து வந்துள்ள போதிலும், புடவை வகைகள் மற்றும் துணை உறுப்புக்கள் முதலிய வற்றைக் கொண்ட ஆதரவுக் கைத்தொழில்களின் அபிவிருத்தி திருப்திகரமானதாக இருந்து வரவில்லை. இதன் விளைவாக, ஆடைக் கைத்தொழில் இறக்குமதி செய்யப்படும் உள்ளீட்டுப் பொருள்களிலேயே தொடர்ந்தும் பெரு

(33 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

இலங்கையில் கைத்தொழில்மயமாக்கல்

கொள்கைகள், போக்குகள் மற்றும் சவால்கள் – I

வின்சன்ட் மேர்வின் பெர்னாண்டோ
(மூத்த உதவிப் பணிப்பாளர், வங்கித்தொழில் கல்வி மையம், இலங்கை மத்திய வங்கி)

அறிமுகம்

1998 - 99 உலக அபிவிருத்தி அறிக்கையின் பிரகாரம் குறை வருமானப் பொருளாதாரங்களில் தயாரிப்புக் கைத்தொழில் துறை யின் மொத்த மதிப்பு 1997 இல் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 16% ஆக இருந்து வந்துள்ளது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் இது 17% ஆக காணப்பட்டது. இது தென்னாசிய நாடுகளான பங்களாதேஷ் (9%) மற்றும் நேபாளம் (10%) என்பவற்றைப் பார்க்கிலும் உயர் மட்டத்தில் இருந்து வருவதுடன், பாகிஸ்தானின் மட்டத்துக்கு (17%) இணையானதாக உள்ளது. எனினும், இந்தியா வுடன் (18%) ஒப்பிடும் பொழுது அது சற்றுக் குறைவாகக் காணப் படுகிறது. ஒரு பொருளாதார கட்டமைப்புக்குள் "கைத்தொழில் துறை" என்ற பதம் ஒரு விரிவான கருத்தாகைக் குறிப்பதாக உள்ளது. தயாரிப்புக் கைத்தொழில்கள், கல்லுடைத்தல் மற்றும் சுரங்கம் அகழ்தல், கட்டட வாக்கம், மின்சாரம், நீர் மற்றும் வாயு முதலிய பொருட்களை உள்ளடக்கிய துறைகள் ஒரு நாட்டின் கைத்தொழில் துறை எனக் கருதப்படுகிறது (உலக அபிவிருத்தி அறிக்கை, 1998 -99 பக்கம் 240). மேலும், தயாரிப்புக் கைத்தொழில் துறையில் தேயிலை, இறப்பர் மற்றும் தெங்குப் பொருட்கள் என் பவற்றின் ஏற்றுமதி முறைப்படுத்தும் கைத்தொழில்களும், தொழிற் சாலைக் கைத்தொழில்களும், சிறு கைத்தொழில்களும் அடங்கு கின்றன. எனினும், தயாரிப்புக் கைத்தொழில்கள் குறித்தே இக் கட்டுரையில் அதிக அளவுக்கு கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது. இக் கட்டுரையின் இரண்டாம் பாகம் சுதந்திரத்தின் பின்னர் இலங் கையில் கைத்தொழில் கொள்கையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், அவற் றின் விளைவுகள் மற்றும் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி உத்திகள் என்பவற்றைக் கவனத்தில் எடுப்பதுடன், தயாரிப்புக் கைத்தொழில் துறையின் செயலாற்றுகை மற்றும் போக்குகள் என்பன குறித்த ஒரு மதிப்பீடும் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இதில் முதலீட்டு மேம் பாட்டு வலயங்களின் செயற்பாடும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. கட்டு ரையின் இறுதிப் பாகம் இலங்கையின் தயாரிப்புக் கைத்தொழில்கள் எதிர்கொண்டு வரும் பிரச்சினைகளையும் எதிர்கால சவால்களையும் அலசி ஆராய்கின்றது.

2. சுதந்திரத்தின் பின்னர் இலங்கையின் கைத்தொழில் கொள் கைகளிலும் உத்திகளிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்

சுதந்திரத்தின் பின்னர் இலங்கையின் கைத்தொழில் கொள்கை காலத்துக்குக் காலம் மாற்றங்களை எதிர்கொண்டு வந்தது. அவ் வக் காலங்களில் பதவியில் இருந்து வந்த அரசாங்கங்கள் தமது சமூக, பொருளாதார, அரசியல் கனவினைப்பாட்டங்களின் அடிப்படை யில் கொள்கைகளை உருவாக்கிக் கொண்டமையும், சர்வதேச பொரு ளாதாரச் சூழலில் அவ்வப்போது ஏற்பட்டு வந்த மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப அனுசரித்துச் செல்றமையுமே இதற்கான காரணமாகும்.

2.1 1948–1977 காலப் பிரிவில் இலங்கையின் கைத்தொழில்மய மாக்கல்

1948 அரசியல் சுதந்திரத்தின் பிற்பட்ட காலப் பிரிவின் போது அரசாங்கத்தின் கைத்தொழில் கொள்கைகளை உருவாக்கு வதில் 1952 செப்டம்பர் மாதத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட உலக வங்கி பிரதிநிதிகள் குழுவின் அறிக்கை மற்றும் 1953 இல் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அரச கைத்தொழில் முயற்சிகள் ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை என் பன முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. பாரிய கைத்தொழில்களுக்குப் பதிலாக பெருந்தொகையான சிறிய மற்றும் நடுத்தர அளவுக் கைத்தொழில்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என உலக வங்கி அறிக்கை யோசனை தெரிவித்திருந்தது. அரச கைத்தொழில் முயற்சி ஆணைக்குழு அறிக்கை அரச தொழில் முயற்சிகளை கூட்டுத்தாபனங்களாக மாற்றியமைக்க வேண்டும் என யோசனை தெரிவித்திருந்தது. அதன் விளைவாக, 1955 இன் 19ஆம் இலக்கம் கொண்ட அரச கூட்டுத்தாபனங்கள் கட்டளைச் சட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டது. மேலும், இந்த ஆணைக்குழுவின் சிபாரிசுகளின் பிரகாரம் கைத்தொழில்களுக்கு அவசியமான உதவியை வழங்குவதற்கு இலங்கை விஞ்ஞான மற்றும் கைத்தொழில் ஆராய்ச்சி நிறுவனமும், கைத்தொழில் அதிபர்களின் நீண்டகால கடன் தேவைகளை நிறைவு செய்து வைப்பதற்காக இலங்கை அபிவிருத்தி நிதிக் கூட்டுத் தாபனமும் (DFCC) 1955 இல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. (இந்நிறுவனம் தற்பொழுது DFCC வங்கி என்ற பெயரில் சிறப்பியல்பு வாய்ந்த ஒரு வங்கியாக மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது). 1957 இன் 48ஆம் இலக்க அரச கைத்தொழில் கூட்டுத்தாபன கட்டளைச் சட்டம் இலங்கையின் கைத்தொழில் கொள்கையில் பெரும் மாற்றம் ஒன்றை எடுத்து வந்ததை அவதானிக்க முடிந்தது. அதன் மூலம் எந்த ஒரு கைத்தொழிலையும் ஆரம்பிப்பதற்கு அல்லது நடத்திச் செல்வதற்கு அரசாங்கத்துக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. இது தவிர, 1959 1968 காலப் பிரிவு தொடர்பான ஒரு பத்தாண்டுத் திட்டத்துக்கு ஊடாக கைத்தொழில் முன்னேற்றத்தில் அரசாங் கத்தின் நேரடித் தலையீடு வலியுறுத்தப்பட்டது. எனினும், அத் திட்டம் வெற்றியடையவில்லை. எவ்வாறிருப்பினும், 1948 1959 காலப் பிரிவின் போது அரச துறைக்கு ஊடாகவோ அல்லது தனியார் துறைக்கு ஊடாகவோ குறிப்பிடத்தக்க அளவிலான கைத்தொழில் துறை முன்னேற்றம் எடுத்து வரப்படவில்லை. 1960களின் தசாப்தம் தொடக்கம் இறக்குமதிப் பிரதியீட்டு கைத்தொழில் உத்தி அறி முகப்படுத்தப்பட்ட பின்னரே இலங்கை கைத்தொழில் துறை உற்பத்திகளில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு விரிவாக்கம் ஏற்பட்டிருந்தது. உயர் அள விலான தீர்வைகள் அல்லது இறக்குமதி கோட்டா முறைகள் என்பவற்றின் மூலம் பாதுகாக்கப்பட்ட உள்நாட்டுச் சந்தையொன்றில் உள்நாட்டுக் கைத்தொழில்களை உருவாக்குவதனை அந்த உத்தி அடிப்படையாக கொண்டிருந்தது.

இறக்குமதிப் பிரதியீட்டுக் கைத்தொழில் உத்தி

மிகக் கடுமையான இறக்குமதி கட்டுப்பாட்டு முறைகளுக்கு ஊடாக யோசனையான சென்மதி நிலுவை நிலைமைகளை தவிர்த்துக் கொள்ளும் பொருட்டு 1960 இன் பின்னர் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள் காரணமாக இலங்கையின் இறக்குமதிப் பிரதியீட்டு கைத்தொழில்மயமாக்கலுக்கு வாய்ப்புக் கிட்டியது. உள்நாட்டுக் கேள்வியை நிறைவு செய்து வைப்பதற்காக நுகர் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் பெருந்தொகையான கைத்தொழில்கள் ஸ்தாபிக் கப்பட்டதுடன், அவை வளர்ச்சி அடைவதற்கு உகந்தமான ஒரு சூழல் நாட்டில் உருவாகியிருந்தது. கைத்தொழில்மயமாக்கலை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு இக்காலப் பிரிவிலேயே இலங்கையின் முதலாவது கைத்தொழில் பேட்டை எக்கலையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இது இதுவரையில் நகரங்களுக்கு மாத்திரம் வரையறுக்கப்பட்டிருந்த கைத்தொழில்மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தை நாடெங்கிலும் விரிவு படுத்துவதற்கான முதல்படியாக அமைந்தது.

கைத்தொழில் பேட்டை அல்லது கைத்தொழில் நகரம் என்பது கைத்தொழில்மயமாக்கலுக்கான அனைத்து வசதிகளும் வழங்கப் பட்டுள்ள பிரதான நகரொன்றுக்கு அண்மையில், ஆனால் வெளிப் பிரதேசத்தில் அரசாங்கத்தால் ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் ஒரு பிரதேசமாகும். கைத்தொழில்களில் கடுபடுவோருக்கு இப்பிரதேசம் வாடகைக்கு அல்லது குத்தகைக்கு விடப்படும்.

1960 இன் பின்னர் நான்கு வருடங்கள் அளவு குறுகிய காலப் பிரிவின் போது கைத்தொழில் அமைச்சினால் சுமார் 1000 கைத்தொழில்களுக்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டதுடன், மேலும் 800 கைத்தொழில்கள் அதிகாரபூர்வமான அனுமதியின்றி ஆரம்பிக்கப் பட்டிருந்தன. இக் கைத்தொழில்களில் பெரும்பாலானவை உள் நாட்டு தொழில் முனைவோருக்குச் சொந்தமானவையாக இருந்து வந்தன. ஒரு சில கைத்தொழில்கள் வெளிநாட்டு மூலதனத்தை பெற்று இயங்கி வந்தன. பொதுமக்களுக்கு பங்குகளை வெளியிட்ட தொழில் முயற்சிகள் சிலவும் காணப்பட்டன.

1965 இல் பின்பற்றப்பட்ட அரசாங்கக் கொள்கை விவசாய அபிவிருத்தியை முதன்மை நோக்காகக் கொண்டிருந்ததுடன், கைத்தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வது தனியார் துறைக்குரிய ஒரு பணியாகும் என அக்கொள்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அதன் பிரகாரம், 1966 இல் ஒரு புதிய கைத்தொழில் கொள்கை வெளியிடப்பட்டது. இக் கொள்கை விவசாயத் துறைக்கு உதவக் கூடிய விவசாயக் கைத்தொழில்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட உள்நாட்டு மூலப்பொருட்களை உபயோகிக்கும் கைத்தொழில்களுக்கும் மற்றும் ஏற்றுமதி இறக்குமதி பிரதியீட்டு இயல்பினை கொண்டிருந்த கைத்தொழில்களுக்கும் ஊக்கமளித்தது. இப்புதிய கொள்கை சிறிய மற்றும் நடுத்தர அளவு தனியார் துறை கைத் தொழில்கள் குறித்து சிறப்பாக கவனம் செலுத்தியிருந்தது. இக் காலப் பிரிவின் போது அரச கைத்தொழில் கூட்டுத்தாபனங்கள் முன்னரைப் போலவே பராமரிக்கப்பட்டு வந்தன. அன்னியச் செலாவணி உரித்து சான்றிதழ் முறையின் கீழ் கைத்தொழில்களுக்கு தேவையான மூலப் பொருட்களை பொது உரிமங்களின் கீழ் இறக்குமதி செய்வதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டமை இக்கொள்கை யின் மற்றொரு சிறப்பம்சமாகும்.

1970 77 காலகட்டம் இலங்கை கைத்தொழில் அபிவிருத்தி தொடர்பான மற்றொரு முக்கிய கால கட்டமாகும். கைத்தொழில் அபிவிருத்தி தொடர்பாக இக் காலப் பிரிவின் போது அவதானிக்கப் பட்ட முக்கிய அம்சங்கள் இயற்கை வளங்களை உச்ச மட்டத்தில் பயன்படுத்துதல், அடிப்படைக் கைத்தொழில்களை அரசாங்கத்தின் கைகளில் வைத்திருத்தல், உற்பத்தியாளர்களின் தரத்தை உயர்த்துதல் மற்றும் கட்டுப்பாட்டு விலைமுறை என்பனவாகும். 1971 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பிரதேச சபை அபிவிருத்தி முறை பிரதேச மட்டத்தில் வளங்களை மேம்படுத்துவதற்கு மேலாக நாட்டில் ஒரு முக்கிய பிரச்சினையாக இருந்து வந்த வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை தீர்த்து வைப்பதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு முயற்சியாக இருந்தது. இதன் கீழ் உள்நாட்டு மூலப்பொருட்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு வளமிய செறிவு மிக்க பெருந் தொகையான சிறு கைத்தொழில்கள் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டன. மேலும், அப்போதைய ஐந்தாண்டுத் திட்டமும் (1972-1976) வளமிய செறிவு மிக்க சிறு அளவு கைத்தொழில் அலகுகளை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்தியிருந்தது. ஆலோசனைகளை வழங்குவதற்கும் தொழில்நுட்ப ஒத்துழைப்பை பெற்றுக் கொடுப்பதற்கும் என 1972 இல் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டதுடன், அது நாட்டின் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி யின் ஒரு முக்கிய கட்டத்தை குறித்துக் காட்டியது. இதற்கு இணையான விதத்தில் தேவையான பொறியியலாளர்களையும் ஆலோசனைச் சேவைகளையும் வழங்கும் பொருட்டு 1974 இல் தேசிய பொறியியல் ஆராய்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்தி நிலையம் உருவாக்கப்பட்டது. எவ்வாறிருப்பினும், 1977 வரையில் இறக்குமதி பிரதியீட்டு கைத்தொழில் கொள்கையே கைத்தொழில் மயமாக்கலின் பிரதான உத்தியாக இருந்து வந்தது. இக்கொள்கையின் கீழ் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கைத்தொழில்களில் பெரும்பாலானவை உள் நாட்டு சந்தையை மட்டுமே இலக்காக கொண்டிருந்தமையும், பெரும்பாலான உற்பத்திப் பொருட்கள் தரம் குன்றியவையாக இருந்தமையும், வழங்கல் பயனுள்ள முறையில் செயல்திறனுடன் பயன்படுத்தப்படாமையும் காரணமாக இக்கொள்கை தோல்வியை தழுவியது. இது இலங்கையில் மட்டுமன்றி உலகின் பல நாடு களில் தோல்வியைச் சந்தித்த ஒரு கைத்தொழில் அபிவிருத்தி உத்தியாகும். அந்நாடுகள் இந்த உற்பத்தியை கைவிட்டு ஏற்றுமதி நோக்கிலான கைத்தொழில் மயமாக்கல் உத்தியை தெரிவு செய்து கொண்டமையில் இருந்து இது தெளிவாகின்றது.

ஏற்றுமதி வழிப்பட்ட கைத்தொழில் வளர்ச்சி

1978 ஆம் வருடத்துக்கான வரவு செலவுத்திட்ட யோசனைகள் கைத்தொழில் தொடர்பாக பின்பற்றப்பட்டு வந்த முன்னைய கொள்கையிலிருந்து விலகி, சந்தை நோக்கிலான பொருளாதாரக் கொள்கை தொகுதி ஒன்றுடன் ஏற்றுமதி வழிப்பட்ட கைத்தொழில் மயமாக்கல் உத்தியொன்றை செயற்படுத்துவதற்கு வழிவகுத்தன. இதன் அடிப்படை நோக்கம் ஏற்றுமதிச் சந்தைக்கென பணடைக்களை உற்பத்தி செய்வதாகும். இதில் போட்டியை எதிர்கொள்ள வேண்டி இருப்பதுடன், அதனைச் சமாளிப்பதற்கென பண்ட உற்பத்தியை உயர் தரத்தில் உயர் மட்ட செயல் தரத்துடன் மேற்கொள்வது அவசியமாகும். இதற்கென உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு முதலீடுகளை ஊக்குவிப்பதற்கென கைத்தொழில் பேட்டைகளை ஸ்தாபிப்பது அவசியமாகும். மேலும், செலாவணிக் கட்டுப்பாட்டு விதிமுறைகளும் இறக்குமதி கட்டுப்பாட்டு விதிமுறைகளும் ஒழிக்கப்பட வேண்டி இருப்பதுடன், செலாவணி விகிதத்தை சந்தைச் சக்திகள் நிர்ணயிப் பதற்கு வாய்ப்பளிக்கப்படுதல் வேண்டும். இன்று உலகின் வளர்ச்சி கண்டுவரும் நாடுகளில் பெரும்பாலானவை இந்த உத்தியை பின்பற்றி வருவதுடன், அதற்கு மேலாக பொருளாதார வளர்ச்சியை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்கும் கைத்தொழில் அபி விருத்தியை எடுத்து வருவதற்கும் தொழில்வாய்ப்புக்களை அதி கரித்துக் கொள்வதற்கும் இந்நாடுகள் முயன்று வருகின்றன. ஏற்று மதி வழிப்பட்ட கைத்தொழில் மயமாக்கல் உத்திக்கு மேலாக சர்வதேச போட்டித் திறன் அதிகரிப்பு, புதிய தொழில்நுட்பங்கள் கிடைத்தல், பொருளாதார சிக்கனங்கள் ஏற்படுதல் என்பவற்றின் காரணமாக உற்பத்தித் திறனை பெருக்கிக் கொள்வதற்கு இந்த உத்தி வழிகோலுகின்றது என சூரகர் (1986) குறிப்பிடுகின்றார்.

இலங்கையில் 1978 வரவு செலவுத்திட்டத்தில் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்ட ஏற்றுமதி வழிப்பட்ட கைத்தொழில் மய மாக்கல் உத்தியை வெற்றிகரமான முறையில் அமுல் செய்வ தற்கென ஒரு தொகுதிக் கொள்கைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட துடன், அதில் இரு கொள்கைகள் பிரதானமாக வலியுறுத்தப்பட்டன என்பதனை எல். கமேசும (1992) குறிப்பிடுகிறார்:

1. வர்த்தகக் கொள்கைச் சீர்திருத்தம்.
2. வர்த்தகக் கொள்கைச் சீர்திருத்த ஆதரவுக் கொள்கைகள்.

வர்த்தகக் கொள்கை சீர்திருத்தங்களின் கீழ் செலாவணி விகித சீராக்கம் மற்றும் தீர்வைக் குறைப்பு என்பன உள்ளடக் கப்படுகின்றன. வட்டி விகிதங்களை அதிகரித்து வெளிநாட்டு நாணய வங்கி அலகுகளை உருவாக்கி ஓரளவுக்கு மேற்கொள்ளப் பட்ட நிதிச் சந்தைகளின் தாராள மயமாக்கலும், தொழிற்சங்கவாதத்தின் பேரம் பேசும் சக்தியை நலிவுறச் செய்து ஏற்றுமதி செயற்பாட்டு வலயங்கள் தொடர்பாக புதிய தொழில் விதிமுறைகளை அறிமுகம் செய்து வைத்து, கணிசமான அளவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட வளமிய சந்தை தாராளமயமாக்கலும் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட இரண்டா வது வகையைச் சேர்ந்த ஆதரவுக் கொள்கைகளில் உள்ளடக்கப் பட்டிருந்தன. இது தவிர வரிகளைக் குறைத்து உற்பத்திச் செலவு அதிகரிப்புக்கு ஏற்ப மானியங்களை வழங்கி தனியார் துறையை ஊக்குவிப்பதற்கென மேற்கொள்ளப்பட்ட அரசிறை ஊக்குவிப்புக் கள், சுதந்திர வர்த்தக வலயங்களை உருவாக்கி, நீர்மின் உற்பத்தி நிலையங்களை உருவாக்கி, அரசாங்கத்தின் பிரமாண்டமான முதலீட்டு நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் தனியார்துறை கைத்தொழில் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளில் அரச தலையீட்டுடன் எடுத்து வரப்பட்ட உள்கட்டமைப்பு வசதிகள் என்பவற்றையும் இங்கு குறிப்பிடலாம். மேலும், ஏற்றுமதிகளை ஊக்குவிப்பதற்கென ஏற்று மதி அபிவிருத்திச் சபையும் ஏற்றுமதி கடன் காப்புறுதி சபையும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. உள்நாட்டு வெளிநாட்டு முதலீடுகளை ஊக்கு விப்பதற்கென இலங்கை முதலீட்டுச் சபை உருவாக்கப்பட்டது. இவையனைத்தும் இந்த உத்தி தொடர்பாக முன்வைக்கப்பட்ட நிறுவன ரீதியான ஊக்குவிப்புக்களாகும்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்டவாறு பல்வேறு ஊக்குவிப்புக்களும் தொடரான பல சீர்திருத்தங்களும் உருவாக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் விரைவான நிலையான கைத்தொழில் அபிவிருத்தி ஒன்றுக்கு இவை மட்டும் போதியவையாக இருந்து வரவில்லை என ஒரு சிலர் (வால் மற்றும் ராஜபத்திரன 1989) வாதிடுகின்றனர். வேறு சிலர் (ஹெரிங் 1987) இலங்கையில் போதுமான அளவுக்கு தாராளமயமாக்கல் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது என வாதிடுகின்றனர்.

எவ்வாறிருப்பினும், இந்த வாதங்கள் அவரவரின் மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் தோன்றுபவையாகவே உள்ளன. 1977 தொடக்கம் 1988 வரையில் வழங்கப்பட்ட ஊக்குவிப்புக்கள் போதியவையாக இருந்து வரவில்லை என்றோ அல்லது தேவையற்ற விதத்தில் ஊக்குவிப்புக்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன என்றோ குறிப்பிடுவது இரு தீவிர முனைகளிலிருந்து வரும் கருத்துக்களாகும். இக் காலப்பிரிவின் போது அமுல் செய்யப்பட்ட கைத்தொழில் கொள்கையில் நிலவி வந்த சில குறைபாடுகளை கண்டறிந்து கொண்ட பின்னர், நாட்டின் கைத்தொழில் துறையை துரித வேகத்தில் விரிவாக்கும் குறிக்கோளுடன் 1989 இல் இரு ஆவணங்கள் வெளியிடப்பட்டன. கைத்தொழில் கொள்கைப் பிரகடனம் (நிதி திட்டமிடல் அமைச்சு, 1987) மற்றும் இலங்கையின் கைத்தொழில்மயமாக்கல் உத்திகள் (கைத்தொழில் அமைச்சு, 1989) ஆகிய இரு வெளியீடுகளும் ஆராய்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளை துரிதப்படுத்துவதற்கு ஊடாக கைத்தொழில் கலை சர்வதேச ரீதியில் போட்டித் திறன் மிக்கவையாக உருவாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தின.

1989 இல் வெளியிடப்பட்ட கைத்தொழில் மயமாக்கலுக்கான புதிய உத்தி என்ற ஆவணம் நான்கு பிரதான குறிக்கோள்களை கொண்டிருந்தது:

1. அடிப்படையில் உள்நாட்டுச் சந்தைக்கு மட்டும் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கும் கைத்தொழில்களை ஏற்றுமதி நோக்கிலான கைத்தொழில்களாக மாற்றியமைத்தல்.
2. பெருகி வரும் குடித்தொகைக்கு என தேவையான தொழில் மற்றும் வருமான வாய்ப்புக்களை உருவாக்குதல்.
3. பொருளாதாரத்தை பன்முகப்படுத்தி சென்மதி நிலுவையை பலப்படுத்துதல்.
4. வருமானம் மற்றும் செல்வம் என்பன நியாயமான முறையில் பகிரப்படுவதற்கான வழிமுறைகளை உறுதி செய்து, அதற்கூடாக பொது மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துதல்.

இந்தக் குறிக்கோள்களை எட்டக்கூடிய விதத்தில் அதற்கு தேவைப்படும் பொருளாதார சமூகக் கட்டமைப்பினை உருவாக்கும் ஒரு சில உத்திகளும் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. பணவீக்கத்தை கட்டுக்குள் வைத்து, பொருளாதார உறுதிப்பாட்டை எடுத்து வருதல் முதலீடுகள் மற்றும் ஏற்றுமதிகள் என்பவற்றுக்கு ஊக்குவிப்புக்களை வழங்குதல். இந்த ஊக்குவிப்புக்களுக்கு ஊடாக தொழில்நுட்பம், சந்தை மற்றும் மூலதனம் என்பவற்றை விரிவாக்கிக் கொள்வதற்கு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல் வணிகமயமாக்கல், தனியார்மயமாக்கல் மற்றும் மக்கள்மயமாக்கல் என்பவற்றுக்கு ஊடாக அரச தொழில் முயற்சிகளை சீர்திருத்தியமைத்தல் ஏற்றுமதி ஊக்குவிப்பு, சிறு கைத்தொழில்களை மேம்படுத்துதல் மற்றும் பாரிய முதலீட்டாளர்கள், கைத்தொழில் அதிபர்கள் ஆகியோரையும் சிறு அளவில் கைத்தொழில்களை மேற்கொண்டு வருபவர்களையும் இணைப்பதற்கு ஊடாக அபிவிருத்தியின் அனுகூலங்கள் மக்களிடையே பரவலான முறையில் பகிரப்படுவதனை உறுதி செய்தல் ஆகிய உத்திகள் இதில் அடங்குகின்றன.

இந்த கைத்தொழில் உத்திகளை சாதித்துக் கொள்வதற்கு தேவைப்படும் நிறுவனக் கட்டுக் கோப்பினையும் உள் கட்டமைப்பு வசதிகளையும் உருவாக்கிக் கொள்வதற்கான சட்ட ரீதியான ஏற்பாடுகளை வகுத்துக் கொள்ளும் நோக்கத்துடன் 1990 இல் 46 ஆம் இலக்கம் கொண்ட கைத்தொழில் மேம்பாட்டு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதன் கீழ் மூன்று பிரதான நிறுவனங்களை உருவாக்குவதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது:

1. கைத்தொழில்மயமாக்கல் ஆணைக்குழு ஒன்றை உருவாக்குதல்.
2. கைத்தொழில் துறைக்கென ஆலோசனை சபை ஒன்றை உருவாக்குதல்.
3. பிராந்தியக் கைத்தொழில் சேவை குழுக்களை உருவாக்குதல்.

கைத்தொழில்மயமாக்கல் ஆணைக்குழு 1991 ஜனவரி மாதத்தில் நிறுவப்பட்டது. கைத்தொழில்களுக்கு ஊக்குவிப்பு அளித்தல் மற்றும் கைத்தொழில்களை மேம்படுத்துவதற்கு எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக அரசாங்கத்துக்கு ஆலோசனை வழங்குதல், முகவர் நிறுவனங்களை ஒருங்கிணைத்தல் மற்றும் கைத்தொழில்மயமாக்கலுக்கு அவசியமான நிறுவனங்களையும் உள்கட்டமைப்பு வசதிகளையும் உருவாக்குதல் என்பன இந்த ஆணைக்குழுவின் பிரதான பணிகளாக இருந்து வந்தன. கைத்தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கென கைத்தொழில்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகள் குறித்தும், ஒருங்கிணைந்த கைத்தொழில் நிகழ்ச்சித் திட்டம் தொடர்பாகவும் அரசாங்கத்துடன் கலந்துரையாடுவதற்கு இலங்கை கைத்தொழில் துறையின் பிரதிநிதிகளுக்கு கலந்துரையாடல் அரங்கொன்றினை வழங்குவதும் கைத்தொழில்களின் மேம்பாட்டுக்கென எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளின் விளைவுகள் குறித்து அமைச்சருக்கு ஆலோசனை வழங்குவதும் கைத்தொழில் துறைக்கான ஆலோசனைச் சபையின் பணிகளாக இருந்து வந்தன. பிராந்திய கைத்தொழில் சேவைச் குழுக்கள் ஒவ்வொரு பிராந்தியத்துக்குள்ளும் கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்கான வசதிகளை பெற்றுக் கொடுக்கும் பணிக்கென முதலமைச்சரினால் நிர்ணயிக்கப்படும் பிரதேசங்களில் உருவாக்கப்படும் குழுக்களாகும்.

ஆலோசனை வழங்குதல், பிராந்தியக் கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்கென திட்டங்களையும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களையும் வகுத்தல், தேசிய கொள்கைகளுக்கு இசைவான விதத்தில் அப்பிரதேசத்தில் கைத்தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்தல் மற்றும் அதற்கென வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் என்பன இத்தகைய குழுக்களின் முக்கிய பணிகளாக இருந்து வருகின்றன. 1993 அளவில் சபரகமுவ, ஊவா, தென், மத்திய, வட மேல் மற்றும் வட மத்திய மாகாணங்களில் அத்தகைய ஆறு குழுக்கள் தமது நடவடிக்கைகளை ஆரம்பித்திருந்தன. மேலும், மாகாணங்களில் அமைந்துள்ள கைத்தொழில்களுக்கு அவசியமான பல்வேறு சேவைகளையும் மதிப்பிட்டுக் கொள்வதற்கான ஏழு பிராந்திய கைத்தொழில் சேவை நிலையங்களும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்தன. இலங்கையில் நாடு தழுவிய முறையில் கைத்தொழில் பேட்டைகளை உருவாக்குவதற்கு ஏதுவாக பிராந்திய உள்கட்டமைப்பு வசதிகளை விருத்தி செய்தல் நடவடிக்கை 34 இடங்களில் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டன. 1993 ஆம் வருடத்தில் மட்டும் கம்பஹா, மாத்தறை, காலி, மொனராகலை மற்றும் சிலாபம் ஆகிய பிரதேசங்களில் ஏழு கைத்தொழில் பேட்டைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன.

1995 தொடக்கம் செயற்படுத்தப்பட்ட இலங்கையின் புதிய கைத்தொழில் கொள்கை மற்றும் உத்திகள்

1994 இல் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற அரசாங்கம் 1995 இல் புதிய கைத்தொழில் கொள்கை ஒன்றை அறிமுகம் செய்து வைத்தது. இது பெருமளவுக்கு தனியார் துறையின் மீது தங்கியிருக்கும் ஏற்றுமதி வழிப்பட்ட ஒரு கைத்தொழில் கொள்கையாக இருந்தது. இக் கொள்கை ஐந்து முக்கிய குறிக்கோள்களை கொண்டிருந்தது:

- கைத்தொழில்களின் ஆதாரத்தை விரிவாக்குதல், பன்முகப்படுத்தல் மற்றும் உயர் தரத்தில் அவற்றை மேம்படுத்துதல்.

- பௌதீக மற்றும் மனித வளங்களை செயல்திறன் மிக்க விதத்தில் நிர்வகித்தல்.
- கிராம மற்றும் நகரப் பிரதேசங்களில் புதிய தொழில் வாய்ப்புக்களையும் வருமான மார்க்கங்களையும் உருவாக்குதல்.
- ஏற்றுமதி மேம்பாடு.
- கைத்தொழில்களை பிரதேச அடிப்படையில் விரிவுபடுத்துதல்.

இக்குறிக்கோள்களை சாதித்துக் கொள்வதற்கென பின்பற்ற வேண்டியிருக்கும் உத்திகள் சில இனங் காணப்பட்டுள்ளன. தரித கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்கென தேவைப்படும் பேரண்ட பொருளியல் சூழல் ஒன்றை உருவாக்குதல், தனியார் துறையின் பங்கேற்பினை ஊக்குவித்தல், நேரடி வெளிநாட்டு முதலீட்டை மேம்படுத்துதல், சிறிய மற்றும் நடுத்தர கைத்தொழில்களை ஊக்குவிப்பதற்கான வசதிகளை வழங்குதல், கைத்தொழில்களை பிரதேச அடிப்படையில் பன்முகப்படுத்துதல், சிறிய மற்றும் பெரிய நிறுவனங்களுக்கிடையில் தொடர்புகளை விருத்தி செய்தல் என்பன இந்த உத்திகளில் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்த வழிமுறைகளாகும். மேலும், உற்பத்திச் செலவைக் குறைத்தல் மற்றும் இலங்கையின் போட்டிப் பண்டங்களின் உற்பத்தித் திறனை உயர்த்துதல் என்பவற்றுக்கென தற்போதைய தீர்வைக் கட்டமைப்பினை சீராக்கம் செய்வதற்கென வர்த்தகம் மற்றும் தீர்வைகள் தொடர்பான ஜனாதிபதி ஆணைக்குழுவொன்றும் நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறிருப்பினும், இலங்கையின் தற்போதைய கைத்தொழில் அபிவிருத்தி பிரதானமாக மூன்று விடயங்களின் ஒரு சேர்க்கையாக இருந்து வருகின்றது என்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அவையாவன:

கைத்தொழில் அபிவிருத்தி = உள்கட்டமைப்பு வசதிகள் + உற்பத்தித் திறன் + தேர்ச்சிகள்

இவை ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியாக எடுத்து நோக்குவது பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

உள்கட்டமைப்பு வசதிகள்

கைத்தொழில்களுக்கு தேவைப்படும் உள்கட்டமைப்பு வசதிகளை விருத்தி செய்வதற்கெனவும் அரசாங்கத்தினால் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. தொலைத்தொடர்பு சேவைகளை விரிவாக்குதல், வலு உற்பத்தித் திறன் பெருக்கம், துறைமுக அபிவிருத்தி மற்றும் கைத்தொழில் பேட்டைகளின் மேம்பாடு என்பன அவற்றில் முக்கியமானவையாகும். தொலைதூர இடங்களில் காணப்படும் உள்கட்டமைப்பு வசதிகளின் குறைபாடுடன் தொடர்பான பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்கென அரசாங்கம் கைத்தொழில் பங்காக்கள் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை செயற்படுத்தியுள்ளது. இதன்கீழ் 1998 இல் கட்டுமான வேலைகள் நிறைவு செய்யப்பட்டு உருவாக்கப்பட்ட சீதாவக்க கைத்தொழில் பங்கா தொடர்பாக சற்று நோக்குவோம்.

சீதாவக்க கைத்தொழில் பங்கா

ஜப்பானின் கடல்கடந்த பொருளாதார ஒத்துழைப்பு நிதியத்தின் உதவியுடன் 1995 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சீதாவக்க கைத்தொழில் பங்கா செய்திட்டத்தின் மதிப்பிடப்பட்ட மொத்த செலவு ரூ. 3600 மில்லியனாகும்.

இப் பங்கா 168 ஹெக்டெயார் (407 ஏக்கர்) நிலப் பரப்பில் அமைந்துள்ளது. கைத்தொழில்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிலப் பரப்பின் அளவு 77 ஹெக்டெயார்கள் (189 ஏக்கர்கள்) ஆகும். இச் செய்திட்டத்தின் மூலம் 20,000 நேரடி தொழில்வாய்ப்புக்களும் 40,000 மறைமுக தொழில்வாய்ப்புக்களும் உருவாக்கப்படும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நேரடி தொழில் வாய்ப்புக்களில் 80 சத வீதமானவை பெண்களுக்கான தொழில்வாய்ப்புக்களாக இருக்கும்.

இக்கைத்தொழில் பூங்காவில் உணவு பதப்படுத்தல், இரத்தினக் கற்கள் மற்றும் ஆபரணங்கள், ஆடைகள், இலத்திரனியல் பொருட்கள், மரத் தளபாடங்கள், இறப்பருடன் சம்பந்தப்பட்ட கைத்தொழில்கள் மற்றும் இலத்திரனியல் பொருட்களை இணைத்தல் முதலிய கற்றுச் சூழலுக்கு குந்தகம் விளைவிக்காத கைத்தொழில்கள் ஸ்தாபிக்கப்படும். இத்தொழில் முயற்சிகள் கூட்டு முயற்சிகளாக அல்லது தனி நிறுவனங்களாக அல்லது தனியார் துறையின் கைத்தொழில்களாக நிறுவப்படும். இவற்றை தனியார் செறிவு மிக்க கைத்தொழில்களாகவும் மூலவளங்களை அடிப்படையாக கொண்ட கைத்தொழில்களாவும் உணவை அடிப்படையாக கொண்ட கைத்தொழில்களாகவும் ஆரம்பிக்க முடியும். இக் கைத்தொழில் பூங்காவில் முதலீட்டாளர்களுக்கென சர்வதேச தரம் வாய்ந்த வசதிகள் வழங்கப்படும். இதன் காரணமாக இது தேசிய சர்வதேச முதலீட்டாளர்களை கவர்ந்திழுக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

கைத்தொழில் பேட்டைகள் அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித்திட்டம்

இதன் கீழ் உள் கட்டமைப்பு வசதிகள் அபிவிருத்திக்கென 28 இடங்கள் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. அதில் ஹோமாகம, பிலியந்தலை, கரந்தெனிய, பெலியத்த, பன்னல, உடுதாவ, மாத்தளை, தங்கொட்டுவ, அம்பாறை, குருவிட்ட, களுத்துறை மற்றும் தும்மன்கடுவ ஆகிய 12 இடங்களில் 324 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் 12 கைத்தொழில் பேட்டைகளுக்கென உள் கட்டமைப்பு வசதிகளின் அபிவிருத்தி வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் 325 தொழிற்சாலைகளுக்கான இடவசதி உள்ளது. 1998 ஆம் வருட முடிவில் 17 செய்திட்டங்களில் 3468 ஆட்களுக்கு தொழில் வாய்ப்புக்களை வழங்கி வர்த்தக நடவடிக்கைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தன. இச் செய்திட்டங்கள் அனைத்தும் பூர்த்தி அடைந்த பின்னர் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் சுமார் 90,000 தொழில் வாய்ப்புக்கள் உருவாக்கப்படும் (வரவு செலவுத்திட்ட உரை 1999). இத்திட்டத்துக்கென அரசாங்கம் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 333 மில்லியன் ரூபாவை ஒதுக்கியுள்ளது.

சிறிய ஏற்றுமதி செயற்பாட்டு வலயங்களை உருவாக்குதல்

கட்டுநாயக்க, பியகம, கொக்கல மற்றும் கண்டி ஆகிய இடங்களில் ஏற்கனவே ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு வலயங்கள் தவிர சிறு அளவு ஏற்றுமதி செயற்பாட்டு வலயம் என்ற முறையில் 155 ஏக்கர் பரப்பளவு கொண்ட பீரிகம ஏற்றுமதி செயற்பாட்டு வலயம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. அங்கு 15 கைத்தொழில்களை நிறுவுவதற்கு இடவசதி உள்ளது. மேலும், மல்வத்த கைத்தொழில் பேட்டையில் 11 கைத்தொழில்களுக்கு இடவசதி அளிக்கப்பட்டிருப்பதுடன், அதன் மூலம் சுமார் 5000 ஆட்களுக்கு தொழில் வாய்ப்புக்களை வழங்க முடியும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. மேலும், 27 ஏக்கர் பரப்பளவைக் கொண்டவத்துப்பிட்டிவெல சிறு ஏற்றுமதி செயற்பாட்டு வலயத்தில் 20 தொழிற்சாலைகளுக்கென இடவசதி உள்ளது. இந்த உள்கட்டமைப்பு வசதிகள் தவிர கைத்தொழில்களை சீராக்கம் செய்யும் நிகழ்ச்சித் திட்டம் ஒன்றும் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. அது குறித்து சற்று நோக்குவோம்.

கைத்தொழில்களை சீராக்கம் செய்து கொள்ளும் நிகழ்ச்சித் திட்டம்

ஏற்றுமதிக் கைத்தொழில் துறையின் வளர்ச்சிக்கும் அதன் பன்முகப்படுத்தலுக்கும் அவசியமான ஓர் அடித்தளம் ஏற்கனவே உருவாக்கப்பட்டிருப்பதுடன், உள்நாட்டுச் சந்தைக்கென உற்பத்தி செய்யப்படும் கைத்தொழில் பண்டங்களை அபிவிருத்தி செய்து போட்டியை எதிர்கொள்ளக்கூடிய விதத்தில் அவற்றை சீராக்கம் செய்வது தொடர்பாக கவனம் செலுத்துவது இந்த நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் குறிக்கோளாகும். உள்நாட்டுச் சந்தைக்கான கைத்தொழில் பண்டங்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகள் ஒப்பீட்டு ரீதியில் அதிக அளவு தீர்வை பாதுகாப்பின் கீழ் இயங்குவதற்கு பழகிக் கொண்டுள்ளது. இதன் காரணமாக அவற்றின் செயல்திறனை

விருத்தி செய்து குறைந்தளவில் தீர்வைப் பாதுகாப்புகள் இருந்து வரும் ஒரு சூழலில் அவற்றை இயங்கச் செய்வதற்கு அவசியமான சீராக்கங்களை இந்த நிகழ்ச்சித்திட்டம் அறிமுகம் செய்து வைக்கின்றது. இத்திட்டம் பல சிறப்பம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது.

தனியார் துறைக்கு தொழில்நுட்பத்தை வழங்குதல்

இது வர்த்தக நிறுவனங்களுக்கு தொழில்நுட்பத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பளித்தல் மற்றும் செலவுகளை பகிர்ந்து கொள்ளும் ஓர் அடிப்படையில் தொழில்நுட்ப ஆதாரங்களை பெற்றுக் கொள்வதற்கு உதவும் பொருட்டு வெளிநாட்டு நிதிகள் வழங்கப்படும் ஒரு நிகழ்ச்சித்திட்டமாகும். இத்திட்டத்துக்கு சர்வதேச அபிவிருத்திக்கான ஐக்கிய அமெரிக்க முகவரகம் நிதி உதவி அளித்து வருகின்றது.

2. தனியார் துறை மேம்பாட்டு செய்திட்டம்

இது தொழில்நுட்பத் தேவைகளை வழங்குதல், ஏற்றுமதி மேம்பாடு உற்பத்தித் திறன் வளர்ச்சி, ஏற்றுமதிகள் மூலமான விற்பனைக்கு உதவுதல் ஆகிய குறிக்கோள்களுடன் வெளிநாட்டு நிதி உதவி வழங்கப்படும் ஒரு நிகழ்ச்சித்திட்டமாகும்.

3. கைத்தொழில் தொழில்நுட்பம் மற்றும் முகாமைத் தகவல் வலையமைப்பு

இத்திட்டம் பல்வேறு மட்டங்களிலான தகவல்களைச் சேகரித்து பகிர்ந்தளிப்பதற்கும் தனியார் துறைக்கும் அரச துறைக்கும் இடையிலான தொழில்நுட்ப பரிமாற்றத்தின் கேந்திர நிலையம் ஒன்றாக ஒத்துழைப்புடன் செயற்படுவதற்கும் முயல்கிறது. இது ஐ. நா. வின் அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் கீழ் (UNDP) நிதி உதவிகளை பெற்றுக்கொள்கிறது.

உற்பத்தித் திறன் நிகழ்ச்சித் திட்டம்

கைத்தொழில் அபிவிருத்தியின் மற்றொரு தேவையாக இனங்காணப்பட்டுள்ள உற்பத்தித் திறன் செயல்திட்டத்தின் கீழ் 1997 ஆம் வருடம் தொடக்கம் 10 வருட காலப் பிரிவு உற்பத்தித் திறன் தசாப்தம் என பிரகடனம் செய்யப்பட்டுள்ளது. தனியார் துறையினதும் அரச துறையினதும் உற்பத்தித் திறனை விருத்தி செய்வது இதன் நோக்கமாகும். உற்பத்தித் திறன் வளர்ச்சிக்கான உத்திகளைக் கொண்ட ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஒன்றும் தயாரிக்கப்பட்டு 1999 தொடக்கம் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. அரச மற்றும் தனியார் துறைகளில் முறைசாரா பிரிவுகளில் தலைமைத்துவத்தை விருத்தி செய்வதற்கு ஊடாக மனிதவள அபிவிருத்தி, தகவல் தொழில்நுட்ப மேம்பாடு, நிதி பயன்பாட்டு விருத்தி மற்றும் சட்டம், ஒழுங்கு விதிகள் என்பவற்றிலான சீர்திருத்தங்கள் ஆகிய வற்றை இந்நிகழ்ச்சித்திட்டம் இலக்குகளாகக் கொண்டுள்ளது.

தேசிய வணிக முகாமை நிறுவனத்தின் ஒத்துழைப்புடன் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி அமைச்சினால் இந்நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் ஒருகிணைப்பு வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவதுடன், அதன் அமுலாக்கலுக்கு உற்பத்தித் திறன் செயலகம் பொறுப்பாக உள்ளது. உற்பத்தித் திறன் நிகழ்ச்சித் திட்டத்துக்கென 1996 தொடக்கம் 1999 வரையில் அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டங்களின் மூலம் ரூ. 70 மில்லியன் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது.

திறன்கள் அபிவிருத்தி

அண்மைக் கால கைத்தொழில் அபிவிருத்தியின் மற்றொரு முக்கிய அம்சமாக இருந்து வந்துள்ள விடயம் திறன்கள் அபிவிருத்தியாகும். இதன் கீழ் ஜவுளித் துறை பயிற்சி மற்றும் சேவைகள் மையம் ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டுள்ளது. ஐ.நா.வின் சர்வதேச நிறுவனத்தின் உதவியுடன் இதன் கீழ் ஜவுளி மற்றும் ஆடைக் கைத்தொழில் என்பவற்றின் தர மேம்பாடு மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. 1996 தொடக்கம் 5 வருடங்கள் செயற்படுத்தப்படும் இந்த நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 100 மில்லியன் பெறுமதியான உபகரணங்கள் வழங்கப்படும். மேலும் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு மாணவர்களுக்கும் இதன்கீழ் பயிற்சி அளிக்கப்படும்.

ஆடைக் கைத்தொழில் பயிற்சி நிறுவனத்தின் தூரித நடவடிக்கை அலகும் ஒரு திறன்கள் அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்ட அலகாக செயற்பட்டு வருகின்றது. இத்திட்டத்தின் பிரதான குறிக்கோள் ஊழியர்கள் ஒழுக்கப்படும் பொழுது அதன் மூலம் தோன்றக்கூடிய உலகளாவிய சவால்களை எதிர்கொள்வதாகும். இதன் கீழ் கைத்தொழில்களுக்கென கம்பியூட்டர் பொருட்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. பொறியியல் ஆலோசனைச் சேவைகளுக்கு ஊடாக வழங்கப்படும் தையல் நுட்ப முறைகளை உள்ளடக்கிய கையேடு ஒன்றை வெளியிடுவதற்கும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இத்திட்டத்தின் மதிப்பிடப்பட்ட மொத்தச் செலவு ரூ. 60 மில்லியனாகும்.

கைத்தொழில்களை ஒரிடப்படுத்துவதற்கான கொள்கை நடவடிக்கைகள்

1990 தொடக்கம் 1999 வரையில் பதிவு செய்யப்பட்ட மொத்தக் கைத்தொழில்களில் 85 சதவீதமானவை மேல் மாகாணத்திலேயே அமைந்திருந்தன. அதிலும் கொழும்பு மற்றும் கம்பஹா ஆகிய மாவட்டங்களிலேயே பெரும்பாலான கைத்தொழில்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்தன. துறைமுகம் அருகில் அமைந்திருத்தல், விமான நிலையம் அருகில் அமைந்திருத்தல், ஏனைய மாவட்டங்களுடன் ஒப்பீட்டு ரீதியில் நோக்கும் பொழுது இப்பிரதேசங்களில் சிறந்த உள்கட்டமைப்பு வசதிகள் காணப்பட்டமை முதலிய காரணங்களே இந்நிலைமைக்கு பங்களிப்புச் செய்திருந்தன. இதன் விளைவாக பல சமூக, பொருளாதார பிரச்சினைகள் தோன்றியுள்ளன:

- குடித்தொகை நெரிசல் ஏற்படுவதுடன் குடிச்செறிவு அதிகரித்தல்.
- கைத்தொழில்களுக்கென ஊழியப் பற்றாக்குறை தோன்றுதல்.
- சுற்றாடல் மாசடைதல்.
- காணி விலைகள் உயர்வடைதல்.
- மச்சல் ஏனைய மாவட்டங்களிலிருந்து தூர பெயர்ந்து வருதல்.
- ஏனைய சமூக, பொருளாதார பிரச்சினைகள் தோன்றுதல்.

இவ்விதம் கைத்தொழில்கள் குறிப்பிட்ட சில பிரதேசங்களில் ஒன்று திரண்டு காணப்படும் நிலையைக் குறைப்பதற்கென 7 ஆவது மைக் காலத்தில் முக்கியமான சில கொள்கை ரீதியான முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன:

- 200 ஆடைத் தொழிற்சாலைகள் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் கீழ் 21 மாவட்டங்களில் 160 ஆடைத் தொழிற்சாலைகள் பதிவு செய்யப்பட்டமையும், அவற்றில் 86 சதவிதமானவற்றை கொழும்பு மற்றும் கம்பஹா மாவட்டங்களுக்கு வெளியே நிறுவியமையும்.
- 50 ஆடைத்தொழிற்சாலைகள் நீகழ்ச்சித்திட்டம்.
- சிறிய ரக்றுமதி செயற்பாட்டு வலயங்களின் ஸ்தாபிதம்.
- பிராந்தியக் கைத்தொழில் எழுச்சித் திட்டங்களின் அறிமுகம்.
- கைத்தொழில் பேட்டைகள் நிகழ்ச்சித்திட்டம்.
- கஷ்டப் பிரதேசங்கள் மற்றும் பெருமளவுக்கு கஷ்டப் பிரதேசங்கள் என இனங்காணப்பட்டுள்ள பிரதேசங்களில் கைத்தொழில்களை நிறுவுபவர்களுக்கு ஊக்குவிப்புக்களை அளித்தல். (முதலிட்டுச் சபையின் ஊக்குவிப்புக்களை உள்ளிட்ட 5 வருட மற்றும் 8 வருட வரி விதிமுறைக் காலத்தை வழங்குதல்.)

கைத்தொழில் துறையின் செயற்பாட்டுப் போக்குகளும் இலங்கை 1948 இல் சுதந்திரம் அடைந்த பொழுது அது பெருந்தோட்ட

விவசாயப் பண்டங்களின் ஏற்றுமதிகளின் மீது தங்கியிருந்த ஒரு ஏற்றுமதிப் பொருளாதாரமாக இருந்து வந்தது. மொத்தத் தேசிய உற்பத்திக்கான பெருந்தோட்டப் பயிர்களின் பங்களிப்பு 30 சத வீதத்துக்கும் அதிகமாக காணப்பட்டது. இக் காலப்பிரிவின் போது தயாரிப்புக் கைத்தொழில்கள் மொ.தே. உ. க்கு 5% அளவில் மிகக் குறைவான ஒரு பங்களிப்பினையே வழங்கி வந்தன. இப்பங்களிப்பு உற்பத்தித் திறன் பெருமளவுக்கு குறைந்து காணப்பட்ட குடிசைக் கைத்தொழில்களிலிருந்தே கிடைத்து வந்தது.

1960 தொடக்கம் 1977 வரையில் இலங்கையின் கைத்தொழில் மயமாக்கல் போக்கு

1960 கள் தசாப்தத்தின் தொடக்கத்தில் அதாவது இறக்குமதி பிரதியீட்டு கைத்தொழில் மயமாக்கலின் ஆரம்ப கட்டத்தில் தயாரிப்புக் கைத்தொழில்களின் சராசரி வருடாந்த வளர்ச்சி 13% அளவில் காணப்பட்டது. அத்தசாப்தத்தின் பின்னரைப் பகுதியின் போது இவ்வளர்ச்சி வேகம் 12% ஆக இருந்தது. உள்நோக்கிய பொருளாதாரக் கொள்கைகள் மிகவும் தீவிரமான முறையில் பின்பற்றப்பட்டு வந்த 1970-76 காலப் பிரிவின் போது தயாரிப்புக் கைத்தொழில்கள் 4% அளவிலான மிகவும் குறைவான வளர்ச்சியையே பதிவு செய்திருந்தன. 1960களின் தொடக்கத்தில் மொ. உ. உ. க்கு 5.65 பங்களிப்பினை வழங்கி வந்த தயாரிப்புக் கைத்தொழில் துறை 1977 இல் பொருளாதாரச் சீர்திருத்தம் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்ட கால கட்டத்தில் அதன் பங்களிப்பினை 11% வரையில் உயர்த்திக் கொண்டிருந்தது. 1977 இல் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்ட பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்களின் விளைவாக தயாரிப்புக் கைத்தொழில்துறையில் துரித வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. 1960 – 1977 காலப் பிரிவின் போது இலங்கையில் பின்பற்றப்பட்டு வந்த இறக்குமதி பிரதியீட்டு கைத்தொழில் மயமாக்கலின் பெறுபேறுகளை பின்வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம்:

1. 1960 இல் மொத்தக் கைத்தொழில் உற்பத்திப் பெறுமதியில் சுமார் 15% ஆக இருந்து வந்த அரச துறையின் பங்களிப்பு 1977 அளவில் 66% வரையில் உயர்ந்து சென்றிருந்தது. இக் காலப்பிரிவின் போது தனியார் துறையின் பங்களிப்பு 85% இலிருந்து 34% ஆக வீழ்ச்சியடைந்திருந்தது.

2. 1977 அளவில் அரச துறை கூட்டுத்தாபனங்களில் கைத்தொழில் உற்பத்தியின் பெறுமதி ரூ. 4097 மில்லியனாக இருந்து வந்ததுடன், இக் கூட்டுத்தாபனத்துறை சுமார் 52,000 தொழில் வாய்ப்புக்களை உருவாக்கியிருந்தது.

3. 1977 அளவில் மொத்த ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்களில் கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகளின் பங்களிப்பு 14% ஆக இருந்து வந்ததுடன், அதில் 65% பெற்றோலியம் ஏற்றுமதிப் பொருட்களிலிருந்தே கிடைத்து வந்தது.

4. தயாரிப்புக் கைத்தொழில்கள் மொத்த தேசிய உற்பத்திக்கு வழங்கிய பங்களிப்பு 1960 களில் 5% ஆக இருந்து 1977 அளவில் 15% ஆக அதிகரித்திருந்தது.

5. தயாரிப்புக் கைத்தொழில்களின் இயலளவு உபயோகம் 1977 அளவில் சுமார் 60% மாக காணப்பட்டது.

6. 1977 அளவில் இலங்கை கைத்தொழில் உற்பத்திகளில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு இரு பிரதான கைத்தொழில் பிரிவுகளில் பிரதானமாக ஒன்று திரண்டிருந்தது:

   எண்ணெய் மற்றும் இரசாயனப் பொருட்கள் 35%;
   உணவு மற்றும் பான வகைகள் 33%.

7. வெளிநாட்டு மூலதன பங்கேற்புடன் கூடிய தயாரிப்புக் கைத்தொழில் முயற்சிகள் 70 ஆக வரையறுக்கப்பட்டிருந்தமை.

1978 தொடக்கம் 1998 வரையில் இலங்கையில் கைத்தொழில் மயமாக்கல்

1977 இன் பிற்பகுதியில் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்ட கட்டற்ற சந்தைப் பொருளாதாரக் கொள்கையும் அதனுடன் இணைந்த விதத்தில் செயற்படுத்தப்பட்ட ஏற்றுமதி நோக்கிலான கைத்தொழில் மயமாக்கல் கொள்கையும் இப்பொழுது 20 வருடங்களைப் பூர்த்தி செய்துள்ளன. இக் காலப்பிரிவின் போது இக் கொள்கைகளின் செயற்பாட்டினை மதிப்பீடு செய்வது பயனுள்ளதாகும். இதனைப் பல்வேறு பிரிவுகளின் அடிப்படையில் கவனத்தில் எடுக்க முடியும்:

- தயாரிப்புக் கைத்தொழில்கள் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கு வழங்கும் பங்களிப்பு, பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வழங்கும் பங்களிப்பு மற்றும் வேலைவாய்ப்புக்களுக்கு வழங்கும் பங்களிப்பு.
- கைத்தொழில் உற்பத்தி உள்ளடக்கத்தில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள்.
- ஒட்டுமொத்த ஏற்றுமதிகளின் வளர்ச்சிக்கு அதன் பங்களிப்பு.
- ஒட்டுமொத்த முதலீடுகளின் மீது அது எடுத்து வந்துள்ள தாக்கம்.

மொ. உ. உ. க்கு பங்களிப்பு

தயாரிப்புக் கைத்தொழில் துறை மொத்த தேசிய உற்பத்திக்கு சேர்க்கும் பெறுமதியை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் சதவீதமாக நோக்கும் பொழுது அதில் எல்லை ரீதியான ஓர் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டு வருவதனை அவதானிக்க முடிகிறது. இப்போக்கு 1990 தொடக்கம் தீவிரமடைந்து வருவதனையும் காண முடிகிறது. இதன் விளைவாக இலங்கையின் பொருளாதாரத்தில் அமைப்பு ரீதியான ஒரு மாற்றத்தை எடுத்து வருவதில் தயாரிப்புக் கைத்தொழில் துறை முக்கியமாக பங்காற்றியுள்ளது. 1977 – 1997 காலப் பிரிவின் போது இலங்கைப் பொருளாதாரத்தின் உற்பத்திக் கட்டமைப்பை நோக்கும் பொழுது இதனைத் தெளிவாக அவதானிக்க முடிகிறது.

இலங்கைப் பொருளாதாரத்தின் உற்பத்திக் கட்டமைப்பு
1977 – 1997

துறை	மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கு பங்களிப்பு		
	1977	1987	1997
விவசாயம்	29.1	23.6	18.1
தயாரிப்புக் கைத்தொழில்	15.5	16.2	21.8
ஏனையவை	9.9	11.1	10.2
பணிகள்	45.5	49.1	49.9
மொத்தம்	100.0	100.0	100.0

1977 தொடக்கம் 1987 வரையில் ஏற்றுமதி நோக்கிலான கைத்தொழில் மயமாக்கல் கொள்கை பின்பற்றப்பட்ட சந்தைப் பொருளாதாரத்தின் முதல் தசாப்தத்தின் போது விவசாயத் துறையின் பங்களிப்பு 29% இலிருந்து 24% ஆக வீழ்ச்சியடைந்திருந்தது. அதேவேளை, கைத்தொழில் துறையின் பங்களிப்பு 15.5% லிருந்து 16.2% ஆக எல்லை ரீதியான ஓர் அதிகரிப்பைப் பதிவு செய்திருந்தது. எனினும், 1987-1997 தசாப்தத்தின் போது தயாரிப்புக் கைத்தொழில் துறை விவசாயத் துறையையும் தாண்டிச் சென்றிருந்ததுடன் 1997 இல் அத் துறையின் பங்களிப்பு 21.8% ஆக அதிகரித்துக் காணப்பட்டது.

பொருளாதார அபிவிருத்திக்கான பங்களிப்பு

1977 இன் பின்பகுதியில் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்ட பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்களின் விளைவாக இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சி துரிதமடைந்தது. இந்த வளர்ச்சிக்கு பிரதானமாக தயாரிப்புக் கைத்தொழில் துறையில் ஏற்பட்டிருந்த விருத்தி நிலையே வழிகோலியிருந்தது.

மொ உ உ வுக்கு தயாரிப்புக் கைத்தொழில் துறையின் பங்களிப்பு

காலம்	பங்களிப்பு %
1978-1980	11.2
1981-1983	11.1
1984-86	12.1
1987-89	13.7
1990-92	16.2
1993-95	17.7
1996-98	21.8

தயாரிப்புக் கைத்தொழில்களின் வளர்ச்சியும் ஒட்டுமொத்த பொருளாதார வளர்ச்சியும்

காலம்	தயாரிப்புக் கைத்தொழில்துறை வளர்ச்சி %	மொ உ உ வளர்ச்சி %
1978 80	7.2	6.7
1981 83	5.2	5.3
1984 86	9.3	4.6
1987 89	6.3	3.2
1990 92	10.3	5.0
1993-95	9.7	6.0
1996-98	7.3	4.9

வேலை வாய்ப்புக்களும் தயாரிப்புக் கைத்தொழில் துறையின் பங்களிப்பு 1978 தொடக்கம் செயற்படுத்தப்பட்டு வந்த ஏற்றுமதி வழிப்பட்ட கைத்தொழில் மயமாக்கல் உத்தி காரணமாக கைத்தொழில் துறையில் வேலை வாய்ப்புக்கள் அதிகரித்தன. 1981 குடித்தொகை மதிப்பீட்டின் படி இலங்கையின் மொத்த வேலை வாய்ப்புக்கள் பின்வருமாறு பகிரப்பட்டிருந்தன:

விவசாயத்துறை 45%
சுரங்கம் அகழ்தல், கல்லுடைத்தல் 1%
பணிகள் 40%
தயாரிப்புக் கைத்தொழில்கள் 10%
கட்டடவாக்கம் 4%

அதற்கு 10 வருடங்களின் பின்னர் அதாவது 1990 இல் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஊழியர் படை தொடர்பான மதிப்பீட்டாய்வின் பிரகாரம் தயாரிப்புக் கைத்தொழிலில் இருந்த ஊழியர் படை 10% லிருந்து 14% மாக அதிகரித்திருந்தது. 1995 இன் மதிப்பீட்டில் போது இந்த அளவு 16% வரையில் அதிகரித்துச் சென்றிருந்ததனை அவதானிக்க முடிந்தது. எனினும், 1998 ஆம் வருடம் தொடர்பான ஊழியர் படை ஆய்வின் பிரகாரம் இது 15.2% வரையில் சிறு தளவு வீழ்ச்சி கண்டிருந்தது. 1998 இல் இலங்கையில் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 6085400 ஆகும். இவர்கள் பின்வரும் விதத்தில் துறைகளுக்கிடையில் பகிரப்பட்டிருந்தனர்:

துறை	எண்ணிக்கை (1000 களில்)	%
விவசாயம்	2391.6	39.2
சுரங்கம் அகழ்தல், கல்லுடைத்தல்	79.1	1.3
தயாரிப்புக் கைத்தொழில்கள்	931.1	15.2
மின்சாரம், எரிவாயு, நீர்	36.5	0.7
கட்டடவாக்கம்	304.3	4.6
பணிகள்	2342.8	40.0
மொத்தம்	6085.4	100.0

1998 அளவில் இலங்கையின் தயாரிப்புக் கைத்தொழில் துறையில் 931,100 பேர் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டிருந்ததனை அவதானிக்க முடிகிறது. இந்த தயாரிப்புக் கைத்தொழில் துறை மூன்று பிரதான உப துறைகளைக் கொண்டுள்ளது:

- ஏற்றுமதி முறைப்படுத்தும் கைத்தொழில்கள்
- தொழிற்சாலைக் கைத்தொழில்கள்
- சிறு கைத்தொழில்கள்

1980 களின் தசாப்தத்தின் ஆரம்பத்தில் ஏற்றுமதி செயற்பாட்டு கைத்தொழில்களின் மொத்த சேர்க்கப்பட்ட பெறுமதி மொத்த தயாரிப்புக் கைத்தொழில்களின் பெறுமதியில் 20% ஆக இருந்து 1990 களில் தொடக்கத்தில் 11% ஆக வீழ்ச்சியடைந்தது. தயாரிப்புக் கைத்தொழில் உற்பத்திகளில் தொழிற்சாலைக் கைத்தொழில்களின் சார்பு ரீதியான முக்கியத்துவம் 80 களின் தொடக்கத்தில் 65% மாக இருந்து 1990 களின் தொடக்கத்தில் 80% வரையில் அதிகரித்திருந்தது. சிறு கைத்தொழில்கள் மொத்த தயாரிப்புக் கைத்தொழில்களில் சுமார் 7% அளவில் காணப்படுகின்றன இக்கட்டுரையில் அடுத்து தொழிற்சாலைகள் கைத்தொழில்கள் குறித்து விளக்கப்படும்.

(மிகுதி அடுத்த இதழில்)

(26 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மளவுக்குத் தங்கியிருந்து வருகின்றது. சராசரியாக இக் கைத்தொழிலுக்கு தேவைப்படும் உள்வீட்டுப் பொருட்களில் 65 சதவீதத்துக்கும் மேற்பட்டவை இறக்குமதி செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இதன் விளைவாக இக் கைத்தொழிலில் உள்நாட்டில் சேர்க்கப்படும் பெறுமதி குறிப்பிடத் தக்க அளவில் குறைந்த மட்டத்தில் இருந்து வருகின்றது. குறிப்பாகச் சொல்வதானால் இலங்கையின் அனைத்துக் கைத்தொழில்களிலும் மிகக் குறைந்த அளவிலான சேர்க்கப்பட்ட பெறுமதி உள்ளடக்கத்தைக் கொண்ட ஒரு கைத்தொழிலாக இது இருந்து வருகின்றது.

ஆடைக் கைத்தொழிலுக்கு தேவைப்படும் உள்ளீடுகளில் பெரும்பாலானவை வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டு வருவதனால் இலங்கை உற்பத்தியாளர்கள் உற்பத்தியைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு எடுத்துக் கொள்ளும் கால அளவு உள்ளீடுகளுக்கென தமது சொந்த மூலங்களைக் கொண்டிருக்கும் வெறுங் கொங், தென் கொரியா மற்றும் தாய்வான் போன்ற நாடுகளில் உற்பத்தியாளர்கள் எடுத்துக் கொள்ளும் கால அளவைப் பார்க்கிலும் தொடர்ந்தும் நீண்டதாகவே இருந்து வருகின்றது. மேலும், எதிர்பாராத தாமதங்களும் வெளிநாடுகளிலிருந்து மூலப் பொருள்களை பெற்றுக் கொள்வதில் எதிர்நோக்கக் கூடிய வினைமதிகரிப்புக்கள் போன்ற எனைய நிலைமைகளும் முடிவுப் பொருட்களை வெளிநாட்டு கொள்வனவாளர்களுக்கு வழங்குவதில் பெருமளவுக்கு தாமதங்களை எடுத்து வர முடியும். உயர் அளவில் போட்டி நிலவிவரும் ஒரு வர்த்தகச் சூழ்நிலையில் வெளிநாட்டு முலப் பொருட்களில் பெருமளவுக்கு தங்கியிருப்பதானது மிகக் கடுமையான பிரதிகூல நிலைமைகள் தோன்றுவதற்கு வழி கோல முடியும்.

தொகுத்து நோக்குமிடத்து, இலங்கையின் புடவை மற்றும் ஆடைக் கைத்தொழில் தற்பொழுது எதிர்கொண்டு வரும் பின்னடைவுகளுக்கு மத்தியில், பங்கீட்டு முறை நிலவி வராத உலகச் சந்தையொன்றில் பங்களாதேஷ், கம்போடியா, சீனா மற்றும் வியட்னாம் போன்ற செலவு குறைந்த நாடுகளுடன் போட்டியிடுவதில் இலங்கை மிகக் கடுமையான சிரமங்களை எதிர்கொள்ள முடியும். இலங்கையின் புடவை மற்றும் ஆடைக் கைத்தொழில் சர்வதேச சந்தையில் அதன் பங்கினை இழந்துவிடக் கூடிய ஒரு நிலைமை தோன்றினால் அதனையடுத்து நாட்டின் பொருளாதாரம் கடுமையான சில பின்விளைவுகளைச் சந்திக்க நேரிடும். எனவே, இந்த பின்னடைவு நிலைமைகளுக்கு உடனடி நிவர்த்தி வழிமுறைகளை கண்டறிவது அவசியமாகும்.

தலைமை அஞ்சல் அலுவலகத்தில் செய்திப் பத்திரிகையாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. பதிவு எண்: QD/27/News/99

பொருளியல் நோக்கு

மக்கள் வங்கியின் மும்மொழி வெளியீடான பொருளியல் நோக்கு சஞ்சிகை புத்தாயிரமாம் ஆண்டின் உதயத்துடன் 25 வருடங்களைப் பூர்த்தி செய்கின்றது. இக்காலப் பிரிவின் போது சமகால அரசியல், பொருளாதார, சமூக விடயங்களை ஆழமான முறையில் பகுப்பாய்வு செய்வதற்கும் கலந்துரையாடுவதற்குமான ஒரு களத்தை அது வழங்கி வந்துள்ளது. அண்மையில் அது பின் வரும் தலைப்புக்களில் சிறப்பிதழ்களை வெளியிட்டுள்ளது:

* உணவுப் பாதுகாப்பு
* நிதிச் சந்தைகள்
* கிழக்காசிய நெருக்கடி
* இலங்கையின் கைத்தொழில் கொள்கை
* தகவல் தொழில்நுட்பம்
* இலங்கையில் நெல் விவசாயம்

அடுத்து வரவிருக்கும் இதழ்கள்

* SAPTA
* யூரோ
* உலகமயமாக்கல்
* கல்விச் சீர்திருத்தங்கள்
* வங்கித் தொழில்

மக்கள் வங்கி தலைமையகத்தில் அமைந்துள்ள விற்பனை நிலையத்திலிருந்தும் முக்கிய புத்தக நிலையங்களிலும் பொருளியல் நோக்கு இதழ்களைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

(பழைய இதழ்களைப் பெற விரும்புவோர் எமது விற்பனை நிலையத்துடன் தொடர்பு கொள்ளவும்)

சந்தா (12 இதழ்கள்) - ரூ. 300/-

வெளிநாட்டு சந்தா: சார்க் நாடுகள் US$ 30
ஏனைய நாடுகள் US$ 35
(தபால் செலவு உட்பட)

காசோலைகள்/ காசுக் கட்டளைகள்
People's Bank — Economic Review என்ற பெயருக்கு
வரையப்படுதல் வேண்டும்.

முகவரி:
ஆராய்ச்சி பணிப்பாளர், ஆராய்ச்சிப் பிரிவு, மக்கள் வங்கி,
தலைமையலுவலகம், கொழும்பு 02.
தொலைபேசி: 327082/436940
பெக்ஸ்: 434526
மின் அஞ்சல்: info@res.people's.lk

கைத்தொழில்கள்

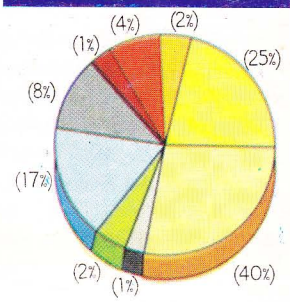

துறைவாரியான கைத்தொழில் உற்பத்தி

- உணவு, பானங்கள், புகையிலை
- புடவை, ஆடை, தோல் பொருட்கள்
- பலகை மற்றும் பலகை உற்பத்திகள்
- காகிதம் மற்றும் காகித உற்பத்திகள்
- இரசாயனம், பெட்ரோலிய, இறப்பர் மற்றும் பிளாஸ்டிக் உற்பத்திகள்
- உலோகமல்லாத கனிப் பொருட்கள்
- அடிப்படை உலோக உற்பத்திகள்
- வார்க்கப்பட்ட உலோகம் இயந்திரம் மற்றும் போக்குவரத்து உபகரணம் வேறு இடங்களில் குறிப்பிடப் படாத உற்பத்திகள்.

பிரதி விலை: ரூ. 25/-

Cover printed at the sumathi Book printing (Pvt) Ltd, Colombo 14, Sri Lanka